ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
{ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΒ'. | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1964 | ΤΕΥΧΟΣ 278ον

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Χριστὸς γεννᾶται

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑΪΚΟΥ**

ΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙ ἔλαμπε ἐπίμονα ἐκείνη τὴ νύχτα στὸν οὐράνιο θόλο κι' ἔκανε νὰ ἀντιφεγγίζη ἡ χορταρένια στέγη τῆς Φάτνης σ' ἕνα τοπίο κατάλευκο ἀπὸ τὸ χιόνι, ποὺ γιορταστικά, μὲ τὸ πέπλο τῆς ἀγνότητάς του, εἶχε σκεπάσει τὴν ἐξωτερικὴ ἀσχήμια τῆς γῆς.

Ἕνα γλυκὸ κι' ἁπαλὸ φῶς εἶχε χυθῆ ὁλόγυρα ἀπὸ τὸ Σπήλαιο, ὅπου ὁ Ἰωσὴφ εἶχε ἀφήσει τὴ Γυναίκα του. Τὸ παγωμένο ἀεράκι μαλάκωσε κι' οἱ βοσκοί, οἱ «ἀγραυλοῦντες» σὲ 'κεῖνα τὰ μέρη, εἶδαν κατάπληκτοι τὸ λαμπρὸ Φῶς νὰ στολίζη τὸ ταπεινὸ καταφύγιο τῶν ζώων των.

Ποιὸς μποροῦσε νὰ σκεφθῆ πῶς μέσα σ' ἐκείνη τὴ σπηλιὰ εἶχε γεννηθῆ ἕνας καινούργιος βασιλιᾶς τοῦ κόσμου ;

Τοῦ κόσμου ὁ ὡροδείχτης ἄρχισε νὰ μετράη τὸ χρόνο τῆς νέας κοινωνίας, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης.

Ὁ Θεός, ὁ δημιουργὸς τῶν ὅλων, στὴν ἀνέκφραστη αὐτοῦ εὐσπλαγχνία, ἔστειλε στὸ κόσμο τὸν Ναζωραῖο, γιὰ νὰ λυτρώση τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας τὰ σκότη.

Χαμογελαστὰ ἄνοιξε τὸ πρόσωπό Του τὸ Θεῖο Βρέφος καὶ χαιρέτησε τοὺς ταπεινοὺς βοσκοὺς τῆς Βηθλεέμ. Ἡ φωτεινὴ λάμψη χυνόταν στὴν Ἀνατολὴ καὶ εἰδοποιοῦσε τοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὴν γέννηση τοῦ καινούργιου ἄρχοντα τοῦ κόσμου. Οἱ προφητεῖες τῆς Σίβυλλας, ὅτι κάτι τὸ καινούργιο θὰ γεννηθῆ στὴν Ἀνατολή, εἶχαν ἐπαληθεύσει.

Καβάλα στὶς καμῆλες τους οἱ Μάγοι, ἄρχισαν, ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ καὶ κακοτράχαλα μονοπάτια τῆς Χαλδαίας, τὸ μακρινὸ καὶ δύσκολο ταξίδι τους πρὸς τὸ Σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, ἔχοντας σὰν φωτεινὸ ὁδηγὸ «ἄστρο λαμπρό».

Ἀπὸ 'κείνη τὴ νύχτα οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν νὰ περπατᾶνε στὸ δρόμο τῆς ἀγάπης καὶ τῆς καλωσύνης. Πάνω ἀπ' τὸν σκοτεινιασμένον ὁρίζοντα τοῦ κόσμου, ψηλὰ ἀπὸ τὰ μίση, τὶς ἔχθρες καὶ τὰ πάθη, ἔλαμψε δυνατά, ἐκτυφλωτικά, τὸ **Φῶς τῆς Βηθλεέμ.**

Εἶναι τὸ Φῶς ποὺ λάμπει κάθε Χριστουγεννιάτικη νύχτα, γιὰ νὰ θερμαίνη καὶ νὰ ἁπαλύνη τὶς ἀνθρώπινες καρδιὲς σ' ὅλο τὸν κόσμο. Κι' ἡ Χριστουγεννιάτικη νύχτα, εἶναι ἡ νύχτα τῆς ἐλπίδας, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης.

Χωρὶς φωτιά, χωρὶς ξίφη καὶ σίδηρο, ὁ γλυκὺς Ναζωραῖος θεμελίωσε τὴν διδασκαλία Του. Ἡ ἀνθρωπότητα, βυθισμένη ὡς τότε στὴν ἀγωνία καὶ τὴν ἀπό-

γνωση, ἄκουσε μὲ συγκίνηση τὸ σάλπισμα τῆς νέας θρησκείας. Τὸ σάλπισμα τῆς εἰρήνης, τῆς ἀλήθειας ἐναντίον τῆς ἀδικίας, τῆς ἰδέας ἐναντίον τῆς ὕλης, τῆς ἠθικῆς τάξεως κατὰ τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων.

Ἡ γιορτὴ τῶν ἐλπίδων καὶ τῆς εἰρήνης, βρίσκει κι' ἐφέτος, ὅπως κάθε χρόνο, τὰ ἀνθρώπινα πλάσματα σκυμμένα πάνω στὰ γεμᾶτα ἀγωνία ἐρωτήματα : Θὰ κυριαρχήση στὶς ψυχὲς ὅλου τοῦ κόσμου ἡ ἀληθινὴ εἰρήνη καὶ τὸ νόημα ποὺ ἐξεπορεύθη ἀπὸ τὴν Φάτνη τῆς Βηθλεέμ ; Θὰ ἀγαπήση ὁ ἄνθρωπος τὸν ἄνθρωπο ; Θὰ ἐπιστρέψη στὶς ἀγνὲς πηγὲς τῆς καλωσύνης καὶ τῆς ἠθικῆς ἀνωτερότητας ; Θὰ φροντίση, μέσα στὴ παραζάλη τῶν ἐπιστημονικῶν κατακτήσεων, νὰ τελειοποιήση καὶ τὴν ἠθική του προσωπικότητα ;

Ἡ ἐποχή μας βρίσκεται πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τὸν παλιὸ ρομαντισμὸ καὶ τὴν κυριαρχία τοῦ αἰσθήματος, γιὰ νὰ μπορέση νὰ ἐκθρέψη προφῆτες ἱκανοὺς νὰ δώσουν ἀπάντηση στὶς ἀνθρώπινες ἀνησυχίες. Μέσα στὶς ζαλιστικὲς καὶ ἀνατρεπτικὲς τῶν καθιερωμένων ἀρχῶν καὶ τῆς λογικῆς κατακτήσεις τῆς ἐποχῆς μας, ὁ ἄνθρωπος ἔκθαμβος, ἀλλὰ καὶ τρομαγμένος, ὑπερήφανος, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴ ψυχὴ πλημμυρισμένη ἀπὸ ἀβεβαιότητα καὶ ἀγωνία, ζῆ μέσα σ' ἕνα ὄνειρο.

Θάρθη ὅμως ὁπωσδήποτε μιὰ ἐποχὴ ποὺ ὁ κόσμος θὰ ἀναγκασθῆ νὰ στρέψη πρὸς τὰ πίσω τὴ σκέψη, τὸ βλέμμα καὶ τὸ αἴσθημα. Θὰ θυμηθῆ τότε πὼς ὅλα αὐτὰ τὰ ἀξιοθαύμαστα ποὺ σήμερα προβάλλουν ἐντυπωσιακά, δὲν ἔχουν νόημα, ἂν δὲν συνοδεύωνται ἀπὸ τὴν ἠθικὴ τελειοποίηση τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἀνάγκη θὰ φέρη, ἀργὰ ἢ γρήγορα, τοὺς λογισμούς μας ὡς τὴ Φάτνη τῆς Βηθλεέμ.

Στὸ ὑποσυνείδητο ὅλων μας κρύβεται ἕνας ταπεινὸς μάγος τῆς Βηθλεέμ, ἕνας ἄλλος ἄνθρωπος μὲ ναρκωμένο κι' ὄχι νεκρὸ τὸ αἴσθημα. Ἔξω ἀπὸ τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ καιροῦ μας, ὑπάρχει καὶ μιὰ ἄλλη τῆς ζωῆς πλευρά. Αὐτὴ ποὺ στηρίζεται στὶς πηγὲς τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας, αὐτὴ ποὺ θέλει ζεστὸ τὸ αἴσθημα καὶ τὸν ἄνθρωπο Ἄνθρωπο. Αὐτὴ τῆς ὁποίας τὸ νόημα θὰ ἀντιλαλήσουν κι' ἐφέτος, ὡς τὰ πέρατα τῆς ὑφηλίου, οἱ καμπάνες τὴν Χριστουγεννιάτικη νύχτα.

Αὐτὸ τὸ νόημα εὐχόμαστε, μέσα ἀπὸ τὰ τρίσβαθα τῆς καρδιᾶς μας, νὰ ἐνστερνισθοῦν οἱ ἄνθρωποι ὅλοι τῆς γῆς, μὰ πιὸ πολὺ οἱ ἰσχυροὶ ἡγέτες της, γιὰ νὰ βασιλεύση στὸν πλανήτη μας ἡ πολυπόθητη εἰρήνη. Ἂς φωτισθοῦμε ὅλοι ἀπὸ τὸ **Φῶς τῆς Βηθλεὲμ** καὶ σὰν τοὺς ταπεινοὺς μάγους ἂς προσκυνήσουμε τὸ Θεῖον Βρέφος. Ἡ ἐφετινὴ γιορτὴ τῶν Χριστουγέννων, ἂς εἶναι γιὰ ὅλους μας μιὰ γιορτὴ ἐλπίδων, ἀγάπης καὶ εἰρήνης.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»

εὔχονται εἰς τοὺς συνδρομητάς των

«Καλὰ Χριστούγεννα»

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ κ. Π. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

'Αξιωματικοί, ὁπλῖται καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος.

'Η ἀνασύστασις τοῦ 'Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, ἀποτελεῖ τὴν τιμητικὴν διάκρισιν διὰ τὸ ἔργον ποὺ ἐπιτελεῖτε, παραλλήλως δὲ τὴν ἐμπρακτον κυβερνητικὴν ἐκδήλωσιν ἐντόνου ἐνδιαφέροντος πρὸς τὰ γενικώτερα θέματα τῶν Σωμάτων, ὡς καὶ πρὸς τὰ ἐπὶ μέρους ζητήματα, τὰ ὁποῖα εἰδικώτερον σᾶς ἀπασχολοῦν.

'Η τιμὴ αὐτὴ σᾶς ἀνήκει, διότι ἔχετε ἔνδοξον ἱστορίαν. 'Η διάκρισις ὅμως αὕτη δημιουργεῖ δι' ὑμᾶς ἐπηυξημένας εὐθύνας καὶ ὑποχρεώσεις. 'Η σημερινὴ ἐπικοινωνία μας ἔχει ἕνα βασικὸν σκοπόν. Νὰ ὑπομνήσωμεν τὰς εὐθύνας καὶ ὑποχρεώσεις σας, ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων σας, ὥστε νὰ δικαιώσητε πλήρως τὰς προσδοκίας τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὡς πρὸς τὸ ἔργον καὶ τὴν κυρίαν ἀποστολήν σας.

Αἰσθάνομαι ὑπερήφανος διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἀναλήψεως τῆς διευθύνσεως τοῦ 'Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως. 'Απὸ τῆς θέσεώς μου αὐτῆς ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἀπευθύνω τὸν πλέον ἐγκάρδιον χαιρετισμόν, ἀναμιμνησκόμενος δὲ τῶν ἡρωικῶν νεκρῶν τῶν Σωμάτων σας ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των, ἀποτίω φόρον τιμῆς πρὸς τὴν ἱερὰν μνήμην των.

Δέον νὰ γνωρίζητε ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ μου θὰ ἔχητε τὸν συμπαραστάτην καὶ συναντιλήπτορα ἐπὶ παντὸς θέματος, ἀναγομένου εἰς τὰ πλαίσια τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας, εἴτε ἀτομικοῦ. Θὰ μὲ εὕρητε δίκαιον κριτήν, εἰλικρινῆ συμπαραστάτην, αὐστηρῶς δὲ ἀντικειμενικὸν εἰς τὰς ἀποφάσεις μου.

'Επισημαίνω ὅμως ὅτι εἰς τὰς τυχὸν περιπτώσεις ἀποδεδειγμένης ὀλιγωρίας, παραλείψεως ἢ παραβάσεως καθήκοντος ἢ ἠθελημένων παραπτωμάτων, εἴτε ἀναγώγου συμπεριφορᾶς, θὰ ἐξαντλήσω, ὡς εἶμαι ἀποφασισμένος, πᾶσαν αὐστηρότητα, διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῶν προβλεπομένων ἐκ τῶν Κανονισμῶν τῶν Σωμάτων σας πειθαρχικῶν ἢ διοικητικῶν κυρώσεων.

'Επιθυμῶ εἰλικρινῶς, νὰ μὴ εὑρεθῶ εἰς τοιαύτην δυσάρεστον θέσιν. Καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι τοῦτο οὐδέποτε θὰ συμβῇ, ὅταν τὸ ὑπηρεσιακὸν καθῆκον καὶ ἡ αὐστηρὰ προσήλωσις πρὸς τὴν κυρίαν σας ἀποστολήν, ἀποτελέσουν ὁδηγὸν καὶ γνώμονα τῶν σκέψεων καὶ τῶν πράξεών σας.

Τὸ ἔργον σας δὲν εἶναι περιωρισμένον. Δὲν ἐξαντλεῖται εἰς τὴν ἁπλῆν ἀστυνόμευσιν.

Εἶναι εὐρυτέρας κοινωνικῆς σημασίας. Πολὺ περισσότερον, σήμερον, ὅτε, ὑπὸ τὴν δημιουργικὴν πνοὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν φιλότιμον ἐργασίαν τοῦ Λαοῦ μας, τίθεται ἡ ὑποδομὴ ποὺ θὰ δημιουργήσῃ εἰς τὴν χώραν μας τὴν εὐτυχεστέραν αὔριον.

Εἶσθε οἱ φορεῖς καὶ οἱ φρουροὶ τῆς εὐνομίας, τῆς ἰσοπολιτείας καὶ τοῦ δικαίου,

δηλαδὴ τῶν εὐγενεστέρων ἀνθρωπίνων ἰδανικῶν, ἄνευ τῶν ὁποίων οὔτε πολιτισμός, οὔτε εὐτυχία δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Τῶν ἰδανικῶν ποὺ ἀποτελοῦν τὸ περιεχόμενον τοῦ πολιτεύματος ποὺ ἐγεννήθη εἰς τὴν χώραν μας, τῆς Δημοκρατίας. Ὁ πολίτης ὅμως, αὐτῶν τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν ἔχει ἀνάγκην καὶ αὐτῶν ζητεῖ, ὡς ἔχει δικαίωμα, τὴν ἐξασφάλισιν. Συνεπῶς ἡ εὐρεῖα ἀποστολή σας, πλήρως ταυτίζεται μὲ τοὺς πόθους τοῦ Λαοῦ. Πρόκειται λοιπὸν περὶ κοινοῦ ἔργου, τοῦ ὁποίου ἡ πλήρης ἐπιτυχία, ὡς εἶναι φυσικόν, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἀμοιβαῖον σεβασμὸν μεταξὺ ὑμῶν καὶ τοῦ πολίτου. Δὲν εἶσθε συνεπῶς οἱ ἀντίδικοι τοῦ πολίτου, εἶσθε οἱ προστάται καὶ συνεργάται του. Κοινοὶ ἐχθροὶ ὑμῶν καὶ τοῦ πολίτου εἶναι μόνον ὁ ἀδικοπραγῶν, ὁ παραβάτης τοῦ Νόμου. Ἐπιδίωξίς σας ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμός. Οὗτος ἐπιτυγχάνεται πλήρως, ἐφ' ὅσον ὡς μόνον κίνητρον τῶν σκέψεων καὶ τῶν πράξεών σας θὰ ἔχητε τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς σας, ὡς ὀργάνων τοῦ Κράτους καὶ μόνον. Αὐτὴ ἄλλωστε εἶναι ἡ παράδοσις τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, δι' ὃ καὶ ἡ ἐκτίμησις τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη εἰς αὐτὰ εἶναι ἀπεριόριστος.

Φιλοδοξία μου εἶναι νὰ συμβάλω εἰς τὴν ταχεῖαν προώθησιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν ἀπασχολούντων τὰ Σώματά σας θεμάτων, ὡς καὶ εἰς τὴν παροχὴν ὅλων τῶν ἀναγκαιούντων συγχρόνων μέσων διὰ τὴν ἀνετωτέραν καὶ πλέον τελεσφόρον ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς σας.

Ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ἱκανότητάς σας. Εἶμαι βέβαιος ὅτι φιλοδοξία σας εἶναι νὰ φανῆτε ἄξιοι τῶν ὡραίων παραδόσεών σας καὶ νὰ διεκδικήσητε τὸν τίτλον τοῦ συντελεστοῦ τῆς ἐπιδιωκομένης κοινωνικῆς ἀναμορφώσεως.

Προέρχεσθε ἀπὸ ἕναν Λαὸν φιλότιμον καὶ ὑπερήφανον, συνεπῶς ἔχετε τὸν ψυχικὸν ὁπλισμόν, ὁ ὁποῖος εὐχερῶς ἐπιτρέπει νὰ στηρίζετε τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἔργων σας ἐπὶ τοῦ ἀκλονήτου θεμελίου, ὡς εἶναι ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμός σας πρὸς τὸν πολίτην.

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ἡ συμπαράστασίς μου θὰ εἶναι ἀνεπιφύλακτος, ἀλλὰ καὶ ἡ παρακολούθησις θὰ εἶναι ἄγρυπνος διὰ τὴν πιστὴν τήρησιν τῆς γραμμῆς αὐτῆς.

Παγκόσμιον ἄξίωμα εἶναι : «Ἡ Ἀστυνομία εἶναι ὁ καθρέπτης τοῦ πολιτισμοῦ μιᾶς χώρας». Τὸ ἀξίωμα τοῦτο ποτὲ μὴ λησμονῆτε. Εἶναι ὁ φωτεινὸς φάρος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐθνικῆς ἀποστολῆς σας. Παραλλήλως ὅμως νὰ σᾶς ὑπενθυμίζῃ τὰς ηὐξημένας ὑποχρεώσεις σας διὰ τὴν τήρησίν του, ἀφοῦ ἡ εὔνοια τῆς τύχης σᾶς ἐγέννησεν εἰς τὴν Χώραν αὐτήν, ἡ ὁποία ἐδημιούργησε καὶ ἐδίδαξε τὸν πολιτισμὸν εἰς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα.

Εὔχομαι εἰς ὅλους σας εὐτυχίαν καὶ ἀγάπην, καὶ πλήρη εὐόδωσιν τοῦ ἐθνικοῦ σας ἔργου, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος.

Ἀθῆναι τῇ 13ῃ Νοεμβρίου 1964

Ὁ Ὑπουργὸς

ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ

● ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ (544—484 π. Χ.)
● ΞΕΝΟΦΑΝΗΣ (570—477 π. Χ.)
● ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ (540—470 π. Χ.)

Ὑπὸ τοῦ κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΠΡΟΚΟΥ

● ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ

Ὁ Ἡράκλειτος (544—484 π.Χ.), εἶναι ὁ περίφημος ἱδρυτὴς τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς Ἐφέσου. Βαθὺς καὶ τολμηρὸς εἰς τὰς φιλοσοφικάς του πτήσεις, πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀρχῆς τῶν ὄντων καὶ τῶν νόμων, οἵτινες διέπουν τὸ φαινομενῶδες Σύμπαν, καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ «πῦρ» εἶναι ἡ ἀρχή, ἐξ ἧς τὰ πάντα ἀδιακόπως πηγάζουν καὶ ἐπιστρέφουν. «Οὐσία καὶ ἀρχὴ πάντων ἐστὶ τὸ πῦρ». Καὶ «πυρός τε ἀνταμοιβὴ τὰ πάντα καὶ πῦρ ἁπάντων ὅκωσπερ χρυσοῦ χρήματα καὶ χρημάτων χρυσός».

Καθολικὸς κοσμικὸς νόμος εἶναι ἡ αἰωνία μεταβολή, ἐπειδὴ τὸ πᾶν εὑρίσκεται ἐν διαρκεῖ κινήσει καὶ ἀλλαγῇ. «Πάντα . . . ρεῖν, εἶναι δὲ παγίως οὐθέν». Καὶ «ποταμῷ γὰρ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι δὶς τῷ αὐτῷ».

Εἰς τὸ Σύμπαν ἀδιάλειπτος ἀνταγωνισμὸς ἀντιθέτων ἐνεργειῶν προκαλεῖ τὰς ἐν χρόνῳ μορφὰς τῶν ὄντων καὶ φαινομένων. «Πόλεμος πάντων μὲν πατὴρ ἔστι, πάντων δὲ βασιλεύς». Οὐδὲν ὅμως γίνεται ἀτάκτως, ἀλλὰ κατὰ σταθεροὺς αἰωνίους νόμους, ἐπειδὴ ὄπισθεν τῆς ἀενάου κινήσεως καὶ ἀλλαγῆς τῶν πάντων εἶναι ὁ θεῖος λόγος, ὅστις διέπει τὰ πάντα. Ἐκδήλωσις τοῦ θείου λόγου εἶναι ὁ ἀνθρώπινος λόγος, τὸ λογικόν.

Ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ γνωρίσῃ τὴν φύσιν τοῦ θείου λόγου, τὴν θεότητα, καὶ νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὸν θεῖον νόμον, ἐπειδὴ «ὅλοι οἱ ἀνθρώπινοι νόμοι τρέφονται ἀπὸ τὸν ἕνα, τὸν θεῖον». Καὶ ἡ πρόοδος καὶ ἡ εὐτυχία τῆς Πολιτείας στηρίζεται καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὑπακοὴν εἰς τὸν νόμον. «Ὁ λαὸς πρέπει νὰ ἀγωνίζεται διὰ τὸν νόμον, ὅπως καὶ διὰ τὸ κάστρον του». Αὐτὸς εἶναι ὁ προορισμὸς καὶ ἡ ὑπερτάτη τῶν ἀνθρώπων ἐπιδίωξις καὶ εὐδαιμονία.

● ΞΕΝΟΦΑΝΗΣ

Ὁ Ξενοφάνης (570-477π.Χ.), εἶναι ὁ ἱδρυτὴς τῆς περιωνύμου, ἐν Κάτω Ἰταλίᾳ, Ἐλεατικῆς Σχολῆς. Ἡ κοσμοθεωρία του φέρει διάφορον χαρακτῆρα· στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἑνότητος ἐν τῇ πολλότητι.

Οἱ Ἴωνες φιλόσοφοι ἠσχολήθησαν μὲ τὸ πρόβλημα τῆς ἀρχικῆς κοσμικῆς ὕλης, ἐκ τῆς ὁποίας κατεσκευάσθη τὸ Σύμπαν. Ἐθεώρησαν ὡς πρωταρχικὴν οὐσίαν ὁ μὲν Θαλῆς τὸ «ὕδωρ», ὁ Ἀναξίμανδρος τὸ «ἄπειρον», ὁ Ἀναξιμένης τὸν «ἀέρα» καὶ ὁ Ἡράκλειτος τὸ «πῦρ».

Ὁ Ξενοφάνης ἐρευνᾷ τὸ φαινόμενον τῆς ἐξ ἑνὸς στοιχείου ἀπείρου ποικιλίας τῶν ὄντων καὶ φαινομένων τοῦ κόσμου. Ζητεῖ νὰ βεβαιωθῇ, ἐὰν τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα εἶναι ἱκανὸν νὰ γνωρίσῃ τὴν φύσιν τῆς αἰωνίου οὐσίας, ἐπειδὴ αἱ αἰσθήσεις παρέχουν ἀπατηλὰς ἐντυπώσεις.

«Καὶ τὸ μὲν οὖν σαφὲς ἀνὴρ ἴδεν, οὐδέ τις ἔσται
εἰδὼς ἀμφὶ θεῶν τε καὶ ἅσσα λέγω περὶ πάντων·
εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τύχοι τετελεσμένον εἰπών,
αὐτὸς ὅμως οὐκ οἶδε δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται».

Κηρύττει ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι εἷς, ἄπειρος καὶ αἰώνιος. «Εἷς Θεὸς ἔν τε θεοῖσι, καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος.».

Ἀλλ' ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ. Κατακρίνει τὴν παράστασιν τοῦ Θεοῦ ὑπὸ ἀνθρωπίνην μορφὴν καὶ ἰδιότητας. «Ἀλλ' οἱ βροτοὶ δοκέουσι γεννᾶσθαι θεοὺς τὴν σφετέρην ἐσθῆτά τ' ἔχειν φωνήν τε δέμας τε».

Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς «οὔτε δέμας θνητοῖσιν ὁμοίϊος, οὔτε νόημα».

Περιθρύλητος εἶναι ὁ ῥῆσις του, καθ' ἣν καὶ τὰ ζῶα, ἐὰν ἠδύναντο νὰ παραστήσωσι τὸν Θεόν, θὰ ἔδιδον τὴν ἰδίαν των εἰκόνα καὶ τὰς ἰδικάς των ἰδιότητας.

«Ἀλλ' εἴ τοι χεῖράς τε γ' εἶχον βόες ἵπποι τ' ἠὲ λέοντες
ἢ γράψαι χείρεσσι καὶ ἔργα τελεῖν ἅπερ ἄνδρες,
ἵπποι μὲν θ' ἵπποισι, βόες δέ τε βουσὶν ὁμοίως
καί κε θεῶν ἰδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐποίουν
τοιαῦθ' οἷόν περ καὐτοὶ δέμας εἶχον ἕκαστοι».

Ταυτίζει Θεὸν καὶ κόσμον καὶ πιστεύει, ὅτι εἶναι «ἓν τὸ πᾶν». Ἰσχυρίζεται ὅτι κοσμικὴ ὕλη, ἐκ τῆς ὁποίας προῆλθον τὰ πάντα εἶναι ἡ Γῆ. «Ἐκ γαίης γὰρ πάντα καὶ εἰς γῆν πάντα τελευτᾷ».

Εἶναι ὁ εἰσηγητὴς τῆς θεμελιώδους φιλοσοφικῆς διακρίσεως μεταξὺ Εἶναι καὶ Φαίνεσθαι, τῆς ὀντολογικῆς ἀποδείξεως περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς φιλοσοφίας τοῦ πολιτισμοῦ.

● ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ

Ὁ Παρμενίδης (540-470π.Χ.) ὁ Ἐλεάτης, μαθητὴς τοῦ Ξενοφάνους, συνεχίζει τὴν Ἐλεατικὴν φιλοσοφίαν καὶ ὑποστηρίζει, ὅτι εἰς τὸν κόσμον πραγματικὸν εἶναι μόνον τὸ «ὄν», τὸ ὁποῖον εἶναι ἕν, ἀγένητον, ἀδιαίρετον, ἀναλλοίωτον, ἄπειρον, αἰώνιον καὶ ἀκίνητον.

«. . . . ἀγένητον ἐὸν καὶ ἀνώλεθρόν ἐστιν,
οὖλον μουνογενές τε καὶ ἀτρεμὲς ἠδ' ἀτέλεστον·
οὐδὲ ποτ' ἦν οὐδ' ἔσται, ἐπεὶ νῦν ἔστιν ὁμοῦ πᾶν,
ἕν, συνεχές . . .».

Ἐνῷ τὸ «μὴ ὄν», τὸ αἰώνιον γίγνεσθαι τοῦ Ἡρακλείτου, ὅπερ ἀκαταπαύστως μεταβάλλει ἐν χώρῳ καὶ χρόνῳ θέσιν, μορφὴν καὶ ἰδιότητας, εἶναι αἱ ἀπατηλαὶ ἐντυπώσεις τοῦ κατ' αἴσθησιν κόσμου.

Εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ὄντος, τῆς αἰωνίας πραγματικότητος, δυνάμεθα νὰ φθάσωμεν μόνον διὰ τοῦ λογικοῦ, ἐπειδὴ τὸ «νοεῖν» ταυτίζεται μὲ τὸ «εἶναι».

«Ταὐτὸν δ' ἐστὶ νοεῖν τε καὶ οὕνεκέν ἐστι νόημα.
Οὐ γὰρ ἄνευ τοῦ ἐόντος, ἐν ᾧ πεφατισμένον ἐστίν,
εὑρήσεις τὸ νοεῖν· οὐδὲν γὰρ ἢ ἔστιν ἢ ἔσται
ἄλλο πάρεξ τοῦ ἐόντος».

Ε. ΠΡΟΚΟΣ

ΤΟ ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

Πρὶν ἀπὸ σαράντα περίπου χρόνια, οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι, πέρα ἀπὸ τὴν ὁδὸ Λιοσίων, δὲν ἦταν ὁ συνοικισμὸς ὁ γεμᾶτος ζωὴ ποὺ εἶναι σήμερα. Ἕνα μικρὸ ἐκκλησάκι ἢ μᾶλλον ἐρημοκκλήσι, ἡ μεγάλη ἐκκλησία ποὺ εἶναι σήμερα, μερικὰ ἀραιὰ ἀγροτικὰ σπιτάκια καὶ ἡ διασταύρωσις δύο ἀμαξωτῶν δρόμων ἢ μᾶλλον καροδρόμων, ποὺ ἦσαν πάντα γεμᾶτοι λάσπες ἢ σκόνη καὶ λακοῦβες καὶ ἀδιάβατοι ἀπὸ τὰ λίγα αὐτοκίνητα καὶ τὰ πολλὰ ἁμάξια, γιατὶ τὴν εἶχαν καταστρέψει τὰ κάρα τῶν χωρικῶν. Ἐκεῖ ἀκριβῶς στοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους χωρίζόταν ὁ δρόμος καὶ ὁ ἕνας, ὅπως σήμερα, ὡδηγοῦσε στὰ Ἄνω Λιόσια καὶ στὴ Χασιὰ καὶ ὁ ἄλλος γιὰ τὸ Μενίδι. Λίγο πιὸ πέρα βρισκόταν τὸ μεγάλο κτῆμα τοῦ Σερπιέρη, ὁ Πύργος τῆς Βασιλίσσης, ἡ χαριτωμένη ἔπαυλις ποὺ εἶχε κτίσει ἡ πρώτη μας Βασίλισσα ἡ Ἀμαλία, καὶ τὸ μεγάλο της κτῆμα. Οἱ δυὸ δρόμοι, στενοὶ βέβαια, πολὺ στενώτεροι ἀπὸ σήμερα, μὰ στολισμένοι ἀπὸ θεώρατες μοριές, ποὺ εἶχε βάλει νὰ φυτέψουν ἡ Ἀμαλία καὶ πολλὲς μάλιστα ἀπὸ αὐτές, κατὰ τὴν παράδοσι, τῆς εἶχε φυτέψει ἡ ἴδια μὲ τὰ χέρια της, γιὰ νὰ κάνη ὄμορφο τὸ τοπίο. Σ' αὐτὴ τὴν ἀγροτικὴ περιοχή, τὴν τόσο ὄμορφη, ποὺ τὴ γαλήνη καὶ τὴν ἡσυχία της τάραζαν μόνο τὰ κλὶκ-κλὰκ ἀπὸ τὰ διάφορα μαγγανοπήγαδα στὰ πολλὰ περιβόλια ποὺ ἦσαν τριγύρω, κατὰ τὶς 4 τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 18 Σεπτεμβρίου 1927, μερικὰ παιδάκια πήδησαν δεξιὰ ἀπὸ τὸ δρόμο τὸ φράκτη καὶ μπῆκαν μέσα στὸ κτῆμα τοῦ Σερπιέρη, στὴν περιοχὴ δηλαδὴ τοῦ Πύργου τῆς Βασιλίσσης, γιὰ νὰ παίξουν κρυφτό. Χώθηκαν μέσα στοὺς θάμνους μὲ χαρές, ἀλλὰ ξαφνικὰ ἔβαλαν σπαρακτικὲς κραυγές. Φώναζαν σὲ βοήθεια, γιατὶ πίσω ἀπὸ ἕνα πεῦκο εἶχαν δῆ, μέσα σὲ μιὰ τάφρο, τὸ πτῶμα μιᾶς σκοτωμένης κοπέλλας.

Τὰ παιδάκια τὸ εἶπαν ἀμέσως στοὺς γονεῖς τους καὶ αὐτοὶ ἀμέσως ἔτρεξαν νὰ εἰδοποιήσουν τὸν σταθμάρχη Νέων Λιοσίων, ἐνωμοτάρχη Σαμπατουλάκο, γιὰ τὴν ἀνακάλυψι τοῦ πτώματος. Ὁ ἐνωμοτάρχης πῆγε ἀμέσως καὶ βρέθηκε σ' ἕνα φοβερὸ ἔγκλημα καὶ εἰδοποίησε ἀμέσως τὴν Ἀθήνα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ βρεθοῦμε ἐπὶ τόπου σὲ λίγο ἕνα σωρὸ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς, ἰατροδικαστὴς καὶ δημοσιογράφοι. Τὸ θῦμα ἦταν μιὰ νέα κοπέλλα, τὴν ἔκανες δὲν τὴν ἔκανες 20-22 χρόνων, μὲ καταιματωμένο τὸ κεφάλι, ἀνάσκελα μέσα σ' ἕνα βαθὺ χαντάκι ποὺ δὲν φαινόταν ἀπὸ τὸν ἀριστερὰ δρόμον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ ἀπεῖχε καμμιὰ εἰκοσαριὰ μέτρα. Θέαμα φρικτό. Τὸ κεφάλι της σπασμένο μὲ μιὰ κοτρώνα καὶ τὰ μυαλὰ καὶ τὰ αἵματα σκορπισμένα κάτω στὸ χῶμα. Μὰ πρὶν εἶχε γίνει ἀπόπειρα στραγγαλισμοῦ, γιατὶ τριγύρω στὸ λαιμό της ἦταν δεμένο σφικτὰ ἕνα βρωμομάντηλο ἀνδρικὸ μὲ τὸν κόμπο πίσω. Ἄρα ὁ δράστης ἢ οἱ δρᾶστες, ἐνῶ ἡ κοπέλλα ἦταν ὄρθια ἢ μισοκαθισμένη, πῆγαν τὸ πρῶτο νὰ τὴ στραγγαλίσουν καὶ ἐπειδὴ ἀπέτυχαν τὴν σκότωσαν, ἀφοῦ τὴν κτύπησαν μὲ πέτρα μεγάλη στὸ κεφάλι.

Θυμᾶμαι τὴν εἰκόνα τῆς σκοτωμένης κοπέλλας σὰν νὰ εἶναι αὐτὴ ἡ ὥρα. Ἦταν ἀνάσκελα πεσμένη στὸ βάθος τοῦ χαντακιοῦ. Μὲ τὸ ἀριστερό της χέρι, ποὺ εἶχε ἕνα σωρὸ γρατζουνιὲς καὶ μελανιὲς ἀπὸ τὴν πάλη, κρατοῦσε τὸ μισόγυμνο στῆθος της. Ἡ μαύρη φούστα της ἦταν μισοσηκωμένη ἐπάνω ἀπὸ τὰ γόνατα καὶ ἔδινε τὴν ἐντύπωσι σὰν νὰ εἶχε γίνει ἀπόπειρα βιασμοῦ, ἐνῶ ἦταν μισοστραγγαλισμένη, μισοζώντανη. Πιὸ πέρα βρέθηκαν πεταγμένα τὰ παπούτσια της καὶ τὸ καπέλλο της. Σχισμένη ἡ μπλούζα ἄφινε νὰ διαφαίνεται τὸ ροζ κορσάζ της μὲ κορδέλλα μαύρη περασμένη στὴ δαντέλλα ποὺ εἶχε στὶς ἄκρες του. Πιὸ μέσα φαινόταν τὸ ὑποκάμισό της. Κάτω ἀπὸ τὸ βρόχο τοῦ μαντηλιοῦ ἕνα περιδέραιο μὲ ψεύτικα μαργαριτάρια. Τὸ ἴδιο ὑποκάμισο φαινόταν καὶ ἀπὸ τὴ μισοσηκωμένη φούστα της. Ἦταν ὁλοφάνερο ὅτι φοβερὴ πάλη εἶχε γίνει ἐκεῖ, γιατὶ τὰ χορτάρια μέσα στὸ χαντάκι ἦσαν τσαλαπατημένα καὶ κάτω ἀπ' αὐτὰ φαινόντουσαν ἴχνη ἀπὸ ἀνδρικὰ πα-

πούτσια. Τὰ παπούτσια τῶν δολοφόνων της. Παρέλειψα νὰ προσθέσω ὅτι στὸ παράμεσο δάκτυλο τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ ἡ στραγγαλισμένη κοπέλλα φοροῦσε καὶ ἕνα χρυσὸ δακτυλιδάκι μὲ φτηνὴ πέτρα.

Ποιὰ ὅμως ἦταν ἡ κοπέλλα αὐτή ; Ἄγνωστο. Καὶ ἄγνωστοι οἱ δρᾶστες τοῦ φοβεροῦ ἐγκλήματος. Ὄχι ὅμως καὶ τὰ αἴτια, γιατὶ ἦταν ὁλοφάνερο ὅτι ἦταν ἕνα ἔγκλημα σεξουαλικό. Ὁ δράστης ἢ οἱ δρᾶστες θέλησαν νὰ γλεντήσουν σεξουαλικὰ μὲ τὸ θῦμα τους μέσα στὸ χαντάκι καὶ ἐπειδὴ αὐτὸ τοὺς ἔφερε ἀντίστασι τὴν μισοστραγγάλισαν μὲ τὸ μαντήλι καὶ μισοαναίσθητη τὴν ἐβίασαν. Καὶ ὕστερα, γιὰ νὰ μὴ συνέλθη καὶ μαρτυρήση γιὰ τὸ βιασμό, ἐθεώρησαν καλὸ νὰ τὴν «καθαρίσουν» σπάζοντάς της τὸ κεφάλι μὲ πέτρα.

Ψάξαμε τριγύρω μὲ προσοχὴ μήπως βροῦμε τὴν τσαντίτσα τοῦ θύματος ἢ ἄλλο τίποτε σχετικό, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ μάθουμε ποιὰ εἶναι, γιὰ νὰ ὑπάρχη ἕνα ξεκίνημα γιὰ τὴν προανάκρισι καὶ γιὰ τὴν κυρία ἀνάκρισι, μὰ δὲν βρήκαμε τίποτε. Ἢ μᾶλλον σὲ κάποια ἀπόστασι βρήκαμε σχισμένη μιὰ φωτογραφία βγαλμένη ἀπὸ πλανόδιο, ποὺ παρουσίαζε τρία κορίτσια μαζὶ φωτογραφημένα καὶ λίγο πιὸ πέρα βρήκαμε ἀκόμη καὶ τὴν ἀρνητικὴ φωτογραφία τοῦ πλανοδίου, ποὺ δὲν ἦταν εὐτυχῶς σχισμένη. Θυμᾶμαι μὲ πόση λαχτάρα τὴν δώσαμε οἱ δημοσιογράφοι σὲ πλανόδιο γιὰ νὰ μᾶς βγάλη θετικὲς φωτογραφίες ποὺ τὶς δημοσιεύσαμε μήπως ἦταν καμιὰ ἀπ' αὐτὲς τὸ θῦμα, ἀφοῦ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς κοπέλλας ἦταν ἀδύνατον νὰ ἐξακριβωθοῦν στὴν ἐντέλεια καὶ ἀφοῦ τὰ μοῦτρα της ἦσαν παραμορφωμένα ἀπὸ τὰ κτυπήματα. Μὰ σὰν ἐδημοσιεύθηκε ἡ φωτογραφία, βρέθηκαν καὶ οἱ τρεῖς ἐκεῖνες κοπέλλες ὁλοζώντανες καὶ ἀποδείχθηκε ὅτι ἡ σχισμένη φωτογραφία καὶ ἡ ἀρνητική της δὲν εἶχαν καμμιὰ σχέσι μὲ τὸ ἔγκλημα.

Ἡ προανάκρισις ἄρχισε. Μιὰ χωριάτισσα ἀπὸ τριγύρω, ἡ Κατίνα Μπουμπάρη, εἶπεν ὅτι εἶχε δῆ καλὰ τὴ σκοτωμένη κοπέλλα νὰ κατεβαίνη ἀπὸ ἕνα ταξὶ ἐκεῖ, καὶ νὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἕνα κύριο «καθὼς πρέπει». Τὸ ταξὶ ἔφυγε καὶ τὸ ζευγάρι προχώρησε. Αὐτὸς εἶχε γκρὶ ροῦχα, ἦταν ξανθὸς καὶ φοροῦσε ψαθάκι «παγιασόν», ἀπὸ αὐτὰ ποὺ φοροῦσαν τότε ὅλοι οἱ ἄντρες τὸ καλοκαίρι. Ἐκείνη στηριζόταν στὸ μπράτσο του καὶ στὸ ἄλλο χέρι κρατοῦσε ὀμβρέλλα. Αὐτό, ἔλεγε, εἶχε γίνει τὸ Σάββατο τὸ ἀπόγευμα. Ὀμβρέλλα πάντως δὲν βρέθηκε ἐκεῖ κοντά. Μὰ ἦταν ἀλήθεια τάχα ; Γιατὶ ἡ ἔρευνα ποὺ ἔγινε τότε ἀμέσως στὰ λιγοστὰ ταξὶ τῆς Ἀθήνας καὶ στοὺς ὁδηγούς τους δὲν ἔδωσε κανένα ἀποτέλεσμα.

Ἕνας μικρός, ὁ Γιάννης Λώτας, εἶπεν ὅτι τὸ Σάββατο τὸ ἀπόγευμα, ἐνῶ εἶχε κι' αὐτὸς πηδήσει τὸ φράκτη στὸ κτῆμα Σερπιέρη γιὰ νὰ παίξη μέσα, ἢ τὸ πιθανώτερο γιὰ νὰ σκοτώση σπουργίτια μὲ τὸ λάστιχο ἢ νὰ τὰ πιάση μὲ ἐξόβεργες, εἶχε δῆ τὴν σκοτωμένη κοπέλλα ραντεβοῦ στὸ χαντάκι μαζὶ μὲ δύο νέους. Γελιοχαχάνιζαν καὶ οἱ τρεῖς. Θυμόταν ὅτι ἡ κοπέλλα φοροῦσε μαύρη φούστα, ἀλλὰ τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἄλλων δύο δὲν μποροῦσε νὰ τὰ προσδιορίση. Αὐτὴ ἡ κατάθεσις τοῦ μικροῦ Λώτα φάνηκε πιὸ πιθανὴ ἀπὸ τὴν κατάθεσι τῆς Μπουμπάρη, ἐκτὸς καὶ ἂν ὑπέθετε κανεὶς ὅτι τὸ ζευγάρι ποὺ εἶχε ἔλθει μὲ τὸ ταξὶ εἶχε συναντηθῆ ἐκεῖ μὲ ἄλλον ποὺ τὸ περίμενε ἀπὸ πρὶν καὶ ποὺ εἶχε ἔλθει μὲ κανένα ἀπὸ τὰ λιγοστὰ τότε λεωφορεῖα ποὺ ἔκαναν ἀραιότατα δρομολόγια. Ἔγινε ἔρευνα καὶ μὲ τοὺς ὁδηγοὺς καὶ εἰσπράκτορες τῶν λεωφορείων, ἀλλὰ δὲν βγῆκε τίποτε.

Γιὰ νὰ διευκολύνουμε τὴν προανάκρισι, μιὰ καὶ τὸ θῦμα ἦταν ἄγνωστο, οἱ ἀστυνομικοὶ συντάκτες δημοσιεύσαμε ὅλες τὶς πάρα πάνω λεπτομέρειες καὶ ἐτονίζαμε ὅτι ὅποιος ἀπὸ τὰ φουστάνια, τὰ ἐσώρρουχα, τὸ ἀνάστημα ποὺ ἦταν 1,63 καὶ τὰ καστανά της μαλλιὰ ἀνεγνώριζε τὴν κοπέλλα ἐκείνη, εἶχε ὑποχρέωσι νὰ προσέλθη στὶς Ἀρχὲς καὶ νὰ δώση πληροφορίες. Γιατὶ πῶς νὰ βρῆς δράστη καὶ δρᾶστες ὅταν δὲν ξέρης ποιὸ εἶναι τὸ θῦμα καὶ δὲν ἔχεις μιὰ θετικὴ βάσι ἀπὸ τὴν ὁποία ν' ἀρχίσης ; Ἀλλὰ μὲ τὴ δημοσίευσι παρουσιάστηκε ὕστερα ἀπὸ δύο μέρες, τὴν Τρίτη 20 Σεπτεμβρίου 1927, ἕνας Πέτρος Καρποδίτης καὶ εἶπεν ὅτι ἡ σκοτωμένη ἦταν ἡ ἀνεψιά του Ζαμπέττα Λυράκη ἢ Καρποδίτη, ἐργάτρια σὲ ἐμπορορρα-

φεῖο ποὺ ἡ μάννα της ἦταν στὴ φυλακή. Καὶ ἐπειδὴ αὐτὴ εἶχε σχέσεις μὲ ἕνα Χρῆστο Β. Μόρλη καὶ μὲ ἕνα Γ.Π. Καρύδη, πρόσφυγες καὶ παπουτσῆδες ποὺ ἔμεναν τότε στοὺς «Ποδαράδες», πρὶν ὀνομασθοῦν Νέα Ἰωνία, συνελήφθησαν καὶ οἱ δύο ὡς δρᾶστες. Ταράχθηκαν καὶ ἔπεσαν σ' ἕνα σωρὸ ἀντιδράσεις. Ὁ Καρύδης μάλιστα ὁ φουκαρὰς ἔτυχε νὰ ἔχη καὶ κάτι γρατζουνιὲς καὶ αὐτὸς θεωρήθηκε γιὰ στραγγαλιστὴς καὶ δολοφόνος τῆς Ζαμπέττος Λυράκη. Μὰ ἀπέδειξαν καὶ οἱ δύο τὴν ἄλλη κι' ὅλας ἡμέρα καὶ τὸ «ἄλλοθί» τους καὶ τὸ πῶς προῆλθαν οἱ γρατζουνιὲς τοῦ Καρύδη. Ἀλλὰ συγχρόνως παρουσιάσθηκε καὶ ἡ ἴδια ἡ Ζαμπέττα γιὰ νὰ πῆ ὅτι εἶναι ζωντανὴ καὶ νὰ διαψεύση τὴν «ἀναγνώρισι» ποὺ ἔκανε ὁ θεῖος της. Φυσικὰ οἱ δυὸ δυστυχισμένοι παπουτσῆδες ἀπὸ τοὺς «Ποδαράδες» ἀποφυλακίσθησαν ἀμέσως.

Τὸ μυστήριο ἐξακολουθοῦσε καὶ τὴν τρίτη πιὰ μέρα καὶ ὁ τότε εἰσαγγελεὺς ἀνέθεσε τὴν τακτικὴ ἀνάκρισι στὸν ἀνακριτὴ τοῦ 10ου Τμήματος, τὸν μακαρίτη Δημάκη, ἕνα πολὺ καλὸ δικαστὴ καὶ ἄριστο ἀνακριτή, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς δὲν μπόρεσε νὰ βγάλη τίποτε. Μὰ σὲ 15 περίπου μέρες ὁ σταθμάρχης Ν. Λιοσίων, ἐνωμοτάρχης Σαμπατουλάκος, ἔμαθε ὅτι εἶχε χαθῆ ἀπὸ τὸ σπίτι ποὺ ἔμενε στὰ Κάτω Πατήσια μιὰ Μαρίτσα Μπαλῆ, 17χρονη κοπέλλα ἀπὸ τὸν Τσεσμὲ τῆς Σμύρνης. Αὐτὴ ἔμενε στὸ σπίτι μιᾶς θείας της Μαρίας Π. Τρωινοῦ καὶ φοροῦσε μαύρη φούστα, ρὸζ μποῦστο, κολλιὲ ἀπὸ ψεύτικα μαργαριτάρια καὶ δακτυλιδάκι χρυσό. Ἡ Τρωινοῦ ὡδηγήθηκε στὸ νεκροτομεῖο τῆς ὁδοῦ Σωκράτους, ὅπου φυλάσσονταν τὰ ροῦχα τῆς σκοτωμένης καὶ τῆς στραγγαλισμένης κοπέλλας τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων καὶ ρίχθηκε ἐπάνω τους μὲ κλάματα καὶ ἀναφιλητά. Σπαραζόταν ὁλόκληρη.

—Μαρίτσα μου, Μαρίτσα μου ξεφώνιζε. Τί σοῦ ἦταν νὰ σὲ σκοτώση ὁ ἄτιμος, ὁ κακοῦργος ὁ κουνιάδος μου, ποὺ τὰ ἔπαιζε μαζί σου.

Ὁ «κακοῦργος» ποὺ εἶχε κάνει τὸ ἔγκλημα ἦταν ὁ Στέλιος Τρωινός, κουνιάδος τῆς Μαρίας Τρωινοῦ ποὺ δούλευε ἐργάτης στὸ κτῆμα τοῦ Φλεριανοῦ, στὰ Κάτω Πατήσια. Ἀναζητήθηκε ἀμέσως ἐκεῖ καὶ δὲν βρέθηκε. Τότε ἀρκετοὶ ἀστυνομικοὶ «ὤργωσαν» καὶ «ἐκτένισαν» τὴν Ἀθήνα καὶ τὰ περίχωρα καὶ ἐπὶ τέλους τὸν βρῆκαν καὶ τὸν ἔπιασαν. Τὸν ἀνέκριναν πρόχειρα καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν ταραχή του ἔπεσε σὲ ἕνα σωρὸ ἀντιφάσεις. Ἀμέσως τὸν παρέπεμψαν ὡς δράστη στὸν ἀνακριτὴ Δημάκη καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπῆρε μιὰ προθεσμία γιὰ νὰ βάλη δικηγόρο καὶ νὰ ἀπολογηθῆ. Ἀλλὰ ὅταν τὸν ρωτήσαμε σχετικὰ διαμαρτυρόταν ὅτι αὐτὸς δὲν εἶχε σκοτώσει τὴ Μαρίτσα του, ποὺ κι' αὐτὸς τὴν ἀγαποῦσε, καὶ ὅτι εἶχε χάσει τὰ ἴχνη της. Εὐτυχῶς ποὺ γράψαμε ἐν ἐκτάσει τὴν «ἀναγνώρισι» ποὺ ἔκανε ἡ Μαρία Π. Τρωινοῦ, ὅτι θῦμα ἦταν ἡ ἀνεψιά της Μαρίτσα Μπαλῆ καὶ ὅτι φονιὰς ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁ κουνιάδος τῆς πρώτης ποὺ εἶχε συλληφθῆ. Γιατὶ ξαφνικὰ τὴν ἄλλη μέρα παρουσιάσθηκε στὸ γραφεῖο τοῦ ἀνακριτοῦ Δημάκη μιὰ νόστιμη κοπελλίτσα μὲ μαύρη φούστα καὶ ρὸζ μπλούζα, κολλιὲ μὲ ψεύτικα μαργαριτάρια καὶ χρυσὸ δακτυλιδάκι στὸ παράμεσο δάκτυλο τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ.

—Εἶμαι ἡ Μαρίτσα Μπαλῆ, εἶπε διστακτικά. Διάβασα στὶς ἐφημερίδες ὅτι μὲ ἔπνιξαν καὶ μὲ σκότωσαν στοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους καὶ κοντὰ στὸν Πύργο τῆς Βασιλίσσης καὶ ἦλθα νὰ σᾶς πῶ ὅτι εἶναι ψέμα. Ἐγὼ ζῶ καὶ ὁ φουκαρὰς ὁ Στέλιος ὁ Τρωινὸς εἶναι ἀθῶος. Ἔφυγα ξαφνικὰ ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς θείας μου, γιατὶ ἐπῆγα ὑπηρέτρια στὸ σπίτι τοῦ κ. Κωστοπούλου στὸ Κολωνάκι, ὅπου καὶ μένω.

Ὁ Τρωινὸς ἀποφυλακίσθηκε ἀμέσως καὶ ἡ θεία καταχάρηκε ποὺ βρῆκε τὴν δῆθεν ἀδικοσκοτωμένη ἀνεψιά της. Ἐκείνη ποὺ δὲν χάρηκε ἦταν ἡ Δικαιοσύνη καὶ ἡ Ἀστυνομία, δηλαδὴ ἡ Χωροφυλακή, γιατί, παρὰ τοὺς κόπους καὶ τὶς ἔρευνες, ὄχι μόνον τὸν δράστη ἢ τοὺς δρᾶστες τοῦ ἐγκλήματος τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων δὲν βρῆκαν, ἀλλὰ οὔτε τὸ ὄνομα τοῦ θύματος δὲν κατάφεραν ποτὲ νὰ μάθουν. Καὶ ἡ δυστυχισμένη ἐκείνη κοπέλλα, ποὺ μισοπνιγμένη καὶ μισοστραγγαλισμένη τὴν ἐβίασαν καὶ ὕστερα τῆς ἔσπασαν τὸ κρανίο καὶ τῆς παραμόρφωσαν τὸ κεφάλι κτυπώντας το μὲ καμμιὰ μεγάλη πέτρα, θάφτηκε ὡς ἄγνωστη. Τὸ μυστήριο τοῦ ἐγκλήματος ἐκείνου ἔμεινεν ἀνεξιχνίαστο.

Σ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

Η ΕΥΘΑΝΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΙΣ ΤΑΥΤΗΣ ΑΠΟ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΠΡΟΣΦΑΤΩΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Διευθυντοῦ Β' κ. **Γ. ΚΟΥΤΣΟΥΡΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Πέραν αὐτῶν ὅμως ἡ καθιέρωσις τῆς ἀρχῆς αὐτῆς θὰ χαράξῃ τὰ ὅρια τοῦ ἰασίμου τῶν ἀσθενειῶν στενώτατα καὶ συμφώνως πρὸς τὰς σημερινὰς ἐπιστημονικὰς ἀτελείας καὶ ἀδυναμίας μας, θὰ ἀποτελέσῃ τροχοπέδην εἰς τὴν διεύρυνσιν τῶν ὁρίων αὐτῶν, καὶ οὕτω θὰ συντελέσῃ εἰς τὸν περαιτέρω περιορισμὸν τοῦ κινήτρου τῆς μελέτης. Καὶ θὰ ἐκλείψῃ ἀκόμη ἡ ἐντατικὴ προσπάθεια καὶ ἡ ἔμμεσος παρατήρησις κατὰ τὸ κρίσιμον διάστημα τῆς νόσου καὶ θ' ἀνασταλῇ ἡ προαγωγὴ παρατηρήσεων καὶ συμπερασμάτων. Ἔτι δὲ θὰ χαλαρωθῇ καὶ ἡ ἀτομικὴ προσπάθεια πολλῶν ἐκ τῶν ἰατρῶν. Δέον εἰς τὴν συνείδησιν καὶ τὴν διάνοιαν τοῦ ἰατροῦ νὰ κυριαρχῇ ἡ ἀντίληψις ὅτι οὗτος, ἐν τῇ ὀρθῇ ἐννοίᾳ τῆς ἀποστολῆς του, ἀγωνίζεται κυρίως ἐναντίον τῆς ἀσθενείας καὶ διὰ τὴν ἄμυναν τοῦ ἀνθρωπίνου συνόλου, θεωρουμένου μάλιστα ἐκτὸς χρονικῶν ὁρίων. Ἡ ἄρνησις, ἐπομένως, ἀποκομίσεως στοιχείων καὶ συμπερασμάτων ἐκ τοῦ σημερινοῦ ἀσθενοῦς, χρησίμων διὰ τὴν ἀνακούφισιν καὶ τὴν θεραπείαν τῆς ἀπείρου σειρᾶς τῶν εἰς τὸ μέλλον ὁμοίων ἀσθενῶν, θὰ ἀπετέλει προδοσίαν πρὸς τὴν ἱερότητα τῆς ἀποστολῆς του. Ἐπὶ πλέον ἡ καθιέρωσις τῆς ἀρχῆς αὐτῆς ἀνοίγει, ὡς εἶναι προφανές, τὴν θύραν εἰς σειρὰν ὅλην ἐγκλημάτων ἀκουσίων (σφαλερὰ διάγνωσις κ.λ.π.), ὅσον καὶ ἑκουσίων, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλεται ὁπωσδήποτε νὰ ἀποφευχθῶσιν.

Δεύτερον :

Καθιερουμένης τυχὸν τῆς εὐθανασίας ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἰατρόν, ὅπως ἀναλάβῃ ὁ ἴδιος τὴν τελείωσιν τοῦ ἀνιάτως καὶ ὀδυνηρῶς πάσχοντος; ἤ, δικαιολογεῖται ὁ ἰατρὸς νὰ εἰσηγηθῇ κἂν ἢ νὰ ἐνστερνισθῇ τὴν ἐπίσπευσιν τοῦ τέλους τοιούτου ἀσθενοῦς;

Ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐπίσπευσις τοῦ τέλους τοῦ ἀσθενοῦς, ἀποτελεῖ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν βιαίαν θανάτωσιν, ἀνεξαρτήτως τῶν χρησιμοποιηθησομένων μέσων καὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐλαφρυντικῶν. Τοιαύτη βιαία θανάτωσις τοῦ ἀσθενοῦς παρὰ τοῦ ἰατροῦ του ἢ καὶ ἁπλῶς εὐνοϊκὴ ὑπὲρ τῆς τοιαύτης θανατώσεως θέσις τοῦ ἰατροῦ, εἶναι ἐνέργεια, ἀναμφισβητήτως, ἀπάνθρωπος, ἐγκληματική, ἀντίθετος πρὸς τὴν ὑψηλὴν καὶ ἱερὰν αὐτοῦ ἀποστολὴν καὶ ἀντιτιθεμένη ἀπολύτως εἰς ἕνα ἄνευ ὁρίου ἀγῶνα διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ πάσχοντος. **«Ἰατρικὴ εἶναι ἔκφρασις τῆς ἀενάου πάλης τῆς ἀνθρωπότητος ὅπως κατανικήσῃ τὸν σωματικὸν θάνατον διὰ τῆς ἐξαλείψεως τῶν προκαλούντων αὐτὸν αἰτίων».** Ὁ ἀγὼν δὲ αὐτὸς ἐπιβάλλεται νὰ διεξάγεται καὶ ἐν τῇ βεβαιότητι τῆς ἀποτυχίας. Οὐδαμόθεν ὁ ἰατρός, ὡς ἰατρός, δύναται ν' ἀντλήσῃ δικαίωμα ὅπως ἀποστῇ τῆς ἀναμφισβητήτου καὶ ἱερᾶς αὐτῆς ἀποστολῆς καὶ μάλιστα διὰ νὰ λάβῃ τὴν θέσιν τοῦ δημίου. Τὸ βέβαιον τοῦ ἀνιάτου καὶ ἡ ἀδυναμία πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ πάσχοντος δὲν εἶναι ἱκανὰ διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὸν ἰατρὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θανατώσεως. Καὶ τοῦτο :

1ον) Διότι οὐδεὶς συντρέχει λόγος νὰ ἔχῃ, ὁ ἔστω ἀγαθὸς δήμιος, τὴν ἰατρικὴν ἰδιότητα. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν εἰσέτι καθιεροῦτο ἡ εὐθανασία δι' ἐπισπεύσεως τοῦ θανάτου, τὸ μέγιστον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ φθάσῃ ὁ ἰατρός, καὶ τοῦτο κατὰ τὴν γνώμην μας κάκιστον, θὰ ἦτο νὰ βεβαιώσῃ, κατά τινα νομικὸν τρόπον, τὸ ἀνίατον καὶ τὸ ἀλγεινὸν τῆς νόσου, χωρὶς ἐξ αὐτοῦ νὰ δικαιοῦται ὅπως δήποτε νὰ ἀρνηθῇ τὴν παροχὴν τῶν ἔστω ἀσκόπων ὑπηρεσιῶν του, μέχρι τοῦ καθ' οἱονδήποτε τρόπον φυσικοῦ ἢ βιαίου θανάτου τοῦ πάσχοντος.

2ον) Διότι τὸ βέβαιον τοῦ ἀνιάτου, ἐξαρτώμενον ἀπὸ πληθὺν συντελεστῶν, πολλάκις ἀνεξαρτήτων τῶν ἰατρικῶν ἱκανοτήτων καὶ δεδομένων, οὐχὶ σπανίως δὲ καὶ ἐξ αἰτίας αὐτῶν (ἐσφαλμένη διάγνωσις κ.λ.π.), δὲν ἀποκλείεται νὰ εἶναι ἐνίοτε αὐθαίρετον. Καὶ διὰ τὴν ἀκαθόριστον, ἀλλὰ μὴ ἀποκλειομένην αὐτὴν περίπτωσιν, ἡ θανάτωσις τοῦ ἀσθενοῦς ἀποτελεῖ, ἀναμφισβητήτως, ἔγκλημα. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀναμφισβητήτως ἀνιάτου, ἡ παρὰ τοῦ ἰατροῦ ἐκτέλεσις τῆς θανατώσεως ἀποτελεῖ ἐπίσης ἔγκλημα καὶ μάλιστα μείζονος ἐντάσεως, διότι ἐλλείπει δι' αὐτὸν οἱονδήποτε ἐλαφρυντικόν. Κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ βεβαίου ἀνιάτου ἐλλείπει οἱαδήποτε σχέσις ἰατροῦ καὶ ἀσθενοῦς.

Δηλαδὴ διὰ τῆς ὁμολογίας ἢ ἔστω τῆς ἀκριβοῦς διαπιστώσεως τοῦ ἰατροῦ περὶ τῆς πλήρους ἀδυναμίας του ὅπως συμβάλῃ εἰς τὴν ἴασιν, παύει ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς ἰατρικῆς ἀποστολῆς οἱαδήποτε σχέσις τοῦ ἰατροῦ πρὸς τὸν ἄρρωστον. Καὶ ἔτι περισσότερον διὰ τὴν συγκεκριμένην αὐτὴν περίπτωσιν, παύει νὰ ὑφίσταται ἰατρὸς ἢ εὐρύτερον ἰατρική, ὑφ' οἱανδήποτε τοῦ ὅρου ἔννοιαν. Ἡ ἔλλειψις ὅμως αὕτη σχέσεως πρὸς τὸν ἀσθενῆ καὶ ἡ ἀποδοχὴ τῆς ὡς πρὸς αὐτὸν πλήρους ἰατρικῆς ἀδυναμίας, ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν θεράποντα ἰατρὸν οἱονδήποτε δικαίωμα ὅπως, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐν προκειμένῳ ἀνυπάρκτου ἰατρικῆς του ἰδιότητος, ἀποφασίζῃ ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ πάσχοντος. Ἀντίθετος ἐνέργεια εἶναι αὐθαίρετος καὶ ἀντιτίθεται καὶ εἰς τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἀσθενὴς ἀπεδόθη εἰς τὸν ἰατρὸν καὶ εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ ὁποίου ἔταξεν ἑαυτὸν ὑπηρέτην ὁ ἰατρός.

Κατὰ δεύτερον λόγον ἀποδεικνύεται ἀκόμη ἐγκληματικὴ ἡ ἐνέργεια αὕτη καὶ ἐκ τοῦ ὅτι, ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου, προσφέρεται ὁ ἰατρὸς ὡς δήμιος, ἐνῷ διὰ τὸ ἔργον τοῦτο οὐδόλως εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἰατρικὴ ἰδιότης, καὶ κυρίως ἐκ τῶν συνεπειῶν τὰς ὁποίας συνεπάγεται ἡ ἐνέργεια αὕτη ἐπὶ τῆς καθ' ὅλου ἐνασκήσεως τῆς ἰατρικῆς ἀποστολῆς.

Πράγματι ἡ πίστις, ὅτι ὁ ἰατρὸς εἶναι ἱκανὸς καὶ ἀμετακλήτως ἀποφασισμένος νὰ ἀγωνισθῇ ἀπεριορίστως ἐναντίον τῆς νόσου καὶ ὅλων τῶν συμπαραμαρτούντων, παρέχει εἰς αὐτὸν μίαν ὑποβλητικὴν δυναμικότητα ἐξαιρετικῶς χρήσιμον διὰ τὴν ψυχικὴν ἀνακούφισιν τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τὴν ἀνύψωσιν τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ ἀντοχῆς, λίαν ἰδιαιτέρως ὠφέλιμον εἰς τὴν ἐν γένει θεραπευτικὴν προσπάθειαν καὶ τὴν ἀνακούφισιν τοῦ ἀρρώστου. Καθιερουμένης τῆς παρὰ τοῦ ἰατροῦ ἐκτελέσεως τοῦ ἀσθενοῦς πρὸς εὐθανασίαν, ἡ ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ ἰατροῦ ψυχικὴ ἐνίσχυσις, τοὐλάχιστον διὰ τοὺς βαρέως πάσχοντας, θὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν της εἰς μίαν θανάσιμον ἀγωνίαν τοῦ ἀσθενοῦς, τοῦ καὶ δικαίως ἀμφιβάλλοντος πλέον περὶ τοῦ ἂν ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τοῦ ἰατροῦ κρύπτεται ὁ ἀντίπαλος τοῦ θανάτου του ἢ ὁ δήμιός του.

Αὐτὴ ἡ ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ ἰατροῦ βεβαία ἀντικατάστασις τῆς ἐλπίδος διὰ τῆς ἀγωνίας, ἀναπόφευκτον ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας θὰ ὑπάρξῃ ἡ ἐπιδείνωσις τῶν βαρειῶν μορφῶν ὅλων τῶν νόσων καὶ ἡ ἐπίσπευσις τοῦ θανάτου, εἶναι γεγονὸς ἀπείρως περισσότερον ἀντιϊατρικὸν καὶ ἀπάνθρωπον ἀπὸ τὴν ἀνοχὴν τῆς μέχρι τοῦ φυσικοῦ των θανάτου παρατάσεως τοῦ πόνου ἐκείνων ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται ἡ εὐθανασία. Ἐλλείπει ἀκόμη διὰ τὸν ἰατρὸν ἡ συναισθηματικὴ δικαιολογία τὴν ὁποίαν κυρίως ἐπικαλοῦνται οἱ θιασῶται τῆς εὐθανασίας τῶν ἀνιάτως πασχόντων. Ἡ βεβαίως ἀναπτυσσομένη συμπάθεια τοῦ ἰατροῦ ἀφορᾷ τὸν πάσχοντα ἐν γένει ἐξ αἰτίας τῆς νόσου καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ προσώπου, εἶναι δὲ γεγονὸς ἐντελῶς διάφορον τῶν συναισθηματικῶν δεσμῶν πρὸς τὸ ἑκάστοτε συγκεκριμένον πάσχον ἄτομον τῶν οἰκείων τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἡ νόσος καὶ ὁ πόνος τοῦ ἀσθενοῦς, τὰ ὁποῖα ὠθοῦσι τοὺς συναισθηματικοὺς εἰς τὴν ἐπίσπευσιν τῆς θανατώσεως τοῦ ἀνιάτως πάσχοντος, ἀποτελεῖ διὰ τὴν ἰατρικὴν τὸ ἀντίθετον κίνητρον. Εἶναι τὸ βασικὸν κίνητρον τὸ ὁποῖον προκαλεῖ τὴν ἀέναον ἐξέλιξιν, ἡ ὁποία εὑρύνει ἀδιακόπως τὰ ὅρια τοῦ ἰασίμου τῶν νόσων καὶ ἐπαυξάνει

τὰ μέσα τῆς ἀνακουφίσεως τῶν πασχόντων. Αὐτὸ αὐξάνει τόσον τὴν ἀτομικήν, ὅσον καὶ τὴν ὁμαδικὴν προσπάθειαν τοῦ ἰατροῦ, ὀξύνει τὸν ἀγῶνα, προάγει τὴν ἰατρικήν. Αὐτὸ ἐπίσης συνέβαλεν εἰς τὸ νὰ καταστῶσιν σήμερον ἰάσιμοι πολλαὶ διὰ τὸ παρελθὸν ἀνίατοι καὶ ὀδυνηρότατοι νόσοι.

Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἄλλη αἰτία, ἡ ὁποία ἀποκλείει τὴν διὰ τοῦ ἰατροῦ ἐπίσπευσιν τοῦ θανάτου διὰ λόγους εὐθανασίας ἀνιάτως πάσχοντος.

Εἶναι προφανὲς ὅτι οὔτε ἐφικτόν, οὔτε θεμιτὸν εἶναι νὰ θεσπισθῇ ἀπόλυτος ἀσυδοσία τοῦ ἰατροῦ καὶ ἀναγνώρισις εἰς αὐτὸν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων ἀντιτιθεμένων εἰς τὸν πραγματικὸν ρόλον, ὅστις συνίσταται εἰς τὸ **«θεραπεύειν»** ἢ, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, εἰς τὸ **«ἀνακουφίζειν»** καί, ἐν πάσει περιπτώσει εἰς τὸ **«παρηγορεῖν»** καὶ **«ἐνθαρρύνειν»** τοὺς ἀσθενεῖς, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὰς ἐπαγγελματικάς του παραδόσεις, εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, καθὼς δὲ καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς μιᾶς ἠθικῆς, διαπλασθείσης διὰ μέσου τῶν χιλιετηρίδων καὶ ἀναγνωριζούσης τὴν ἐλπίδα ὡς ἓν ἐκ τῶν βάθρων τῆς ἰατρικῆς ἀποστολῆς. Ἐν προκειμένῳ δὲ πρέπει νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ περίπτωσις καθ' ἣν οὗτος θὰ εἶναι καὶ ὁ δικαστὴς καὶ ὁ δήμιος. Οἱ ἀναπόφευκτοι ὅμως, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖοι, οὗτοι φραγμοὶ θὰ δημιουργήσωσιν, ὡς εἶναι πολὺ φυσικόν, μίαν σειρὰν δικῶν, εἰς τὰς ὁποίας οἱ ἰατροὶ θὰ εἶναι κατηγορούμενοι, χωρὶς μάλιστα νὰ εἶναι βέβαιον, ὅτι δὲν θὰ τοὺς κατελογίζετο καὶ δόλος. Θὰ ἤρκουν δὲ ὡρισμέναι δικαστικαὶ ἀποφάσεις, ἔστω καὶ πεπλανημέναι, διὰ νὰ χαρακτηρισθῶσιν οἱ ἰατροὶ ὡς **«στρατιὰ ἀσυδότων ἐκτελεστῶν ἢ ἀργυρωνήτων δολοφόνων»**, μὲ ὅλας τὰς ἐντεῦθεν καταστρεπτικὰς συνεπείας διὰ τὴν ἰατρικὴν ἐξέλιξιν.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Συνοψίζοντες τέλος καὶ ἐν ὀλίγοις τὰ τῆς θέσεως τοῦ ἰατροῦ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς εὐθανασίας, καταλήγομεν εἰς τὸ ἀκόλουθον συμπέρασμα.

Ὁ ἰατρὸς εὑρίσκεται πολλάκις πρὸ ἀδηρίτου ἀνάγκης νὰ γίνῃ ἐπιλήσμων ὄχι μόνον τοῦ Ἱπποκρατείου ὅρκου του, ἀλλὰ καὶ τοῦ καθήκοντός του ὡς Χριστιανοῦ αὐστηρῶς ὑποχρεωμένου, ὄχι μόνον νὰ μὴ φονεύσῃ ὁ ἴδιος, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ στέρξῃ, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, νὰ ἐπιτελέσῃ ἄλλος τὸν φόνον πλάσματος ἀνθρωπίνου.

Ἔστω καὶ ἂν πένῃ τὰ λοίσθια καὶ ἀγωνίζεται καὶ ὁ θάνατος βραδύνῃ καὶ ἀποτελῇ πλέον λύτρωσιν ἀπὸ δεινῶν ἡ ὑποβοήθησις τοῦ τέλους, ὁ ἰατρὸς οὐδὲν δικαίωμα ἔχει νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην. Καὶ ἐὰν ἀκόμη ὁ ἀσθενὴς πάσχῃ ἀπὸ νόσημα ἀνίατον, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου ἐξησθένησεν ὁλοσχερῶς καὶ ἀπέμεινε σκιὰ τοῦ ἑαυτοῦ του ἡ πάσχη ἀνυποφόρως καὶ ἐκλιπαρῇ τὴν ἀπαλλαγήν του ἀπὸ ἀφορήτους ἀλγηδόνας, ἔστω καὶ συμφωνούντων τῶν οἰκείων του, ὁ ἰατρὸς οὐδὲν δικαίωμα ἔχει νὰ συντομεύσῃ δραστικῶς τὴν ἐπέλευσιν τοῦ θανάτου. Καὶ ἐὰν ἀκόμη, ὡς εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Λιέγης, γεννηθῇ τερατόμορφον ἢ δυσειδέστατον βρέφος καὶ ἡ περὶ τῆς ἐπιζήσεώς του πρόγνωσις εἶναι βαρυτάτη, ἢ τὸ τέλος τῆς ζωῆς του θεωρεῖται ἐγγύς, ὁ ἰατρὸς οὐδαμῶς δικαιοῦται νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτὸ τῆς περαιτέρω παρουσίας του εἰς τὴν ζωήν. Ἄλλως τε ὁ ἰατρὸς ἐν γένει ἐκλήθη νὰ βοηθήσῃ τὸν ἄνθρωπον, νὰ τὸν ἀνακουφίσῃ καὶ νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν παράτασιν τῆς ζωῆς του. Οὔτε ὁ πόνος οὔτε κανεὶς παθολογικὸς συναισθηματισμὸς τὸν δικαιολογεῖ νὰ ἀποστῇ τῆς ὑψηλῆς του αὐτῆς ἀποστολῆς. Συμπάσχων ὁ ἰατρὸς μετὰ τοῦ ἀσθενοῦς, ὀφείλει ἀδιακόπως νὰ ἀγωνίζεται ὑπὲρ αὐτοῦ, παρέχων εἰς αὐτὸν τὴν ψυχικήν, τοὐλάχιστον, ἀνακούφισιν, ἀντὶ νὰ τοῦ παράσχῃ τὸν θάνατον. Ἐὰν ἀδυνατῇ σήμερον, ἂς ἀγωνισθῇ διὰ νὰ δύναται αὔριον. Κύριον δὲ πρὸς τοῦτο στοιχεῖον εἶναι δι' αὐτὸν ὁ ἀσθενὴς καὶ ὁ πόνος του. Ἡ ζωὴ δὲν ἐδόθη παρ' αὐτοῦ, ἐπομένως δὲν δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ παρ' αὐτοῦ. Θέλομεν δὲ ἀκόμη νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ ἰατρικὴ κάποτε θὰ καταργήσῃ τὸ ἀνίατον.

Γ. ΚΟΥΤΣΟΥΡΗΣ

ΜΕΡΙΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

2) Ὁ τύπος οὗτος τῶν φίλμς εἶναι γνωστὸς ὡς «παγχρωματικά», διότι πράγματι δύνανται ν' ἀπεικονίσουν ὅλα τὰ χρώματα ἱκανοποιητικῶς εἰς ἰσοδύναμον μονοχρωματικὴν ἀπόχρωσιν, ἂν πρὸ τοῦ φακοῦ, κατὰ τὸν χρόνον τῆς λήψεως τῆς φωτογραφίας, τοποθετηθῇ τὸ καταλληλον φίλτρον. Τὰ παγχρωματικὰ φίλμς δὲν δύνανται βεβαίως νὰ ἀπεικονίσουν μονοχρωματικῶς μὲν ταῦτα, ἀλλὰ μὲ διάφορον τόνον φωτεινότητος ἕκαστον χρῶμα, ἔστω καὶ ἂν ἐλαφρὰ διαφορὰ ὑφίσταται μεταξὺ αὐτῶν. Λ.χ. ἂν φωτογραφήσωμεν τρία ἀντικείμενα ἐκ τῶν ὁποίων τοῦ πρώτου τὸ χρῶμα εἶναι πορφυροῦν, τοῦ δευτέρου ἐρυθρὸν καὶ τοῦ τρίτου πορτοκαλλιόχρουν, ἐπὶ τῆς ἀρνητικῆς πλακὸς καὶ ἐπὶ τῆς θετικῆς φωτογραφίας τὰ ἐν λόγω χρώματα θὰ ἐμφανισθοῦν μὲ μαύρην μὲν ἀπόχρωσιν, ἀλλὰ τοῦ πρώτου ἡ ἔντασις-τόνος — θὰ εἶναι διάφορος ἀπὸ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου, ὡς καὶ τοῦ τρίτου ἀπὸ τοῦ δευτέρου κλπ. Τὸ αὐτὸ θὰ συμβῇ καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν χρωμάτων. Ἐπειδὴ ὁ τρόπος τῆς συνθέσεως τῆς πρωτοπαθοῦς οὐσίας τῶν παγχρωματικῶν φίλμς δὲν εἶναι ὁ αὐτός, ἀλλ' ἕκαστον ἐργοστάσιον ἀκολουθεῖ ἰδικήν του μέθοδον, ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ καταλλήλου φίλτρου γίνεται συμφώνως τῶν ὁδηγιῶν τοῦ ἐργοστασίου τοῦ ὁποίου τὸ φίλμ χρησιμοποιοῦμεν. Ἀλλ' ἕκαστος τύπος φίλτρου ἀπαιτεῖ καὶ ὡρισμένον φῶς. Λ.χ. τὸ ἡμερήσιον φῶς καὶ τοῦ βολταϊκοῦ τόξου, ἀπαιτοῦν εἰδικὸν ἕκαστον φίλτρον, ἵνα τὰ διάφορα χρώματα ἀπεικονισθοῦν ἐπὶ τῆς φωτογραφίας μὲ τὴν κατάλληλον αὐτῶν φωτεινότητα. Ἂν ὡς φωτιστικὴν πηγὴν χρησιμοποιήσωμεν λυχνίαν ἀτμῶν ὑδραργύρου (οὐλτρα-βιολέτ), εἶναι σχεδὸν ἀπίθανον νὰ ἀπεικονίσωμεν ἐπὶ τῆς φωτογραφίας τὰ διάφορα χρώματα ἱκανοποιητικῶς, ἔστω καὶ ἂν χρησιμοποιήσωμεν παγχρωματικὸν φίλμ. Τὰ παγχρωματικὰ φίλμς δύναται νὰ προκαλέσουν βλάβην ἀντὶ ὠφελείας εἰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις, ἂν ὁ φωτογράφος ἀγνοῇ τὸν τρόπον καὶ τὰς μεθόδους τῆς χρήσεως αὐτῶν. Διότι ἐκτὸς τῆς χρήσεως τοῦ καταλλήλου φίλτρου διὰ τὴν φυσικὴν μονοχρωματικὴν ἀπεικόνισιν τῶν χρωμάτων, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα φίλτρα, εἰδικώτερα, δι' ὧν, χρωμάτων τινῶν (ἰῶδες, κυανοῦν, κίτρινον, πορτοκαλλόχρουν, οὐρανί), εἶναι δυνατὸν νὰ μετατραπῇ ἡ ἀπόχρωσις εἰς μαύρην ἢ λευκήν, ἀναλόγως τῆς ἐπιθυμίας καὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ φωτογράφου.

Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ὁ φωτογράφος πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἐπὶ ποίων περιπτώσεων καὶ διατί πρέπει νὰ χρησιμοποιήσῃ μιᾶς ὡρισμένης ἀποχρώσεως φίλτρον.

Γενικῶς ἓν ἀντικείμενον δύναται νὰ ἐμφανισθῇ ὑπὸ τρεῖς διαφόρους μορφάς: α) Ἂν χρησιμοποιηθῇ φίλμ μὴ εὐαίσθητον εἰς τὰ χρώματα, β) ἂν χρησιμοποιηθῇ φίλμ παγχρωματικὸν καὶ φίλτρον ἱκανὸν νὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ ἐμφανισθοῦν τὰ διάφορα χρώματα ἐπὶ τῆς φωτογραφίας, ὡς ὁ ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς τὰ ἀντιλαμβάνεται καὶ γ) ἂν χρησιμοποιηθῇ παγχρωματικὸν φίλμ καὶ φίλτρον ἐρυθροῦ χρώματος.

Ἡ χρῆσις φίλμ μὴ εὐαισθήτου εἰς τὰ χρώματα, τοὐτέστιν μὴ προσβαλλομένου ὑπὸ τοῦ ἐρυθροῦ χρώματος διὰ φωτογράφησιν λ.χ. τραύματος, θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ τῆς φωτογραφίας περισσότερον μέλαν ἀπ' ὅτι εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητα. Ὑποστηρίζεται ὅτι αἱ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου λαμβανόμεναι φωτογραφίαι ἐνίοτε ἐμφανίζουν ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον τὴν πραγματικότητα καὶ προ-

διαθέτουν οὕτως ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον τὸν δικαστήν. Ἐπὶ ἐγκληματικῶν ὅμως ὑποθέσεων μία τουλάχιστον φωτογραφία δέον νὰ λαμβάνεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Ἂν χρησιμοποιήσωμεν παγχρωματικὸν φίλμ πολὺ ταχὺ καὶ μὲ φίλτρον ρίττεν (X - 2) (ἐπειδὴ τὸ X - 2 φίλτρον συνιστᾶται ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιον ὡς τὸ καταλληλότερον διὰ τὸ ὑπερευαίσθητον παγχρωματικὸν φίλμ καὶ εἰς ἃς περιπτώσεις ὁ φωτισμὸς εἶναι τεχνικός), αἱματώματα ἅτινα δὲν εἶναι ὁρατὰ εἰς τὸν γυμνὸν ὀφθαλμόν, εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπεικονισθοῦν ἐπὶ τῆς φωτογραφίας.

Εἰς περιπτώσεις ἀνθροποκτονιῶν, μία τουλάχιστον φωτογραφία πρέπει νὰ λαμβάνεται μὲ παγχρωματικὸν φίλμ καὶ νὰ χρησιμοποιῆται τὸ συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ ἐργοστασίου φίλτρον, διὰ νὰ ἐμφανισθοῦν οὕτως, ὅλα τὰ χρώματα ἱκανοποιητικῶς εἰς τὴν μονοχρωματικὴν αὐτῶν μορφήν.

Ἀλλ' ἔστω καὶ ἂν χρησιμοποιήσωμεν ὑπερευαίσθητον παγχρωματικὸν φίλμ, ἀλλ' ἂν τοποθετήσωμεν πρὸ τοῦ φακοῦ ἐρυθρὸν φίλτρον, τὸ ὑπάρχον τραῦμα δὲν θὰ ἀπεικονισθῆ παντάπασιν ἐπὶ τῆς φωτογραφίας, χωρὶς τοῦτο νὰ ὀφείλεται εἰς ἐπιδιόρθωσιν - ρετοὺς — τῆς πλακός, οὐδὲ εἰς ἰατρικὴν ἐπέμβασιν. Τὸ ἀποτέλεσμα — ἐξαφάνισις τοῦ τραύματος — θὰ ὀφείλεται εἰς τὴν χρῆσιν καὶ μόνον τοῦ φίλτρου.

Ἂν, ἑπομένως, ἡ ἐν λόγω φωτογραφία ἐπιδειχθῆ εἰς τὸ δικαστήριον, δυνατὸν νὰ γίνῃ πιστευτὸν ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἐνάγοντος περὶ τραυματισμοῦ του ἦτο ψευδής. Τὸ ἐρυθρὸν φίλτρον δυνάμεθα νὰ τὸ χρησιμοποιήσωμεν λ.χ. εἰς περιπτώσεις λήψεως φωτογραφιῶν ἐπὶ ἀνθρωποκτονιῶν, ἐπὶ πλέον ὅμως τῶν ληφθεισῶν κατὰ τὸν συνήθη τρόπον. Ἡ χρῆσις τοῦ ἐρυθροῦ φίλτρου εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, δύναται νὰ ἐξαφανίσῃ μικρὰ τραύματα, ἐκδοράς, κηλίδας αἵματος καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀπάλειψις δυνατὸν νὰ βοηθήσῃ, συνεπείᾳ τῆς καλυτέρας ἐμφανίσεως τῶν χαρακτηριστικῶν, ἐν οἰκείῳ πρὸ τὸ θῦμα πρόσωπον, εἰς τὸ νὰ τὸ ἀναγνωρίσῃ. Φυσικὰ ἡ χρῆσις τοῦ ἐρυθροῦ φίλτρου δὲν δύναται νὰ μᾶς παράσχῃ τοιούτου εἴδους βοήθειαν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ θύματος ἴχνη ἔχουν καταστραφῆ, λόγω σήψεως κλπ. Ἂν δίδωνται ἐξηγήσεις διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν τοιαῦται φωτογραφίαι ἐλήφθησαν καὶ οὗτος εἶναι νόμιμος, αἱ φωτογραφίαι δέον νὰ γίνωνται γενικῶς παραδεκταί, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐμφανίζουν ὅλα τὰ χρώματα εἰς τὴν φυσικήν των ἀπόχρωσιν. Δέον νὰ σημειωθῆ ὅτι τὸ κυανοῦν φίλτρον (C5) δύναται νὰ χρησιμοποιῆται πάντοτε διὰ λήψεις ἐγκληματολογικῆς φύσεως φωτογραφιῶν μὲ παγχρωματικὸν φίλμ. Τὸ ἐν λόγω φίλτρον, καθιστᾶ δυνατὴν τὴν ἐπὶ τῆς φωτογραφίας ἀπεικόνισιν καὶ τῶν ἀντικειμένων ἐκείνων, ἅτινα ἀπαιτοῦν χρῆσιν ὀρθοχρωματικοῦ φίλμ. Ἂν τυχὸν τὶς ἰσχυρισθῆ εἰς μίαν ὡρισμένην νόμιμον περίπτωσιν, ὅτι ἡ φωτογραφία δὲν ἐμφανίζει τὰ διάφορα χρώματα φυσιολογικῶς, ὁ ἰσχυρισμός του δὲν εὐσταθεῖ, διότι τὰ παγχρωματικὰ φίλμς δύνανται ἢ οὐ νὰ ἀπεικονίσουν ταῦτα φυσιολογικῶς, ἐφ' ὅσον γίνεται καὶ ἡ χρῆσις τοῦ ἐνδεδειγμένου φίλτρου.

Δι' ὃ εἰς ἃς περιπτώσεις αἱ φωτογραφίαι δὲν ἔχουν ληφθῆ διὰ παγχρωματικοῦ φίλμ, ἀλλὰ διὰ φίλμ μὴ εὐαισθητοποιημένου εἰς ὅλα τὰ χρώματα, δέον πάντοτε τοῦτο νὰ δηλοῦται.

3) Ἔγχρωμα φίλμς. Τὰ ἔγχρωμα φίλμς εἶναι τὰ καταλληλότερα πάντων διὰ (φυσικὴν) ἀπεικόνισιν τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος, τραυμάτων κλπ. καὶ ἡ ἀπόδοσις ὅλων τῶν χρωμάτων σήμερον ἐπιτυγχάνεται σχεδὸν πλήρως. Ἡ λῆψις φωτογραφιῶν δι' ἐγχρώμων φίλμς, δὲν ἐπιτρέπει τὴν τοποθέτησιν φίλτρου πρὸ τοῦ φακοῦ, εἰ μὴ μόνον εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις καὶ μόνον τοῦ φίλτρου τοῦ συνιστωμένου ὑπὸ τοῦ ἐργοστασίου, διότι ἄλλως ἡ φωτογραφία δὲν θὰ ἀποδώσῃ φυσικῶς τὰ διάφορα χρώματα. Ἡ λῆψις φωτογραφιῶν δι' ἐγχρώμου φίλμ, ἡ ἐμφάνισις καὶ ἡ ἐκτύπωσις ἐξ αὐτοῦ θετικῶν φωτογραφιῶν εἶναι σχε-

δὸν τελείως διάφορος τῶν κοινῶν φίλμς καὶ φωτογραφιῶν. Ἐντεῦθεν ἡ πλήρης γνῶσις τῶν ἰδιοτήτων τῶν ἐγχρώμων φίλμς καὶ αἱ μέθοδοι λήψεως, ἐμφανίσεως κλπ. εἶναι ἀπαραίτητοι, ἵνα ἐπιτύχωμεν πλήρως τὸν εἰδικὸν σκοπόν. Ἡ τιμὴ τῶν ἐγχρώμων φίλμς καὶ χάρτου, ὡς καὶ τῶν ἐμφανιστικῶν οὐσιῶν, εἶναι κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῶν λοιπῶν φωτογραφικῶν ὑλικῶν.

Δι' ὃ καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν μέχρι σήμερον εἶναι λίαν περιωρισμένη ἀπανταχοῦ, περισσότερον δὲ ἐν Ἑλλάδι ὅπου μόνον ἐπὶ ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων γίνεται χρῆσις αὐτῶν. Τὰ τελευταῖα ἔτη ἤρχισε νὰ γίνεται μεγαλυτέρα χρῆσις τῆς ἐγχρώμου φωτογραφίας εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ἐργαστήρια τῶν μεγάλων χωρῶν, ἀλλὰ πάντως ἡ χρῆσις εἶναι εἰσέτι περιωρισμένη.

4) Infra rend. Τὰ εὐαίσθητα εἰς τὴν ὑπέρυθρον ἀκτινοβολίαν φίλμς κατασκευάζονται εἰδικῶς καὶ πολλάκις τὰ μέγιστα ἐξυπηρετοῦν ιὰς ἐπιδιώξεις τῆς ἀστυνομικῆς φωτογραφίας. Τὰ Infra rend φίλμς δὲν εἶναι οὔτε ἔγχρωμα, οὔτε ἐρυθρά, διότι ἡ ὑπέρυθρος ἀκτινοβολία εἶναι ἀόρατος καὶ ἄρχεται ἀπὸ τὸ τμῆμα τοῦ φάσματος εἰς τὸ ὁποῖον περατοῦται τὸ ὁρατὸν βαθὺ ἐρυθρὸν χρῶμα. (Ἡ ὁρατὴ εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὀφθαλμὸν ἀκτινοβολία (φῶς) ἄρχεται περίπου ἀπὸ 4000 (βιολὲτ) καὶ περατοῦται εἰς τὰ 7.500 (βαθὺ ἐρυθρόν). Ἀπὸ τὰ 8000 Angstroms καὶ ἄνω ὀνομάζεται Infra rend.)

Ἡ φωτογραφικὴ πλὰξ βλέπει ἔτι πλέον ἢ ὁ ἀνθρώπινος ὀφθαλμός, π.χ. εἰς περίπτωσιν διερευνήσεως ὑπόπτων ἐπιστολῶν, δύναται εἰς τὰ ἐνδιάμεσα τοῦ κειμένου αὐτῶν νὰ ἐπισημανθῇ ἕτερον κείμενον γεγραμμένον δι' ἀοράτου οὐσίας (συμπαθητικῆς μελάνης) ἢ εἰς περιπτώσεις πλαστογραφιῶν νὰ διαπιστωθῇ καὶ νὰ ἀποδειχθῇ ἡ ποιοτικὴ καὶ χρωστικὴ διαφορὰ τοῦ χάρτου καὶ τῆς μελάνης, γεγονότα ἅτινα ὁ φυσιολογικὸς ὀφθαλμὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν περιπτώσεων δὲν ἐπισημαίνει. Ἐπίσης ἐπισημαίνονται τὰ ἀποξεσθέντα μέρη καί, διὰ καταλλήλου φωτισμοῦ, ἐπανεμφανίζονται τὰ ἴχνη τῶν ἀποξεσθέντων γραμμάτων, ἀποδεικνύει ἂν κάτωθι πυκνοτάτης κηλίδος ἐκ μελάνης εὑρίσκεται κείμενον ἢ οὔ, ἂν ἐγένετο παραλλαγὴ ψηφίων ἢ διορθώσεις ὡρισμένων γραμμάτων ἢ τὴν θέσιν καὶ τὴν σχέσιν αὐτῶν πρὸς ἄλλα ψηφία ἢ σφραγίδα κλπ. Εἶναι τὸ μοναδικὸν σχεδὸν ὅπλον διὰ νὰ ἐλέγξωμεν τὴν αὐθεντικότητα πινάκων ζωγραφικῆς, γραμματοσήμων καὶ δεμάτων, ἅτινα ὑποπτευόμεθα ὅτι περιέχουν ἐκρηκτικὰ μηχανήματα κλπ., ὡς καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, φερομένων ὡς ἀνηκόντων εἰς τὸ ἀπώτατον παρελθόν.

Ὁ Gross ἀναφέρει ὅτι αἱ στίξεις τὰς ὁποίας ἐνεργοῦν ἄτομά τινα ἐπὶ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ σώματός των, συχνότατα χάνουν τὴν ἔντασιν τῆς ἀποχρώσεώς των, λόγω προφανῶς κακῆς ἐκτελέσεως ἢ ἀσταθῶν χρωμάτων, ἢ καὶ εἰς μεταγενεστέραν προσπάθειαν ἀποσβέσεως αὐτῶν διὰ χημικῶν μέσων, ἐκ πρωτοβουλίας τῶν ἰδίων προσώπων. Τὰ ἀόρατα ὑπολείμματα αὐτῶν ἐπανεμφανίζονται διὰ τῆς Infra rend φωτογραφίας καὶ οὕτω δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ διαπίστωσις, φερ' εἰπεῖν, τῆς ταυτότητος τοῦ ἀγνώστου πτώματος. Ὁ Φέλιξ Ἔμαντ ἐφιστᾶ τὴν προσοχὴν τῶν ἀσχολουμένων μὲ παρόμοια θέματα, εἰς ἄρθρον του δημοσιευθὲν εἰς τὸ περιοδικὸν «Δικαστικὴ φωτογραφία», ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι οὐλαὶ καὶ κάλοι ἐπὶ τοῦ σώματος, ἀόρατοι εἰς τὸν γυμνὸν ὀφθαλμόν, καθίστανται ὁρατοὶ εὐκρινῶς διὰ τῆς φωτογραφίας μὲ Infra rend φίλμ.

Μία τοιαύτη διαπίστωσις ἐνέχει ἰδιαιτέραν σπουδαιότητα εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπιθυμοῦμεν νὰ διαπιστώσωμεν τὴν ταυτότητα ἑνὸς ἀτόμου, περὶ τοῦ ὁποίου ἐλαχίστας μόνον πληροφορίας ἔχομεν ἢ νὰ διαπιστώσωμεν τὴν ταυτότητα ἑνὸς ἀγνώστου πτώματος, τοῦ ὁποίου τὰ λοιπὰ χαρακτηριστικὰ ἔχουν καταστραφῇ λόγω σήψεως κ.λ.π.

Ὁ τρόπος τῆς ἐπανεμφανίσεως τοῦ ἀποσβεσθέντος διὰ χημικῆς τινος οὐσίας διὰ μελάνης γεγραμμένου κειμένου, ἐχρησιμοποιήθη ἰδιαζόντως κατὰ τὸν πρῶτον

παγκόσμιον πόλεμον καὶ ἰδιαιτέρως εἰς περιπτώσεις πλαστῶν διαβατηρίων ἢ πιστοποιητικῶν ἢ ἄλλων ἐγγράφων προσφύγων ἐκ Ρωσσίας. Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχήν, συνήθως, ἦσαν ἐν χρήσει φωτογραφικαὶ πλάκες μὴ εὐαίσθητοι εἰς τὰ χρώματα καὶ αἵτινες ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ τὴν φωτογράφησιν τῶν ἀμυδρῶν, ἐρυθρωπῆς ἀποχρώσεως, ἰχνῶν, τῶν ὀφειλομένων εἰς τὰ ἅλατα τοῦ σιδήρου τῆς ἀπαλειφθείσης μελάνης καὶ τὰ ὁποῖα ἐνεφανίζοντο ἐπὶ τῆς πλακὸς μὲ μέλανα ἀπόχρωσιν. Ἀντικείμενα ἀσθενέστατα εἰς ἔντασιν φωτεινότητος, δύνανται νὰ φωτογραφηθοῦν, διότι ἡ ἐπίδρασις τοῦ φωτὸς ἐπὶ τῆς φωτογραφικῆς πλακὸς εἶναι ἐ π ι π ρ ό σ θ ε τ ο ς ἐ ν έ ρ γ ε ι α καὶ ἐντεῦθεν διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ χρόνου ἐπὶ τὸ διπλάσιον περίπου ἀπὸ τοῦ κανονικοῦ, ἡ πυκνότης τῆς σκιᾶς τῆς κηλίδος ἀντιγράφεται ἐπὶ τῆς φωτογραφικῆς πλακός. Διερεύνησις τοῦ κειμένου διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ, δὲν παρέχει τὴν δυνατότητα διαπιστώσεως τῆς κηλίδος, ἔστω καὶ ἂν αὕτη εἶναι ἔντονος. Διὸ αἱ ἀκτῖνες Χ, ἡ ὑπεριώδης καὶ ὑπέρυθρος ἀκτινοβολία, εἶναι ὁ ἀτομικὸς ἐξοπλισμὸς τῶν συγχρόνων ἀστυνομικῶν ἐργαστηρίων.

Ἡ κατασκευὴ τῶν πλείστων ἐκ τῶν Infra rend φίλμς, βασίζεται ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ διάφοροι χημικαὶ συνθέσεις ἀνακλοῦν—ἀπορροφοῦν—τελείως διαφόρως τὴν ὑ π έ ρ υ θ ρ ο ν ἀκτινοβολίαν καὶ ἐντεῦθεν μετὰ τὴν φωτογράφησιν διὰ Infra rend φίλμ αὗται δ ὲ ν ἐ μ φ α ν ί ζ ο ν τ α ι π λ έ ο ν ὅ μ ο ι α ι, δηλαδὴ ὡς ἐφαίνοντο εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὀφθαλμόν. Οὕτως, ἔγγραφον τοῦ ὁποίου τὸ κείμενον ἐγράφη διὰ κοινῆς μελάνης καὶ τοῦ ὁποίου λέξις ἢ φράσις ἢ ἀριθμὸς ἠλλοιώθη κλπ., δ ι' ὁ μ ο ί α ς ἀποχρώσεως μὲν μελάνης, ἀλλὰ δ ι α φ ό ρ ο υ χ η μ ι κ ῆ ς σ υ ν θ έ σ ε ω ς, καὶ συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἀποχρώσεως δὲν διαπιστοῦται δι' ἁπλῆς παρατηρήσεως ἡ παραποίησις αὕτη, δύναται νὰ ἀποδειχθῇ κατόπιν λήψεως φωτογραφίας διὰ infra rend φίλμ.

Γενικῶς ἐγκληματικαὶ πράξεις μετὰ σ α τ α ν ι κ ό τ η τ ο ς ἐκτελεσθεῖσαι, καὶ ἐντεῦθεν δυσκόλως διαπιστούμεναι, ἀποκαλύπτονται πλήρως διὰ τῆς ὑπερύθρου φωτογραφίας. Ἡ λῆψις τῆς ὑπερύθρου φωτογραφίας δὲν ε ἶ ν α ι σ υ ν δ υ α σ μ ὸ ς π ο λ λ ῶ ν π α ρ α γ ό ν τ ω ν, διότι τὸ χρησιμοποιούμενον φίλμ ἢ πλάξ, εἶναι μὲν εὐαίσθητος εἰς τὴν ὑ π έ ρ υ θ ρ ο ν ἀκτινοβολίαν, ἀλλ' εἶναι εὐαίσθητος καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας ὁ ρ α τ ὰ ς ἀ κ τ ι ν ο β ο λ ί α ς, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ φίλμς, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς τ ο π ο θ ε τ ή σ ε ω ς πρὸ τοῦ φακοῦ ἢ τοῦ προβολέως εἰδικοῦ φίλτρου Infra rend ἐπιτρέπεται ἡ διέλευσις καὶ προβολὴ τοῦ φίλμ μ ό ν ο ν ὑπὸ τῆς ὑ π ε ρ ύ θ ρ ο υ ἀ κ τ ι ν ο β ο λ ί α ς, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀκτινοβολίαι ἀ π ο ρ ρ ο φ ῶ ν τ α ι ὑπὸ τοῦ Infra rend.

Ἐλαφρὰ διόρθωσις τῆς ἀποστάσεως τοῦ φακοῦ ἀπὸ τῆς κανονικῆς ἐπιβάλλεται, διότι τῆς ὑπερύθρου ἀκτινοβολίας ἡ ἑ σ τ ί α δὲν εἶναι ἡ α ὐ τ ή, ὡς τῆς ὁ ρ α τ ῆ ς ἀκτινοβολίας καὶ ἐντεῦθεν διατρέχομεν τὸν κίνδυνον, ἂν δὲν τὴν ρυθμίσωμεν, ἡ φωτογραφία νὰ μὴν εἶναι σαφής, καθαρά. Αἱ λοιπαὶ φωτογραφικαὶ ἐργασίαι εἶναι ὡς καὶ τῶν λοιπῶν φωτογραφικῶν ὑλικῶν. Ὁ κ. Μπέντικτον, τοῦ ἐργαστηρίου τῆς Καλλιφορνίας, εἶναι ὁ πρῶτος ὅστις ἀνεκάλυψε νέας μεθόδους χρήσεως τοῦ ὑπερύθρου φίλμ καὶ ὑπέδειξεν ὅτι τοῦτο δύναται νὰ χρησιμοποιῆται εἰς τὴν δικαστικὴν φωτογραφίαν λίαν ἐπιτυχῶς. Ὁ ἴδιος ἠδυνήθη νὰ ἀ π ο κ α λ ύ ψ ῃ κείμενον τὸ ὁποῖον εἶχεν δ ι' ἀ π ο ξ έ σ ε ω ς ἀ π ο σ β ε σ θ ῇ. Ἐπειραματίσθη εἰδικῶς ἐπὶ ἐγγράφων τῆς ἀ ρ χ α ι ό τ η τ ο ς ἐκ τῶν ὁποίων εἶχον γίνει ἀ π α λ ε ί ψ ε ι ς ἐκ τῶν κειμένων, κατὰ τὸν μεσαίωνα, ὑπὸ τῶν ἱ ε ρ ο ε ξ ε τ α σ τ ῶ ν καὶ ἠδυνήθη νὰ καταστήσῃ ἀναγνώσιμον τὸ κείμενον ἐγγράφων εἰς μεγάλον βαθμὸν κατεστραμμένων ὑπὸ π υ ρ κ α ϊ ᾶ ς. Τὸ Infra rend φίλμ δ υ ν ά μ ε θ α π ά ν τ ο τ ε ν ὰ τ ὸ χ ρ η σ ι μ ο π ο ι ῶ μ ε ν δ ι ὰ ν ὰ δ ι α π ι σ τ ώ ν ω μ ε ν ἂν δ ύ ο ο ὐ σ ί α ι, α ἵ ὁ π ο ῖ α ι φ α ί ν ο ν τ α ι εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὀφθαλμὸν ὡς ὅ μ ο ι α ι, εἶναι δ ι α φ ο ρ ε τ ι κ ῆ ς σ υ ν θ έ σ ε ω ς.

(Συνεχίζεται)

Ι Ν Τ Ε Ρ Π Ο Λ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. **Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1958, εἶχον συνδεθῆ ἀπ' εὐθείας δεκαεννέα χῶραι, μὲ τὸ δίκτυον αὐτὸ « Ἴντερπολ », τὸ ὁποῖον καλύπτει ὅλην τὴν Εὐρώπην καὶ μέρος τῆς Βορείου Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς (Τελ -Ἀβὶβ καὶ Ἄγκυρα).

Ὑπολογίζεται ὅτι δὲν θὰ βραδύνη πολὺ ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλαι αἱ χῶραι - μέλη τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας, θὰ δυνηθοῦν νὰ συνδεθοῦν ραδιοφωνικῶς μὲ τὸν Κεντρικὸν Σταθμὸν τῶν Παρισίων. Ἡ ἐγκατάστασις τοῦ δικτύου αὐτοῦ, προϋποθέτει τὴν ὀργάνωσιν τοῦ παγκοσμίου δικτύου, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι διηρημένον εἰς ἠπειρωτικὰ δίκτυα, ἓν τῶν ὁποίων θὰ εἶναι καὶ αὐτὸ τῆς Εὐρώπης.

Ὅταν ἓν Κεντρικὸν Ἐθνικὸν Γραφεῖον, συνδεδεμένον μὲ τὸ δίκτυον, ἐπιθυμῆ νὰ κάμη μίαν γενικὴν ἐκπομπήν, ἀφορῶσαν τὴν ἀναζήτησιν καὶ σύλληψιν ἑνὸς προσώπου ἢ τὴν ταχεῖαν λῆψιν πληροφοριῶν περὶ κακοποιοῦ τινός, ἐμπιστεύεται τὸ τηλεγράφημά του εἰς τὸν Ἐθνικὸν Σταθμὸν τῆς Ἴντερπολ, μερίμνη τοῦ ὁποίου μεταδίδεται εἰς τὰς χώρας τοῦ προορισμοῦ του.

Ἐκτὸς αὐτοῦ, ἕκαστος σταθμὸς δύναται νὰ ἔχη ἀπ' εὐθείας ἀνταπόκρισιν μὲ ἕνα ἢ περισσοτέρους σταθμοὺς ἢ διὰ μέσου τοῦ Κεντρικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἴντερπολ. Διὰ τὰς μεταδόσεις αὐτάς, δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ εἷς ἰδιαίτερος κῶδιξ.

Πᾶσα παρερχομένη ἡμέρα συντελεῖ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μέσων ἐπικοινωνίας τῆς Ἴντερπολ καί, κατὰ συνέπειαν, τῆς δραστηριότητος αὐτῆς.

Θ') Ἡ Γενικὴ Γραμματεία—Ὁ πόλος καὶ ἡ δραστηριότης αὐτῆς.

Ἡ Γενικὴ Γραματεία τῆς Ἴντερπολ, ἐστεγάσθη κατ' ἀρχὴν ἐντὸς τοῦ γαλλικοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Ἀπὸ τοῦ 1955 ὅμως καὶ ἐντεῦθεν, ἐγκατεστάθη εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Paul Valery ἀριθ. 37, τῶν Παρισίων, ἀνεξάρτητον κτήριον καὶ εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν περίπου μέτρων ἀπὸ τῆς πλατείας «Ἐτουάλ». Αὕτη διαιρεῖται εἰς τμήματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἔχει τὰς ἀκολούθους ἁρμοδιότητας, αἱ ὁποῖαι ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας δραστηριότητας :

Τμῆμα Ι—Γενικαὶ ὑποθέσεις.

Τὸ Τμῆμα αὐτὸ εἶναι ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν διοίκησιν τῶν γενικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἰδιαιτέρως :

α) Μὲ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὸ λογιστήριον.

β) Μὲ τὴν διοίκησιν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ ὑλικοῦ.

γ) Τὴν ἀλληλογραφίαν γενικῶς.

δ) Τὰς στατιστικὰς δραστηριότητας τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας.

ε) Μὲ τὴν προετοιμασίαν τῶν γενικῶν συνελεύσεων καὶ τῶν ἀποστολῶν.

στ) Μὲ τὸν χειρισμὸν τῶν ὑποθέσεων, αἵτινες ἀφοροῦν τὸ ραδιοηλεκτρικὸν δίκτυον, τὰς μεταφράσεις καὶ τὸ φορτωτικὸν ἐργαστήριον καὶ

ζ) Μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Τύπου καὶ τοῦ Κοινοῦ.

Τμῆμα ΙΙ—Διεθνεῖς ἐγκληματολογικαὶ ὑποθέσεις.

Τὸ Τμῆμα τοῦτο μελετᾶ τὰς διεθνεῖς ἀστυνομικὰς ὑποθέσεις, εἴτε κατόπιν

αἰτήσεως τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν χωρῶν - μελῶν, εἴτε ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας της. Τοῦτο περιλαμβάνει τὰς ἀκολούθους πέντε ὁμάδας :

Α'. Ὁμὰς : Ἐγκληματολογικὸν ἀρχεῖον

Τὸ Ἐγκληματολογικὸν τοῦτο ἀρχεῖον τῆς Γενικῆς Γραμματείας, διαθέτει δύο βασικὰ εὑρετήρια : Ἓν ἀλφαβητικὸν εὑρετήριον καὶ ἓν φωνητικόν. Τὰ δύο αὐτὰ εὑρετήρια συμπληροῦνται ὑπὸ εἰδικῶν εὑρετηρίων. Τὰ εὑρετήρια παραπέμπουν εἰς φακέλους «ἀτομικοὺς» ἢ εἰς φακέλους «ὑποθέσεων», οἱ ὁποῖοι περιέχουν τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν.

Β'. Ὁμὰς : Εἰδικὰ ἀρχεῖα

Εἰς τὰ εἰδικὰ ἀρχεῖα εἶναι ταξινομημένα, κατὰ τὴν μέθοδον Galton, τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τῶν διεθνῶν κακοποιῶν. Ἐπὶ πλέον, εὑρίσκονται ἐκεῖ καὶ τρία ἄλλα εἰδικὰ εὑρετήρια, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν πρωτοτυπίαν τινα, ἤτοι :

α) Ἓν φωτογραφικὸν εὑρετήριον (ἀρχεῖον), ὅπου εἶναι ταξινομημέναι αἱ φωτογραφίαι τῶν διεθνῶν κακοποιῶν, βάσει 6 κριτηρίων τοῦ συστήματος Bertillon. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐπιτρέπει οὐχὶ μόνον τὸν περιορισμὸν τοῦ πεδίου τῶν συγκρίσεων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος τῶν προσώπων ἐκείνων τὰ ὁποῖα θὰ προσεπάθουν «ν' ἀλλάξουν κεφαλήν», ἤτοι ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν.

β) Ἓν εὑρετήριον λεγόμενον «Συνοπτικόν», τὸ ὁποῖον βασίζεται ἐφ' ἑνὸς συστήματος ἐγχρώμων ἐνδείξεων, αἵτινες ἀνταποκρίνονται εἰς ἑκάστην λεπτομέρειαν ἀφορῶσαν τὴν ζωὴν καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ σεσημασμένου. Χάρις εἰς τὴν ἐκλεκτικὴν αὐτὴν διαδικασίαν, ἀρκεῖ νὰ γνωρίζῃ τις μερικὰς ἢ εἰσέτι καὶ μίαν μόνον ἀπὸ τὰς ἰδιοτροπίας, διὰ νὰ ἀνεύρῃ, ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου, τὸ ὄνομα καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸν φάκελον τοῦ καταζητουμένου προσώπου.

γ) Ἓν εὑρετήριον βασιζόμενον ἐπὶ τοῦ συστήματος τῶν διατρήτων καρτελλῶν. Ἑκάστη καρτέλλα ἀνταποκρίνεται εἰς ἕνα στοιχεῖον ἢ εἰς μίαν περίπτωσιν τῆς ὑποθέσεως, ἑκάστη δὲ ὀπὴ ἕνα ὡρισμένον φάκελον. Ἡ ἀκριβὴς ταξινόμησις τῶν καρτελλῶν καθιστᾶ δυνατὴν τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ ζητουμένου φακέλου.

Μέχρι τέλους τοῦ 1957, τὰ ἀρχεῖα τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἰντερπολ, εἶχον τὰς ἀκολούθους ἀλληλογραφίας :

α) 286.000 ἀτομικοὺς φακέλους καὶ καρτέλλας ἀφορώσας 100.000 περίπου ἄτομα.

β) 21.875 φακέλους δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων (μονοδακτυλικῶν καὶ δεκαδακτυλικῶν) καὶ

γ) 3.120 καρτέλλας φωτογραφικοῦ ἀρχείου.

Αἱ ἀλληλογραφίαι τῶν ἀρχείων τῆς Ἰντερπολ δὲν πρέπει νὰ ἐκτιμῶνται τόσον ἐκ τοῦ ὄγκου αὐτῶν, ὅσον ἐκ τῆς ποιότητος αὐτῶν, καθ' ὅσον ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς εἶναι νὰ ἐπιλεγοῦν αἱ ὑποθέσεις ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι ἐνδιαφέρουν ἀξιολόγους διεθνεῖς κακοποιούς.

Διὰ τὴν μελέτην καὶ τὸν συντονισμὸν τῶν ἀστυνομικῶν ἐρευνῶν, αἱ ὁποῖαι, χάρις εἰς τὰ ἀρχεῖα καὶ τὴν ἀκολουθημένην διαδικασίαν ἐπικοινωνίας, ἡ ὁποία διεξάγεται εἰς διεθνῆ κλίμακα, τρεῖς ἄλλαι ὁμάδες ἔχουν ἀντιστοίχως τὰς ἀκολούθους ἁρμοδιότητας :

Ὁμὰς Γ' : Ἀνθρωποκτονίαι, δολοφονίαι, κλοπαὶ διὰ ρήξεως, ληστεῖαι, ἁπλαῖ κλοπαί, κλοπαὶ αὐτοκινήτων, κλοπιμαῖα, ὕποπτοι ἐξαφανίσεις, ἀναζητήσεις ἀνηλίκων.

Ὁμὰς Δ' : Ἀπάται, ὑπεξαιρέσεις, αἰσχροκέρδειαι, ἐξαργυρώσεις τραπεζιτικῶν ἐπιταγῶν ἄνευ ἀντικρύσματος, δόλιαι πτωχεύσεις, λαθρεμπόριον.

Ὁμὰς Ε' : Ἐμπόριον ναρκωτικῶν, κιβδηλία, παραχάραξις, ὑποθέσεις ἠθῶν.

Ἐπὶ πλέον τοῦ συντονιστικοῦ ρόλου ὁ ὁποῖος τοὺς ἔχει ἀνατεθῆ, αἱ ὁμάδες αὐταὶ εἶναι ἐπιφορτισμέναι μὲ τὴν σύνταξιν ἐγκυκλίων καὶ φυλλαδίων εἰς τὰ ὁποῖα

περιγράφονται διάφοροι μορφαὶ καὶ τύποι διεθνοῦς ἐγκληματικότητος. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, ἔχουν περιγραφῆ λεπτομερῶς ἡ ἀπάτη, τὸ ἐμπόριον χρυσοῦ καὶ τὸ ἐμπόριον ἀδαμάντων καὶ ἔχουν διανεμηθῆ εἰς παγκόσμιον κλίμακα, ἔντυπα καὶ φωτογραφίαι τῶν σεσημασμένων κακοποιῶν, προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ διευκόλυνσις τοῦ ἔργου τῶν καταδιωκτικῶν ἀρχῶν.

Θ') Ἡ κλοπὴ τῶν ἑτρουσκικῶν κοσμημάτων.

Ἐνδιαφέρει ἴσως ἐνταῦθα νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι, ἐπὶ τῆ βάσει ὁδηγιῶν καὶ ἐγκυκλίων τῆς Ἴντερπολ, πράκτορες αὐτῆς, συνεργαζόμενοι μὲ Ἰταλοὺς ἀστυνομικούς, ἠρεύνων καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς 4ης Φεβρουαρίου 1962 τοὺς ἀναχωροῦντας εἰς τοὺς μεθοριακοὺς σταθμούς, τοὺς λιμένας καὶ τὰ ἀεροδρόμια τῆς Ἰταλίας, διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἑτρουσκικῶν κοσμημάτων, τὰ ὁποῖα ἐκλάπησαν ἀπὸ τὸ Μουσεῖον τοῦ Γκροσσέτι τῆς Ἰταλίας. Κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ἐμπειρογνώμονας, ἡ ἀξία τῶν κοσμημάτων αὐτῶν εἶναι μεγαλυτέρα τοῦ 1.000.000 δολλαρίων. Ἐπίσης, μερίμνη τῆς Ἴντερπολ καὶ διὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ἐθνικοῦ Γραφείου αὐτῆς εἰς Ἰταλίαν, ἐστάλησαν φωτογραφίαι τῶν κοσμημάτων αὐτῶν εἰς ὅλα τὰ ἰταλικὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα.

Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας, ἡ Ἀστυνομία τοῦ Γκροσσέτι ἀναζητεῖ, ὡς δράστας τῆς κλοπῆς, τέσσαρας νέους, οἱ ὁποῖοι ἐθεάθησαν ἐντὸς αὐτοκινήτου τὸ ὁποῖον ἐστάθμευε πλησίον τοῦ ἐν λόγω Μουσείου ὀλίγας ὥρας πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς κλοπῆς.

Κατὰ τοὺς ἀρχαιολόγους, μολονότι ἡ ἐμπορικὴ ἀξία τῶν κλαπέντων δακτυλιδίων, ἐνωτίων καὶ τῶν χαλκίνων ἀγαλματιδίων ἀνέρχεται εἰς 1.000.000 δολλάρια, ταῦτα εἶναι ἀνεκτιμήτου ἀρχαιολογικῆς ἀξίας.

Ι') Δικαστικὰ καὶ Ἐγκληματολογικὰ θέματα.

Τὸ ΙΙΙ Τμῆμα τῆς Γραμματείας τῆς Ἴντερπολ ἀσχολεῖται μὲ δικαστικὰ καὶ ἐγκληματολογικὰ θέματα.

Ἡ Γενικὴ Γραμματεία τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας ἐκτὸς τῶν ἄλλων, εἶναι ἐπίσης, ὅπως εἴδομεν, ἓν προνομιοῦχον μέρος εἰς τὸ ὁποῖον συγκεντρώνονται αἱ σκέψεις καὶ αἱ ἰδέαι, αἱ ὁποῖαι διατυπώνονται ὑπὸ τῶν διαφόρων μελῶν τῆς ὀργανώσεως, σχετικῶς μὲ τὴν πρόληψιν τῆς ἐγκληματικότητος. Εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο ἔχει ἀνατεθῆ ἡ μελέτη καὶ ἡ ταξινόμησις οὐχὶ μόνον τῶν ἐργασιῶν ποινικοῦ χαρακτῆρος, ὑπὸ τὴν εὐρυτάτην σημασίαν τῆς λέξεως, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄρθρων τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις ἢ τὰ περιοδικὰ ὅλου τοῦ κόσμου.

Ὅσον ἀφορᾶ τὰ ἄρθρα τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται εἰς εἰδικὰ περιοδικά, τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα τούτων δημοσιεύονται εἰς εἰδικὸν τριμηνιαῖον δοκίμιον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τριμηνιαῖος πίναξ ἐκλεκτῶν ἄρθρων». Καὶ ὁ πίναξ οὗτος ἀποστέλλεται δωρεὰν εἰς τοὺς συνδρομητάς, ὁμοῦ μὲ τὸ ὑπὸ τῆς Ἴντερπολ ἐκδιδόμενον περιοδικὸν «Διεθνὴς ἐπιθεώρησις ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας».

Μέχρι τοῦ ἔτους 1957 ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἴντερπολ διέθετε περὶ τοὺς 2.000 τόμους εἰδικῶν βιβλίων, χωρὶς νὰ ὑπολογίζωνται εἰς αὐτὰ 1.728 περιοδικαὶ ἐπιθεωρήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔρχονται ἐκ 48 χωρῶν. Ἐπὶ πλέον ἡ Γραμματεία τῆς Ἴντερπολ ἀπέστειλε κατὰ καιροὺς 624 εἰδικὰ ἄρθρα, εἰς σχῆμα μικροφίλμς, εἰς εἰδικοὺς ἐρευνητὰς ἢ εἰς ἐπισήμους ὑπηρεσίας αἱ ὁποῖαι εἶχον ζητήσει ταῦτα.

ΙΑ') Ἡ Διεθνὴς Ἀστυνομικὴ Ἐπιθεώρησις.

Ἡ Γενικὴ Γραμματεία τῆς Ἴντερπολ, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐγράφη, ἐκδίδει ἓν ἀξιόλογον καὶ λίαν διαφωτιστικὸν περιοδικόν, τὸ ὁποῖον φέρει τὸν τίτλον «Διεθνὴς

'Επιθεώρησις 'Εγκληματολογικῆς 'Αστυνομίας». Εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ, συμβάλλουν καὶ συνεργάζονται εἰδικοὶ ἐφ' ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν θεμάτων, ἤτοι ἐγκληματολόγοι, ψυχίατροι, ἰατροδικασταί, χωρὶς νὰ παραλείπωνται καὶ οἱ τεχνικοὶ ἐπὶ θεμάτων ἐπιστημονικῆς ἀστυνομίας.

Τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἐκτυποῦται καὶ διανέμεται, εἰς ἀγγλικὴν καὶ γαλλικὴν γλῶσσαν, μερίμνη τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἴντερπολ. 'Ακολούθως, φροντίδι τῶν Κεντρικῶν 'Εθνικῶν Γραφείων Μαδρίτης καὶ Βισμπάντεν, μεταφράζεται ἐπακριβῶς καὶ ἐκτυποῦται εἰς ἱσπανικὴν καὶ γερμανικὴν γλῶσσαν. 'Αρχισυντάκτης καὶ τῶν τεσσάρων ἐκδόσεων, εἶναι ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἴντερπολ.

Ὅλα τὰ Κεντρικὰ 'Εθνικὰ Γραφεῖα, λαμβάνουν ἀντίτυπα τοῦ περιοδικοῦ τούτου, τὰ ὁποῖα διανέμουν εἰς τὰς ἐθνικάς των ὑπηρεσίας. 'Επὶ πλέον, τὸ περιοδικὸν αὐτὸ ἔχει ἕνα διαρκῶς αὐξανόμενον ἀριθμὸν συνδρομητῶν ἀστυνομικῶν, δικαστῶν, ἰατροδικαστῶν, ἐγκληματολόγων, ἐμπειρογνωμόνων κ.λ.π.

ΙΒ') Τὸ Εἰδικὸν Τμῆμα τῆς Χάγης.

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν διεθνῶν ἐγκλημάτων τῆς κιβδηλίας καὶ παραχαράξεως τῶν νομισμάτων, ἡ Γενικὴ Γραμματεία τῆς Ἴντερπολ βασίζει τὴν δρᾶσιν της ἐφ' ἑνὸς Εἰδικοῦ Τμήματος τὸ ὁποῖον ἑδρεύει εἰς τὴν Χάγην. Τὸ Τμῆμα τοῦτο, συγκεντρώνει ὅλα τὰ στοιχεῖα καὶ τὰς πληροφορίας αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν τὰ παρακεχαραγμένα νομίσματα ἢ γραμμάτια, ὡς καὶ πλήρεις σειρὰς τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ νομισμάτων ὅλων τῶν χωρῶν.

Τὸ τμῆμα τοῦτο ἐκδίδει, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Γενικῆς Γραμματείας, ἕνα εἰδικὸν δελτίον ὑπὸ τὸν τίτλον «νοθεύσεις καὶ παραχαράξεις» εἰς τὰ φύλλα τοῦ ὁποίου ἔχουν ἀποτυπωθῆ ἐπακριβῶς ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ γνήσια καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ πλαστὰ τραπεζογραμμάτια ὅλων τῶν χωρῶν. Συνδρομηταὶ τοῦ δελτίου αὐτοῦ εἶναι τὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα ὅλου τοῦ κόσμου.

Τὸ Εἰδικὸν Τμῆμα ἔχει ὀργανώσει ἐπίσης ἕνα Νομισματικὸν Μουσεῖον, ἀρκούντως πλούσιον, ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ὁποίου εἶναι λίαν ἐνδιαφέρουσα καὶ διδακτική.

Καὶ ἀφοῦ ἐγράψαμε τόσα διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Γραμματείας τῆς Ἴντερπολ, θὰ ἦτο παράλειψις νὰ μὴν ἀναφέρωμεν τὸ ὄνομα τοῦ σημερινοῦ Γενικοῦ Γραμματέως αὐτῆς, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν κ. Μαρσὲλ Σικό, ἕνα δυναμικὸν ἀξιωματικὸν τῆς γαλλικῆς 'Αστυνομίας μὲ πλουσίαν ἐπαγγελματικὴν δρᾶσιν, ὅστις ἔχει ὡς βοηθὸν τὸν κ. Ζὰν Νεπότ.

Αὐτή, ἐν ὀλίγοις, εἶναι ἡ συγκρότησις τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἴντερπολ, ἡ ὁποία μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1957 ἀπησχόλει περὶ τοὺς πεντήκοντα ἀστυνομικοὺς καὶ ἐπὶ συμβάσει ὑπαλλήλους.

ΙΓ') Μία συνέντευξις τοῦ Προέδρου τῆς Ἴντερπολ.

'Απὸ τοῦ ἔτους 1960, Πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς 'Οργανώσεως 'Εγκληματολογικῆς 'Αστυνομίας (Ἴντερπολ), διὰ μίαν τετραετίαν, ἔχει ἐκλεγῆ ὁ κ. Ρίτσαρντ Τζάκσον, Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας 'Εγκληματολογικῶν 'Αναζητήσεων τῆς Μητροπολιτικῆς 'Αστυνομίας τοῦ Λονδίνου, ὅστις τυγχάνει καὶ μόνιμος ἀντιπρόσωπος τῆς 'Αστυνομίας τῆς χώρας του εἰς τὴν Ἴντερπολ.

(Συνεχίζεται)

ΔΙΠΛΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΗ ΝΙΚΑΙΑ

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. **ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

Στὸ Ε' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα Πειραιῶς, ἕνα πρωὶ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1942, παρουσιάσθηκε στὸν ἀξιωματικὸ ὑπηρεσίας μιὰ μεσόκοπη γυναικούλα τοῦ λαοῦ.

—Ἦρθα κύριε ἀστυνόμε μου νὰ σᾶς πῶ γιὰ τὴν ἐξαφάνισι τῆς ἀδελφῆς μου.

—Νὰ μοῦ πῆς κυρία μου, τῆς εἶπεν ὁ ὑπαστυνόμος.

—Πᾶνε τώρα πολλὲς μέρες ποὺ ἡ ἀδελφή μου μὲ τὸ παιδί της χάθηκαν ξαφνικὰ ἀπὸ τὸ σπίτι τους.

—Πῶς λέγεται ἡ ἀδελφή σας ; ποῦ εἶναι τὸ σπίτι της ; τὴν ρώτησε ὁ ὑπαστυνόμος καὶ πῆρε τὴν πέννα γιὰ νὰ γράψῃ τὰ στοιχεῖα ποὺ τοὔδωσε ἡ γυναικούλα. Τὰ στοιχεῖα τῶν ἐξαφανισθέντων ἦσαν τὰ ἑξῆς : Κατίνα χήρα Γούτα, ἐτῶν 54, καὶ Εὐάγγελος Γούτας ἐτῶν 22, κάτοικοι Νικαίας (Κοκκινιὰ) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βελεστίνου ἀριθ. 8.

Ὁ ὑπαστυνόμος τῆς εἶπεν ὅτι θὰ ἐνεργήσουν γιὰ τὴν ἀνεύρεσί τους, ἂν ὅμως ἐν τῷ μεταξὺ παρουσιασθοῦν, νὰ εἰδοποιήσουν τὸ Τμῆμα γιὰ νὰ διακόψουν τὶς ἀναζητήσεις.

Ὕστερα ἀπὸ μιὰ περίπου ἑβδομάδα ὁ ἀστυφύλαξ στὸν ὁποῖον εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ ἔρευνα γιὰ τὴν ἐξαφάνισι, πέρασε ἀπὸ τὴν ὁδὸ Βελεστίνου μήπως μάθῃ νεώτερα, μὰ βρίσκοντας τὸ σπίτι κλειστό, ἀναγκάσθηκε νὰ ζητήσῃ πληροφορίες ἀπὸ τὴ γειτονιά. («Ἡ κυρὰ Κατίνα μὲ τὸ Βαγγελάκη, τοῦ εἶπαν, δὲν φάνηκαν ἀκόμη». Συγχρόνως πῆρε καὶ τὶς ἑξῆς συμπληρωματικὲς πληροφορίες: Ὅτι ἡ Γούτα ἔμεινε χήρα πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια καὶ ζοῦσε μὲ τὸ παιδί της στὸ σπιτάκι τους, καὶ ὅτι ὁ μπάρμπα-Ἀλέξης ὁ καρροποιὸς ποὺ εἶχε ξετρελλαθῆ μὲ τὴ χήρα, τὴν κατάνερε, τάφτιαξαν καὶ χρόνια τώρα ἔμειναν μαζὶ καὶ ζοῦσαν σὰν ἀντρόγυνο.

Ὕστερα ἀπὸ ἕνα-δυὸ μῆνες ἡ ἀδελφὴ τῆς Γούτα ξαναπῆγε στὸ Ε' Ἀστυφομικὸ Τμῆμα γιὰ νὰ πῇ πὼς ἀκόμη δὲ φάνηκαν, καὶ πὼς ἀναγκάσθηκε νὰ πάῃ πρὶν ἕνα μήνα στὸν Ἀλέξη, τὸ φίλο τῆς Κατίνας, γιὰ νὰ τὸν ρωτήσῃ σχετικῶς καὶ ἐκεῖνος τῆς εἶπε : «Μὰ τὸ ξέρεις, ἡ Κατίνα μὲ τὸν Βαγγέλη ἔφυγαν γιὰ τὴν Πελοπόννησο νὰ προμηθευθοῦν κανένα τρόφιμο, καὶ ὅπως εἶναι σήμερα δύσκολες οἱ συγκοινωνίες θὰ καθυστέρησαν μέχρι νὰ βροῦν εὐκαιρία νὰ τὰ φέρουν». Ἡσύχασα κι' ἔφυγα μὰ τώρα ἔχει περάσει τόσος καιρὸς κι' ἀκόμη νὰ φανοῦν. Ἄρχισα ν' ἀνησυχῶ καὶ ξαναπῆγα χθὲς πάλι στὸν Ἀλέξη καὶ τὸν ρώτησα, μήπως ἔχει νέα τους. «Ὄχι, μοῦ εἶπε, μὰ ἐγὼ δὲν ἀνησυχῶ, γιατὶ αὐτὸ συνέβηκε κι' ἄλλες φορές. Μόνο μήπως τοὺς ἔπιασαν οἱ Γερμανοὶ μὲ τὰ τρόφιμα καὶ τοὺς ἔχουν κλείσει σὲ καμμιὰ φυλακή». Τί νὰ κάνουμε κύριε ἀστυνόμε ; Ποιὸς μπορεῖ νὰ τολμήσῃ καὶ νὰ ρωτήσῃ τοὺς Γερμανοὺς τί ἀπέγιναν οἱ ἄνθρωποί μας ;

—Μὰ μήπως ἐμεῖς μποροῦμε ; εἶπεν ὁ ὑπαστυνόμος. Ἀναγκαστικὰ θὰ ἐξακολουθήσουμε νὰ τοὺς ἀναζητοῦμε καὶ θὰ περιμένουμε.

Πέρασε πάλιν ἀρκετὸς καιρὸς ἀπὸ τότε καὶ ἀπελπισμένη ἡ ἀδελφὴ τῆς Κατίνας Γούτα παρουσιάσθηκε τώρα στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς καὶ ἀνέφερε τὴν ἐξαφάνισι στὸν ἀστυνόμο (μακαρίτην) Παναγιώτην Φιλιόπουλον, προϊστάμενο τότε τῆς Ὑπηρεσίας Ἐξαφανίσεων.

—Γιὰ λέγε μου, στὴν Πελοπόννησο ἔχετε συγγενεῖς ; τὴ ρώτησε ὁ ἀστυνόμος.

—Ὄχι, μὰ ἴσως ἔχει ὁ Ἀλέξης.

—Καλά, εἶπεν ὁ ἀστυνόμος, θὰ ἐνεργήσουμε καὶ θὰ μάθουμε.

Τὴν ἐπομένη ὁ ἀστυνόμος κάλεσε στὸ γραφεῖο του τὸν καρροποιὸ Ἀλέξη Ἀλεξίου. Ἦταν ἕνας ἑξηντάρης ἄνδρας, μετρίου ἀναστήματος, μελαχροινὸς καὶ κακο-

φτιαγμένος, πού ἀνέφερε στόν ἀστυνόμο τά ἴδια πού εἶπε στήν ἀδελφή της καί πῶς εἶναι πολύ στενοχωρημένος κι' αὐτός γιά τήν καθυστέρησι τῆς ἐπιστροφῆς τους.

—Στήν Πελοπόννησο ἔχεις συγγενεῖς ; τόν ρώτησε ὁ ἀστυνόμος.

—Ναί, ἔχω κάποιον μακρινό στήν Καλαμάτα, σ' αὐτόν θά πήγαιναν.

—Καί πῶς λέγεται ὁ συγγενής σου ;

—Νικολάου, μένει μέσα στήν Καλαμάτα.

Ὁ ἀστυνόμος κράτησε ὑπό σημείωσι τά στοιχεῖα καί ἀνέθεσε στόν ἀστυφύλακα Κωνσταντῖνο Μπαμπουρέλη νά κάνη ἔγγραφο πρός τήν Διοίκησι Χωροφυλακῆς Καλαμάτας γιά τήν ἐξακρίβωσι τοῦ Νικολάου, τῆς Γούτα καί τοῦ παιδιοῦ της.

Πέρασαν ἀρκετές μέρες ἀπό τότε. Κάποτε ἐπί τέλους ἔφθασε ἡ ἀπάντησις ἀπό τήν 'Ασφάλεια Καλαμῶν : «Νικολάου, πρόσωπον ἀνύπαρκτον εἰς τήν πόλιν μας. Οὐδέποτε ἀφίχθησαν ἡ Κατίνα Γούτα μετά τοῦ υἱοῦ της».

Μετά τίς ἀναμφισβήτητες αὐτές πληροφορίες τῆς Διοικήσεως Καλαμῶν, ὁ ἀστυνόμος Φιλιόπουλος ἄρχισε νά ὑποψιάζεται τόν 'Αλεξίου καί τόν κάλεσε καί πάλιν ἐσπευσμένως στό γραφεῖο του.

—Λοιπόν μπάρμπα-'Αλέξη ἔμαθες νέα ἀπό τήν κυρία Κατίνα καί τό γυιό της ; τόν ρώτησε ὁ ἀστυνόμος.

—Ὄχι, τίποτα ἀκόμη, εἶπε μέ ἔκφρασι λύπης στό σκληρό καί ρυτιδωμένο πρόσωπό του, κι' ἄρχισε νά ἀραδιάζη πάλι τά ἴδια, γιά τρόφιμα, γιά Γερμανούς κλπ.

—Γέρο 'Αλεξίου, δέν λές τήν ἀλήθεια, τοῦ εἶπε μέ αὐστηρό τόνο ὁ ἀστυνόμος Φιλιόπουλος. Λέγε μου τί ἔγινε ἡ κυρία Κατίνα μέ τό παιδί της, γιατί ἀλλοιῶς θά σέ κλείσω στή φυλακή.

Ὁ 'Αλεξίου τότε ἐπέμενε ἀκόμη πιό πολύ καί ὁρκιζόταν μέ δάκρυα ὅτι δέν ἤξερε τί ἀπέγιναν. Τά ἀκαταμάχητα περί τροφίμων καί Γερμανῶν ἐπιχειρήματά του, καί τά ἀνύπαρκτα ἐνοχοποιητικά στοιχεῖα εἰς βάρος του, ἀνάγκασαν τόν ἀστυνόμο νά τόν ἀφήση νά φύγη καί γιά δεύτερη φορά.

Τήν ἐποχή ἐκείνη ὅσο κι' ἄν θέλαμε νά ἐξερευνήσουμε μιά ὑπόθεσι, ἦταν πρᾶγμα δύσκολο, γιά νά μή πῶ ἀκατόρθωτο. 'Από τή μιά οἱ περιορισμοί τῶν κατακτητῶν καί ἀπό τήν ἄλλη τά ἐμπόδια ἀπό τούς ἀντάρτες, εἶχαν δημιουργήσει μιά στασιμότητα σέ κάθε ἀστυνομική δουλειά. Ὡστόσο ὁ ἀστυνόμος Φιλιόπουλος δέν μποροῦσε νά χωνέψη τήν παράξενη ἐξαφάνισι, καί μιά μέρα μαζί μέ τόν βοηθό του Μπαμπουρέλη τράβηξαν γιά τή Κοκκινιά στήν ὁδό Βελεστίνου καί πῆραν ἀπό τά γύρω σπίτια ἕνα σωρό πληροφορίες. Μιά ἀπ' ὅλες κτύπησε πολύ ἄσχημα στ' αὐτιά τοῦ ἀστυνόμου καί τοῦ βοηθοῦ του. Ἡ πληροφορία ἔλεγε πῶς ἐκεῖνες τίς ἡμέρες πού ἐξαφανίσθηκε ἡ κυρά Κατίνα στό σπίτι της, εἶδαν ἕνα πρωί τόν γέρο 'Αλεξίου νά σκεπάζη τά ὀρύγματα πού εἶχαν ἀνοίξει στό κῆπο τοῦ σπιτιοῦ μέ τήν κήρυξι τοῦ πολέμου καί νά φυτεύη πάνω σ' αὐτά δεντράκια. Ἡ πληροφορία ἔκανε ἰδιαίτερη ἐντύπωσι στόν ἀστυνόμο καί ἀπασχολοῦσε διαρκῶς τή σκέψι του, χωρίς νά πάψη τίς ἀναζητήσεις πού ἐξακολουθοῦσαν νά μή καρποφοροῦν.

'Ενῶ ὁ πόλεμος ἦταν στό ζενίθ του, πῶς ὁ γέρο-'Αλεξίου βιάσθηκε νά σκεπάση τά ὀρύγματα, πού ἦσαν τόσο χρήσιμα γιά τήν προφύλαξί τους ἀπό βλήματα τῶν συμμαχικῶν βομβαρδισμῶν ; Πέρασε ἀρκετό διάστημα ἀπό τότε καί μιά ἄλλη καινούργια πληροφορία ἦρθε νά ἐνισχύση ἀκόμη περισσότερο τίς ὑποψίες τοῦ ἀστυνόμου : Ὁ 'Αλεξίου εἶχε ἐνοικιάσει τό σπίτι τῆς Γούτα.

Τότε ὁ ἀστυνόμος τόν κάλεσε καί γιά τρίτη φορά νά τόν ρωτήση ἄν ἔχη εἰδήσεις της. Ὁ 'Αλεξίου μέ μεγάλη φυσικότητα εἶπεν ὅτι ἔχει καθησυχάσει γιατί ἔμαθε πῶς ἡ Κατίνα μέ τό γυιό της βρίσκονται στήν Πύλο.

—'Από ποῦ τό ἔμαθες ; τόν ρώτησε ὁ ἀστυνόμος.

—'Από κάποιον γνωστό μου μαυραγορίτη.

—Δὲν ἀφήνεις τὰ ψέματα 'Αλεξίου ; τοῦ εἶπεν ὁ ἀστυνόμος, μᾶς ἔχεις τρελλάνει πλέον μ' αὐτά. Θέλω νὰ μοῦ πῆς, γιατὶ νοίκιασες τὸ σπίτι ;

—Μέχρι νὰ ἔρθουν μὲ τὸ καλό, γιατὶ νὰ κάθεται κλεισμένο ; εἶπε μὲ μισοκακόμοιρο ὕφος ὁ 'Αλεξίου.

Μὰ ὁ ἀστυνόμος, ποὺ ἡ περίπτωσις αὐτὴ τοῦ εἶχε δυναμώσει τὶς ὑποψίες ἐναντίον του, ἄρχισε νὰ κάνῃ βροχὴ τὶς ἐρωτήσεις. Τὸν πίεζε ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές, μέχρις ποὺ ὁ 'Αλεξίου μπερδεύτηκε σὲ πολλὰ σημεῖα καὶ τότε σερβίρισε ἄλλο καινούργιο φανταστικὸ ψέμα.

—'Αφῆστε με, θὰ σᾶς πῶ τώρα τὴν ἀλήθεια, εἶπε στὸν ἀστυνόμο. Πέρυσι στὶς 9 'Οκτωβρίου ὅπως ἐρχόταν μὲ τὰ πόδια ἀπὸ τὴν Καλαμάτα, κοντὰ στὴν Τρίπολι τσακώθηκε ἡ Κατίνα μὲ τὸ γυιό της. Αὐτὸς τὴν κτύπησε μ' ἕνα ξύλο στὸ κεφάλι καὶ ὅταν εἶδε πὼς τὴ σκότωσε, τὴν ἔθαψε σὲ μιὰ χαράδρα καὶ ὕστερα γύρισε πίσω στὴν Καλαμάτα.

—Καλὰ κι' ἐσὺ πῶς τὰ ἔμαθες ὅλα αὐτά ; τὸν ρώτησε ὁ ἀστυνόμος.

—'Απὸ ἕνα ἄλλον μαυραγορίτη ποὺ ἐρχόταν μαζί της.

—Καὶ ποῦ θὰ τὸν βροῦμε αὐτὸν τὸν μαυραγορίτη ;

—Δὲν ξέρω. Οὔτε τὸ ὄνομά του δὲν ξέρω.

«Πονηρὲ 'Αλεξίου, μουρμούρισε ὁ ἀστυνόμος, μὲ τὰ ψέματά σου μπῆκες μόνος σου στὴ φάκα». Ὅλα μιλοῦσαν εἰς βάρος του καὶ πρὸ πάντων τὸ νοίκιασμα τοῦ σπιτιοῦ καὶ τὸ σκέπασμα τῶν ὀρυγμάτων τὶς μέρες τῆς ἐξαφανίσεως, ἔδειχναν ξεκάθαρα πὼς αὐτὸς ἔπρεπε νὰ ἦταν ὁ δολοφόνος τῆς Κατίνας. Τότε ὁ ἀστυνόμος Φιλιόπουλος σηκώθηκε καὶ κτυπώντας τὸ χέρι του πάνω στὸ γραφεῖο τοῦ εἶπε :

—Γέρο-'Αλεξίου, ἐσὺ εἶσαι ὁ δολοφόνος, ἐσὺ τοὺς ἔχεις σκοτώσει.

'Εκεῖνος μὲ μιᾶς σὰν νὰ τὸν κτύπησε ἠλεκτροφόρο καλώδιο πετάχθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά του καὶ μὲ ἀφάνταστη σκληρότητα στὸ λιπόσαρκο πρόσωπό του ἀπήντησε στὸν ἀστυνόμο :

—'Εγὼ εἶμαι ἀθῶος καὶ εἶπα τὴν ἀλήθεια. Ἂς μὲ κρίνῃ ὁ Θεὸς καὶ ὁ διάβολος.

Μὰ ὁ διοικητὴς (μακαρίτης) Θεόδωρος Τασίνης, ποὺ παρακολουθοῦσε τὴν ἀνάκρισι, ὅπως καὶ ὁ ἀστυνόμος ποὺ διεξήγαγε τὴν ὑπόθεσι, ἦσαν πλέον βέβαιοι γιὰ τὴν ἐνοχή του. Τὴν ἴδια μέρα ἀμέσως ὁ ἀστυνόμος Φιλιόπουλος, ὁ 'Αλεξίου, δυὸ ἀστυφύλακες ἀπὸ τὴν ὁμάδα του καὶ ἐγὼ τραβήξαμε γιὰ τὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Βελεστίνου. 'Αμέσως βάλαμε ἐργάτες κι' ἄρχισαν νὰ σκάβουν ἐκεῖ ποὺ ὑπέδειξε ὁ 'Αλεξίου ὅτι ἦσαν τὰ ὀρύγματα, μὰ αὐτὸς καὶ τότε ἀκόμη ἐξακολουθοῦσε νὰ ψεύδεται, γιατὶ πουθενὰ δὲν βρέθηκαν ἴχνη ὀρυγμάτων. Τότε ὁ ἀστυνόμος, ποὺ τὸν εἶχαν πρήξει τὰ ψέματα τοῦ γεροπαμπόνηρου, τὸν ἅρπαξε ἀπὸ τὸ μανίκι, τὸν τράβηξε καὶ τοῦ εἶπε :

—Δεῖξε παλιόγερε ποῦ ἦσαν ἀκριβῶς τὰ ὀρύγματα;

—Δὲν θυμᾶμαι, εἶπε τρέμοντας ἀπὸ τὸ κακό του.

'Ο ἀστυνόμος ἔδωσε πλέον ἐνολὴ νὰ σκάψουν ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη τὸν κῆπο καὶ νὰ ξεφυτέψουν τὰ δεντράκια. Καθὼς οἱ ἐργάτες, σκάβοντας καὶ ξεφυτεύοντας συνέχεια, ἔφθασαν καὶ ξερρίζωσαν μιὰ μικρὴ ὁλάνθιστη ἀμυγδαλίτσα, ἀκούσθηκε ξαφνικὰ μιὰ ἄγρια βραχνὴ φωνή, σὰν μούγκρισμα πληγωμένου θεριοῦ :

—Μὴ, ὄχι ἐκεῖ !

Μὲ μιᾶς ὅλοι γυρίσαμε καὶ εἴδαμε τὸ ἀνθρώπινο ἐκεῖνο κτῆνος νὰ κοιτάζῃ μὲ γουρλωμένα καὶ ἀγριεμένα μάτια τὴ μικρὴ λακκούβα ποὺ ἄφησε στὸ ξερρίζωμά της ἡ ἀνθισμένη ἀμυγδαλίτσα, γεμάτη ἀπὸ τὰ λευκορόδινα ἀνθάκια της, ποὺ λὲς καὶ τὰ σκόρπισε γιὰ νὰ στολίσῃ τὸν τάφο δύο ἀδικοσκοτωμένων. Μιᾶς μάννας καὶ τοῦ μονάκριβου παιδιοῦ της.

'Ο ἀστυνόμος τότε διέταξε τοὺς ἐργάτες νὰ σταματήσουν καὶ νὰ περιμένουν,

ἀφοῦ ἄφησε κι' ἕναν ἀστυφύλακα ἐπὶ τόπου, μέχρις ὅτου ἐπιστρέψουμε ἀπὸ τὴν 'Ασφάλεια. 'Εκεῖ ὁ 'Αλεξίου ἀπεκάλυψε καὶ περιέγραψε μὲ πρωτοφανῆ ρεαλισμὸ τὸ διπλὸ ἔγκλημά του.

—Γνώρισα τὴν Κατίνα, εἶπε, τὸ 1923 ὅταν χήρεψε, τὴν ἀγάπησα καὶ ἀπὸ τότε ζούσαμε σὰν νόμιμο ἀνδρόγυνο. Τώρα μὲ τὴ σκληρὴ ἐποχὴ τῆς κατοχῆς παράτησα τὴ δουλειά μου, τὸ καρροποιεῖο μου στὴν 'Αθήνα, γιὰ νὰ κουβαλῶ τρόφιμα καὶ λάδι ἀπὸ τὴν ἐπαρχία, γιὰ νὰ ζήσουμε, ἡ Κατίνα, ἐγὼ καὶ τὸ παιδί της. Μὰ πέρυσι, ἀρχὲς τοῦ Μαρτίου ἦταν, ἀνεκάλυψα ὅτι ἡ Κατίνα μὲ ἔκλεβε. Τσακωθήκαμε, μοῦ ἀγριομίλησε καὶ ἐπάνω στὸ θυμό μου ἅρπαξα μιὰ πέτρα ἀπὸ τὴν αὐλὴ καὶ τὴ κτύπησα στὸ κεφάλι. Μὲ τὸ πρῶτο κτύπημα σωριάσθηκε στὸ πάτωμα ἡ Κατίνα νεκρή. Στὸ μεταξὺ ὁ γυιός της ποὺ κοιμόταν στὸ διπλανὸ δωμάτιο, ξύπνησε μὲ τὴ φασαρία καὶ ἦρθε ἀγριεμένος νὰ μοῦ ἐπιτεθῆ. Τότε κτύπησα κι' αὐτὸν μὲ τὴν ἴδια πέτρα στὸ κεφάλι καὶ ἔπεσε μὲ μιᾶς στὰ πόδια τῆς μάννας του, σπάραξε μιὰ δυὸ φορὲς καὶ ὕστερα δὲν ξανασάλεψε. Ὅταν συνῆλθα καὶ κατάλαβα καὶ εἶδα τί εἶχα κάνει, βγῆκα στὸν κῆπο καὶ κτυπιόμουνα. 'Εκεῖ ἀντίκρυσα τοὺς λάκκους—καταφύγια καὶ ὅπως ἦταν ἀκόμη πολὺ πρωὶ καὶ δὲν περνοῦσε κανείς, τοὺς ἔσυρα ἔξω, τοὺς ἔρριξα στοὺς λάκκους, τοὺς κουκούλωσα μὲ χῶμα, καί, ὅταν πιὰ πέρασε ἡ μέρα καὶ σουρούπωσε, φύτεψα τὰ δεντράκια. Ὅσα εἶχα νὰ πῶ τὰ εἶπα, εἶπε καὶ ἔπεσε βαρὺς σὰν σίδερο στὸ κάθισμά του.

Τὸ ἴδιο ἀπόγευμα, στὶς 5 Φεβρουαρίου 1943, ὁ διοικητὴς Θεόδωρος Ταση̃νης, ὁ τότε γενικὸς εἰσαγγελεὺς Παπανδρέου, ὁ ἰατροδικαστὴς Μελησσινός, ὁ ἀστυνόμος Φιλιόπουλος, ἀστυφύλακες τῆς ὁμάδος κι' ἐγώ, γιὰ νὰ φτιάξω καὶ τὸ σχετικὸ τοπογραφικὸ σχεδιάγραμμα, βρισκόμασταν στὴν ὁδὸ Βελεστίνου ἀριθ. 8, στὴ Νίκαια.

Οἱ ἐργάτες ποὺ περίμεναν μόλις ἔδωσε ἐντολὴ ὁ εἰσαγγελεὺς ἄρχισαν νὰ σκάβουν καὶ πάλι στὸ σημεῖο ποὺ εἶχαν σταματήσει. Σὲ ἀρκετὸ βάθος βρέθηκαν ἐπὶ τέλους δύο ἄμορφα σχήματα, τὰ ἡμιαποσυντεθειμένα πτώματα τῶν θυμάτων, ποὺ μᾶς ἔκαναν ὅλους ν' ἀνατριχιάσουμε μὲ τὴ μακάβρια καὶ φρικιαστικὴ θέα τους. Τὴν ἐπομένη τὸ πρωὶ ἔγινε ἡ ἀναπαράστασις. Ὁ δολοφόνος ἐξέθεσε τὰ γεγονότα ὅπως διεδραματίσθηκαν μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες μέχρι ποὺ τοὺς ἔθαψε στὸ ὄρυγμα. Τότε ὁ εἰσαγγελεύς, μὲ τὴ γνωστὴ ἐπιβλητικότητά του, εἶπε :

—Λοιπὸν κὺρ-'Αλεξίου, τὰ ὀρύγματα ἔχουν σκοπὸ γιὰ νὰ προφυλάσσουν τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴ μανία τοῦ πολέμου καὶ ὄχι νὰ τὰ χρησιμοποιοῦμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι γιὰ τάφους τῶν συνανθρώπων μας.

Ὅπως ἀπέδειξε κατόπιν ἡ ὅλη ἀνάκρισις, κίνητρο τοῦ διπλοῦ ἐγκλήματος ἦταν τὸ νὰ καρπωθῆ ὁ 'Αλεξίου τὸ νοικοκυρεμένο σπιτάκι τῆς Κατίνας Γούτα.

Ἔτσι, ἀπὸ ἁπλῆ δήλωσι ἐξαφανίσεως, βγῆκε ἕνα διπλὸ στυγερὸ ἔγκλημα, ποὺ θὰ ἔμενε σκοτεινό, ποιὸς ξέρει μέχρι τότε, ἂν ὁ δολοφόνος δὲν βιαζόταν νὰ νοικιάση τὸ σπίτι τοῦ θύματος, ποὺ νόμισε πὼς μὲ τὸ χαμό τους ἔγινε ἰδιοκτησία του. Αὐτὸ ἦταν τὸ κυριώτερο ἀπὸ τὰ λάθη του ποὺ τὸν πρόδωσε. Τὸ κενὸ ποὺ ἀφήνουν ἄθελά τους οἱ κακοποιοί. Τὸ μυστήριο ποὺ ἐκάλυπτε τὴν ἐξαφάνισι τῆς Γούτα καὶ τοῦ γυιοῦ της διαλύθηκε μέσα σὲ λίγες ὧρες, μὲ βάσι τὰ ψέματα τοῦ δολοφόνου, τὰ δυὸ ἐνοχοποιητικὰ περιστατικὰ καὶ τὴ συστηματικὴ ἀνάκρισι.

Ὁ 'Αλέξης 'Αλεξίου κλείσθηκε στὶς φυλακές, μὰ δὲ πρόλαβε νὰ καθίση στὸ ἐδώλιο τοῦ κατηγορουμένου γιὰ νὰ δώση λόγο τῶν πράξεών του. Πέθανε, ἴσως γιὰ νὰ λογοδοτήση στὴν ἀνωτέρα, τὴ θεϊκὴ Δικαιοσύνη.

Γ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως **Ντὸν Χουάιτχεντ** «Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἡγέτες τῆς Λεγεῶνος ἐθεώρησαν τὸν ἑαυτό τους προσβεβλημένο, γιατὶ ἐξαιροῦντο κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἀπὸ τὴν ἄμυνα τοῦ ἔθνους καὶ ἄρχισαν ἕνα ἀγῶνα ἐντὸς τῶν τάξεων τῆς Λεγεῶνος γιὰ τὴν ἵδρυσιν ὑπηρεσίας ἐρευνῶν. Τότε ἀκριβῶς ὁ Χοῦβερ κοινοποίησε στὴν ἡγεσία τῆς Λεγεῶνος ἕνα δικό του σχέδιο συνεργασίας μεταξύ των, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπεφεύγετο ἡ δημιουργία πολιτικῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Θὰ ὡρίζετο ἕνας σύνδεσμος μεταξὺ τῶν προϊσταμένων τῶν γραφείων τῆς Λεγεῶνος καὶ τοπικῶν γραφείων τοῦ F.B.I. Τὰ μέλη τῆς Λεγεῶνος ποὺ θὰ εἶχαν νὰ δώσουν ἀξιοπίστους πληροφορίες, θὰ ὑπέβαλον τὶς ἀναφορές τους πρὸς τὸ F.B.I., ἡ δὲ σχετικὴ ἔρευνα θὰ διεξήγετο ἀπὸ τὸ F.B.I. καὶ ὄχι ἀπὸ τοὺς λεγεωναρίους. Οἱ προτάσεις τοῦ F.B.I. ἔγιναν δεκτὲς ἐκ μέρους τῆς ἀμερικανικῆς Λεγεῶνος, σὲ μιὰ σύσκεψή της στὴν Ἰνδιανόπολι τὸν Νοέμβριο τοῦ 1940. Ἡ ἀποδοχὴ αὐτὴ ἔθεσε τὶς βάσεις γιὰ τὴν συνεργασία κατὰ τὴν ἐμπόλεμη περίοδο μεταξὺ F.B.I. καὶ ἀμερικανικῆς Λεγεῶνος.

Μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ παράξενες ἱστορίες ἀντικατασκοπείας κατὰ τὴν κρίσιμη αὐτὴ περίοδο εἶναι καὶ ἡ κατωτέρω, κατὰ τὴν ὁποία τὸ F.B.I. συνέβαλε στὴν ἐξουδετέρωσι ἑνὸς ἐχθρικοῦ ὑποβρυχίου.

Δύο ἑβδομάδες μετὰ τὴν ἐπίθεσι τοῦ Πὲρλ Χάρμπορ, οἱ χειρισταὶ τοῦ ἀσυρμάτου στὸ Πόϊντ Ρέγιες, κάπου 46 μίλλια νοτιοδυτικὰ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, ἀντελήφθησαν τὴν ἀνταλλαγὴ σημάτων μεταξὺ δύο παράξενων πομπῶν. Διεπίστωσαν ὅτι ὁ ἰσχυρότερος πομπὸς εὑρίσκετο, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἐγκατεστημένος στὴν Ἰαπωνία, ἐνῶ ὁ ἀδύνατος πομπὸς ἦταν ἀσύρματος ὑποβρυχίου, ποὺ δὲν βρισκόταν μακρυὰ ἀπὸ τὶς ἀκτὲς τῆς Καλιφορνίας.

Τὸ γεγονὸς ἀναφέρθηκε στὸ F.B.I., τὸ ὁποῖο ἔδωσε τὶς σχετικὲς ὁδηγίες. Πέντε ἡμέρες ἀργότερα, τὴν 26 Δεκεμβρίου, λίγο πρὶν τὸ μεσημέρι, ἕνας ἀσυρματιστὴς τοῦ Πόϊντ Ρέγιες ἐκάλεσε τὸ Γραφεῖο τοῦ F.B.I. στὸν Ἅγιο Φραγκῖσκο: «Ὁ ἀσύρματος ἐκεῖνος ἐκπέμπει πάλι. Φαίνεται νὰ ἀνήκη σὲ πολεμικὸ πλοῖο καὶ πρέπει νὰ εἶναι κοντά».

Τὸ F.B.I. εἰδοποίησε τοὺς σταθμοὺς ἐλέγχου πομπῶν στὴν Πόρτλαντ τοῦ Ὀρέγκον, τῆς Παναμέρικαν Λάϊν καὶ τῆς Σάντα Ἄννα, οἱ ὁποῖοι ἄρχισαν νὰ παρακολουθοῦν ἀμέσως τὸν παράξενο πομπό.

Μέσα σὲ πέντε λεπτὰ ὁ χειριστὴς τοῦ ἀσυρμάτου ἐδήλωνε: «Σύμφωνα μὲ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐλέγχου μας, ὁ ἄγνωστος αὐτὸς πομπὸς βρίσκεται 40 μοῖρες καὶ ἕνα λεπτὸν βόρειον πλάτος καὶ 124 μοῖρες καὶ ἕξη λεπτὰ δυτικὸν μῆκος. Δηλαδὴ περὶ τὰ ὀκτὼ μίλλια νοτιοδυτικὰ τῆς θέσεώς μας». Τὰ στοιχεῖα διεβιβάσθησαν ἀρμοδίως καὶ ἕνα βομβαρδιστικὸ ἀεροπλάνο τοῦ ναυτικοῦ ἔσπευσε πρὸς τὸ ὑποδειχθὲν σημεῖο. Τὸ ἄγνωστο ὑποβρύχιο κατεδύθη ἀμέσως μόλις ἀντελήφθη τὸ ἀεροπλάνο, τὸ ὁποῖο ἔρριψε δύο βόμβες. Σὲ λίγο κατέφθασαν καὶ ἄλλα βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα τοῦ στρατοῦ, τὰ ὁποῖα ἔρριψαν ἀρκετὲς βόμβες βυθοῦ. Δὲν πέρασε ἀρκετὴ ὥρα καὶ ἕνα στρῶμα ἀπὸ λάδια ἀνέβηκε στὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης. Μιὰ βόμβα εἶχε ἐκραγῆ πολὺ πλησίον στὸ ὑποβρύχιο μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διαρραγῆ ὁ θώρακ τοῦ σκάφους. Τὸ ὑποβρύχιο κατεστράφη; Ἴσως ναί, ἴσως ὄχι. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. ἔμειναν ἱκανοποιημένοι ὅτι συνέβαλαν στὴν ἐξουδετέρωσι τοῦ ἐχθρικοῦ ὑποβρυχίου.

Ἡ μάχη τοῦ F.B.I. κατὰ τῶν κατασκόπων τοῦ Ἄξονος στὴ Νότιο Ἀμερική

Ὁ ἀναγνώστης εἶναι σὲ θέσι νὰ κρίνη καλύτερα ἀπὸ τὸν γράφοντα, ἐὰν εἶναι πλέον κατάλληλη ἡ ὥρα γιὰ νὰ δοθῆ στὴ δημοσιότητα ἡ δρᾶσις τοῦ F.B.I. στὸ δυτικὸ ἡμισφαίριο κατὰ τὸν Β' παγκόσμιο πόλεμο. «Πρόκειται γιὰ μιὰ ἱστορία γεμάτη δρᾶσι καὶ κινδύνους, μὲ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθῆ καμμιὰ ἄλλη ὁμοιά της», ἔγραψε σὲ μιὰ ἐπιστολή του τὸ 1940 ὁ τότε γραμματεὺς τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Ἄντολφ Μπέρλε, πρὸς τὸν Ἔντγκαρ Χοῦβερ.

Εἶχαν περάσει πάνω ἀπὸ δέκα ἕξη χρόνια καὶ τὸ F.B.I. δὲν εἶχε δώσει στὴ δημοσιότητα καμμιὰ ἀπὸ τὶς λεπτομέρειες τῆς «ἐπιχειρήσεως» αὐτῆς, μιᾶς ἐπιχειρήσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν πολλοὶ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. ἔπαιξαν μὲ τὴ ζωή τους, σὲ μιὰ ὑπεράνθρωπη προσπάθεια γιὰ νὰ ἐξουδετερώσουν τὰ κατασκοπευτικὰ δίκτυα τῶν Ναζὶ στὴ Κεντρικὴ καὶ Νότιο Ἀμερικὴ κατὰ τὸν Β' παγκόσμιο πόλεμο.

Ἡ ἱστορία ἄρχισε τὸ 1940, ὅταν ὁ Πρόεδρος Ροῦζβελτ καὶ ἄλλοι παράγοντες τῆς κυβερνήσεώς του παρατηροῦσαν μὲ ἀνησυχία, ὅτι οἱ δυνάμεις τοῦ Ἄξονος εἶχαν ἐγκαταστήσει διάφορα κατασκοπευτικὰ δίκτυα ποὺ δροῦσαν σ' ὁλόκληρη τὴν Κεντρικὴ καὶ Νότιο Ἀμερική, ἀπὸ τὴν πόλι τοῦ Μεξικοῦ μέχρι τὸν πορθμὸ τοῦ Μαγγελάνου.

Πράγματι, ἡ Νότιος Ἀμερικὴ εἶχε μετατραπῆ σὲ προγεφύρωμα τῶν κατασκόπων τῶν Ναζί, ἀπ' ὅπου εἰσέδυαν στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Μέσω τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς διαβιβάζονταν στὴ Γερμανία πληροφορίες σχετικὲς μὲ τὴν ἄμυνα καὶ τὶς βιομηχανικὲς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἀμερικῆς. Μυστικοὶ ἀσύρματοι ἔστελναν στὸ Ἀμβοῦργο, στὴν Κολωνία καὶ στὶς Βρυξέλλες σήματα περιέχοντα στρατιωτικές, πολιτικὲς καὶ οἰκονομικὲς πληροφορίες. Μάλιστα, ἀρκετοὶ Γερμανοὶ ἄρχισαν νὰ πιστεύουν ὅτι τὸ ὄνειρό τους θὰ γινόταν πλέον πραγματικότης, ὅτι δηλαδὴ ἐπλησίασεν ἡ ὥρα ποὺ θὰ ἐξευρίσκοντο τὰ μέσα καὶ ὁ τρόπος γιὰ νὰ κατακτηθῆ ἡ Νότιος Ἀμερικὴ ἐν ὀνόματι τοῦ Φύρερ.

Πολὺ πρὶν ἀνατείλη τὸ ἄστρο τοῦ Χίτλερ, πολλοὶ Γερμανοὶ εἶχαν μεταναστεύσει στὴ Νότιο Ἀμερικὴ καὶ εἶχαν ἐγκατασταθῆ στὶς ὑπὸ ἀνάπτυξι περιοχές, ὅπου ἐδημιούργησαν δικές τους κοινότητες, καλλιεργοῦσαν τὴ γλῶσσα τους καὶ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῆς πατρίδος τους. Τὸ 1940 ὑπῆρχαν περὶ τὶς 300.000 Γερμανοὶ μετανάστες ἐγκατεστημένοι στὴ Βραζιλία, 194.000 στὴν Ἀργεντινή, καὶ 129.000 στὴ Χιλή. Ἦσαν συγκεντρωμένοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον στὶς περιοχὲς Σάντα Κατερίνα τῆς Νοτίου Βραζιλίας, Μισόνες Ντίστρικτ τῆς Βορείου Ἀργεντινῆς καὶ Βαλντίβια τῆς Νοτίου κεντρικῆς Χιλῆς.

Οἱ κατάσκοποι τῶν Ναζὶ ἐκινοῦντο καὶ δροῦσαν σ' αὐτὲς κυρίως τὶς περιοχές. Ἐκεῖ, οἱ Γερμανοὶ μετανάστες, στὶς ἐπίσημες γιορταστικὲς ἐκδηλώσεις φοροῦσαν γερμανικὲς στρατιωτικὲς στολὲς καὶ προέβαιναν σὲ ἔπαρσι τῆς ναζιστικῆς σημαίας. Εἶχαν ἱδρύσει γερμανικὴ νεολαία, γερμανικὸ ἐργατικὸ μέτωπο, γερμανικὸ ἐργατικὸ κόμμα καὶ ὀργάνωσι Γερμανῶν παλαιῶν πολεμιστῶν.

Πολὺ ἐνωρίς, ἀπὸ τὸ 1911, ὁ Ρίχαρντ Τάννενμπεργκ, στὸ βιβλίο του «Ἡ μεγάλη Γερμανία», εἶχε ἀναπτύξει τὴ θεωρία του, ὅτι τὸ μεγαλύτερο τμῆμα τῆς Βραζιλίας, τῆς Ἀργεντινῆς, καθὼς καὶ ὁλόκληρη ἡ Οὐραγουάη, Παραγουάη καὶ ἡ ἀνατολικὴ Βολιβία, θὰ συνασπίζονταν μιὰ μέρα σὲ ἕνα ἑνιαῖο κράτος τοῦ Νέου Κόσμου, τὸ ὁποῖο θὰ ἐλεγχόταν ἀπὸ τοὺς Γερμανούς. Ἀργότερα, ἕνας ἀπόστρατος Γερμανὸς ἀξιωματικός, ὁ Ἄρνολντ Φούρμαν, ἀρχηγὸς τῶν Ναζὶ τῆς Νοτίου Ἀμε-

ρικῆς, κατέστρωσε ἕνα σχέδιο γιὰ τὴν κατάκτησι τῆς Οὐραγουάης ἀπὸ στρατεύματα ποὺ θὰ στρατολογοῦσε στὴν Οὐραγουάη καὶ τὴν Ἀργεντινή.

Τὸ F.B.I. ἀπὸ πράκτορές του καὶ ἀπὸ πηγὲς ἄλλων ὑπηρεσιῶν πληροφοριῶν —κυρίως Βρεταννῶν—ἐπληροφορεῖτο ὅλες αὐτὲς τὶς κινήσεις τῶν Ναζὶ στὴ Νότιο Ἀμερικὴ καὶ κατέληξε στὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ καλύτερος τρόπος ἀντιμετωπίσεως τῆς γερμανικῆς κατασκοπείας μέσα στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἦταν ἡ ἐκκαθάρισις τῶν κατασκοπευτικῶν ὁρμητηρίων τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Αὐτὸ ὅμως θὰ ἐπετυγχάνετο μόνον μὲ τὴν συνεργασία τῶν κυβερνήσεων τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, ἀπαιτεῖτο δὲ τόλμη καὶ διπλωματία, ὥστε νὰ μὴ δυσχερανθοῦν οἱ σχέσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μετὰ τῶν δυτικῶν γειτόνων της.

Ὁ Χοῦβερ συνεζήτησε τὸ θέμα μὲ τὸν βοηθὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, Ἄντολφ Μπέρλε, μὲ τὸν στρατηγὸ Σέρμαν Μάϊλς καὶ τὸν ναύαρχο Σ. Ἄντερσον. Ὁ Μπέρλε ἀνέλαβε τελικὰ νὰ ὑποβάλη στὸν ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν ἕνα σχέδιο γιὰ ἀνάληψι δράσεως τοῦ F.B.I. στὸ ἐξωτερικό, τὸ ὁποῖο, ἐν συνεχεία, ἔπρεπε νὰ ἐγκριθῆ καὶ ἀπὸ τὸν Πρόεδρο Ροῦζβελτ.

Τὸ F.B.I. μέσα σὲ λιγώτερο ἀπὸ τριάντα ἡμέρες, ὠργάνωσε τὴν Εἰδικὴν Ὑπηρεσίαν Πληροφοριῶν S.I.S. (Spesial Information Service), τῆς ὁποίας οἱ πράκτορες ἀναχωροῦσαν ἐν σπουδῆ γιὰ τὴ Νότιο Ἀμερική. Οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς ἦσαν ἄνθρωποι μὲ μεγάλη πεῖρα καὶ κατ' ἀρχὰς ἦσαν καμουφλαρισμένοι μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐμπορικοῦ ἀντιπροσώπου. Ἀργότερα, ἐπεκοινώνουν φανερὰ μὲ τὶς κατὰ τόπους πρεσβεῖες τῶν Η.Π.Α., ἢ ἐγκαθίσταντο σὲ στρατηγικὰ σημεῖα καὶ ἐργάζονταν ὡς σύνδεσμοι μεταξὺ τῶν τοπικῶν καὶ ἐθνικῶν Ἀστυνομιῶν, φυσικὰ κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς κυβερνήσεως τῆς χώρας ποὺ βρίσκονταν.

Ἕνας τέτοιος πράκτορας τοῦ F.B.I. ἀφίχθη στὴ Νότιο Ἀμερικὴ ὡς ἐμπορικὸς ἀντιπρόσωπος μιὰ ἀμερικανικῆς βιομηχανίας σάπωνος. Ἐπώλησε μεγάλες ποσότητες σάπωνος μέσα σὲ μερικοὺς μῆνες. Ἔτσι, ἡ ἐπιχείρησις ἀπεφάσισε νὰ ἐπεκτείνη τὶς εἰσαγωγὲς καὶ τὶς ἀντιπροσωπεῖες της. Μιὰ ἐγχωρία ὁμοειδὴς βιομηχανία ἄρχισε νὰ διαμαρτύρεται, ἀλλὰ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ δαιμόνιος ἀντιπρόσωπος τῆς ἀμερικανικῆς σαπωνοποιΐας εἶχε ἐπιτύχει πολύτιμες ἐπαφὲς μὲ παράγοντες τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς κυβερνήσεως.

Ἕνας νεαρὸς Ἀμερικανός, ἄνοιξε ἕνα χρηματιστήριο στὴν Ἀργεντινή. Ἐπικοινωνοῦσε δι' ἀσυρμάτου μὲ τὴ Νέα Ὑόρκη καὶ οἱ πληροφορίες ποὺ διεβίβαζε στὸ F.B.I. ἦσαν πιὸ πολύτιμες καὶ ἀπὸ τὰ τεράστια κέρδη ποὺ τοῦ ἀπέδιδε ἡ ἐπιχείρησίς του.

Σὲ μιὰ ἄλλη πόλι τῆς Ἀργεντινῆς, ἀφίχθη ἕνας νεαρώτατος Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος. Συνδέθηκε γρήγορα μὲ τὶς τοπικὲς λέσχες καὶ ἀμέσως ἄρχισε νὰ στέλνη τὶς ἀνταποκρίσεις καὶ τὰ ἄρθρα του στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ νὰ δέχεται τὰ εὐμενῆ σχόλια ὅλων ἐκείνων ποὺ ἐνδιαφέρονταν γιὰ τὰ ζητήματα καὶ τὶς ὑποθέσεις τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς. Τὸν νεαρὸ αὐτὸν δημοσιογράφο, ποὺ ἦταν πράκτωρ τοῦ F.B.I., θὰ τὸν ἀποκαλέσουμε Τζὼρτζ Στῆβενς. Σύχναζε πολὺ σ' ἕνα μικρὸ πανδοχεῖο, ποὺ τὸ διηύθυνε κάποιος, τοῦ ὁποίου οἱ γονεῖς ζοῦσαν σὲ μιὰ εὐρωπαϊκὴ χώρα ποὺ εἶχε κατακτηθῆ ἀπὸ τοὺς Ναζί. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἠρνεῖτο ἐπιμόνως νὰ λάβη οἱανδήποτε ἀμοιβὴ γιὰ νὰ γίνη κατάκοσπος.

Ὁ πανδοχεὺς ἦταν ἀρχηγὸς μιᾶς ὀργανώσεως τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἦσαν διασκορπισμένα σὲ ὁλόκληρη τὴν πόλι καὶ ἠσχολοῦντο μὲ παντὸς εἴδους ἐπιχειρήσεις. Ὁ πανδοχεὺς παρακολουθοῦσε μὲ τρόπο τὶς συζητήσεις τῶν πελατῶν του, καθὼς περνοῦσε μπροστὰ ἀπὸ τὰ τραπέζια τους. Ὁ Στῆβενς ἀποφάσισε νὰ προσφύγη στὴ βοήθειά του : Πῆγε στὸ πανδοχεῖο. Ὅπως ἔπινε τὸν καφέ του ὁ Στῆβενς, εἶπε στὸν πανδοχέα :

—Θέλω νὰ γράψω μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἄρθρα ποὺ θὰ ἀφοροῦν τὶς ἐθνικὲς μειονότητες τῆς πόλεως. Μπορεῖτε νὰ μὲ βοηθήσετε νὰ συγκεντρώσω τὰ στοιχεῖα ;

Ὁ καταστηματάρχης κοίταξε κατάματα τὸν νεαρὸ Ἀμερικανό. Μετὰ τοῦ εἶπε μὲ ἡρεμία :

—Ἐὰν σᾶς δώσω τὶς πληροφορίες ποὺ ζητᾶτε, θὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τὶς στείλετε ἐκεῖ ποὺ πρέπει ;

Ὁ Στῆβενς κατένευσε λέγοντας :

—Μάλιστα, σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι δὲν θὰ σᾶς μπλέξω.

Δὲν χρειάζονταν περισσότερα γιὰ νὰ κλείσουν συμφωνία. Ὁ ἕνας κατάλαβε τὸν ἄλλο. «Ποτέ μου δὲν ἐγνώρισα ἄλλον ἄνθρωπο σὰν αὐτόν, ἔλεγεν ὁ Στῆβενς ἀργότερα. Οἱ ἄνθρωποί του τοῦ εἶχαν τόση ἐμπιστοσύνη, ὥστε ἂν τοὺς ἔλεγε νὰ πηδήσουν στὸ γκρεμὸ θὰ τὸ ἔκαμναν χωρὶς καμμιὰ ἀντίρρησι».

Μιὰ φορὰ τουλάχιστο τὴν ἑβδομάδα ἡ Ἀστυνομία παρακολουθοῦσε τὸν Στῆβενς. Αὐτὸς ὅμως τὸ ἐγνώριζε ἐκ τῶν προτέρων καὶ ἔτσι κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς παρακολουθήσεώς του ἐργαζόταν σκληρὰ σὰν πραγματικὸς ρεπόρτερ, ἢ πήγαινε καὶ ἐπεσκέπτετο τὸ γραφεῖο τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀσφαλείας, λέγοντάς του ὅτι μιὰ καὶ τὸν ἔφερε ἀπ' ἐκεῖ ὁ δρόμος, μπῆκε μέσα γιὰ νὰ πάρη μαζί του ἕνα καφέ. Ἔτσι μπέρδευε αὐτοὺς ποὺ τὸν παρακολουθοῦσαν. Ποτὲ δὲν μαθεύτηκε βέβαια ὅτι ὁ Στῆβενς ἐνημερώνετο ἀπὸ τὸν πανδοχέα, ποὺ εἶχε ἕνα φίλο του ἀστυνομικὸ μὲ ἐμπιστευτικὸ πόστο μέσα στὴν ὑπηρεσία του.

Μιὰ μέρα ὁ πανδοχεὺς ἀνέφερε στὸν Στῆβενς ὅτι σὲ μιὰ γειτονικὴ περιοχὴ ἔκαναν τὴν ἐμφάνισί τους δυὸ ὕποπτοι Γερμανοί, ταξιδεύοντας μὲ ἕνα αὐτοκίνητο. Ὁ Στῆβενς ἔπρεπε νὰ μάθη ποιοὶ ἦσαν καὶ ποῦ πήγαιναν, ποιὸν θὰ συναντοῦσαν καὶ ἐὰν θὰ ἐπέστρεφαν πίσω. Πολλὴ δύσκολη δουλειά, ἂν δὲν ξέρη κανεὶς τὰ ὀνόματα τῶν ἀνθρώπων γιὰ τοὺς ὁποίους ἐνδιαφέρεται.

Ἔτσι, πῆγε πάλι στὸ φίλο του τὸν πανδοχέα. Τοῦ εἶπε νὰ ξαναπεράση σὲ λίγες μέρες. Ξαναπῆγε. Τοῦ εἶπε νὰ περάση ἀργότερα. Ὅταν ξαναπῆγε, ὁ πανδοχεὺς κούνησε τὸ κεφάλι του καὶ τοῦ εἶπε : «Ἐλᾶτε αὔριο».

Τὴν ἑπομένη, ὁ πανδοχεὺς ἔδωσε στὸν Στῆβενς μιὰ δακτυλογραφημένη ἀναφορὰ ποὺ ἀπεκάλυπτε σχεδὸν πλήρως τοὺς δύο Γερμανούς. Περιεῖχε τὸν ἀριθμὸ κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου των, ἀκόμη καὶ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸ τῆς μηχανῆς. Ἀναφέρετο ἐπίσης ποῦ εἶχαν μεταβῆ, ποιοὺς συνάντησαν, τί διημείφθη στὶς συζητήσεις τους, καὶ ποῦ θὰ συναντῶντο ἀργότερα στὴν Ἀργεντινή. Καί... ἀντὶ γιὰ δυὸ οἱ Γερμανοὶ ἦσαν τρεῖς! Ἡ ἀναφορὰ τοῦ πανδοχέως ἦταν τόσο λεπτομερής, ποὺ βοήθησε τὸν Στῆβενς νὰ ἀποκαλύψη ἕνα κατασκοπευτικὸ δίκτυο.

—Μὰ πῶς τὰ μάθατε ὅλα αὐτά ; ρώτησε ὁ Στῆβενς κατάπληκτος.

Ὁ πανδοχεὺς χαμογέλασε καὶ εἶπε :

—Αὐτὸς ποὺ ὡδήγοῦσε τὸ αὐτοκίνητό τους, εἶναι δικός μου ἄνθρωπος. Πάντοτε ὅταν ἕνας ξένος ὕποπτος ζητήση αὐτοκίνητο γιὰ νὰ κινηθῆ στὴν περιοχή, ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου θὰ εἶναι δικός μου ἄνθρωπος.

Κάποτε ὁ Στῆβενς παρ' ὀλίγο νὰ τὰ χαλάση μὲ τὸν πανδοχέα. Ὁ πανδοχεὺς τοῦ εἶχε δώσει τόσες πολλὲς πολύτιμες πληροφορίες, ποὺ γιὰ μιὰ στιγμὴ σκέφθηκε νὰ τοῦ δώση μιὰ γερὴ ἀμοιβή. Ὅταν ὁ πανδοχεὺς ἄκουσε τὴν προσφορά, ἀγρίεψε. Παρ' ὀλίγο νὰ τὸν πετάξη ἔξω μὲ τὶς κλωτσιές. Κράτησε ὅμως τὸ θυμό του καὶ ἀπήντησε :

—Ὅ, τι κάνω τὸ κάνω γιατὶ τὸ πιστεύω, ὄχι γιὰ τὰ χρήματα.

(Συνεχίζεται)

* ΔΥΟ ΜΕΡΕΣ ΣΤΗ ΠΑΤΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

* ΗΡΩΩΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ (ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1944 - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1964)

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

ΔΥΟ ΜΕΡΕΣ ΣΤΗ ΠΑΤΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΦΙΛΑΡΜΟΡΙΚΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

ΕΥΛΑΒΕΙΣ προσκυνηταὶ τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, γιὰ δεύτερη, ἐφέτος, φορὰ βρεθήκαμε στὴ Πάτρα. Τόσο στὴν ἐποχὴ τῆς ἐπιστροφῆς τῆς Ἁγίας Κάρας, ὅσο καὶ στὴν ἐπέτειο τῆς γιορτῆς τοῦ Ἁγίου, εἴχαμε τὴν εὐτυχία νὰ παραστοῦμε στὶς διάφορες τοπικὲς ἐκδηλώσεις, πού, λόγω τῆς ἱερότητός των, πῆραν πανελλήνια μορφή.

Μόνον ἐκεῖνοι ποὺ βρέθηκαν καὶ στὶς δυὸ γιορταστικὲς ἐκδηλώσεις τῶν Πατρῶν, μποροῦν νὰ νοιώσουν τὴν θρησκευτικότητα τῶν στιγμῶν ποὺ ζήσαμε. Καὶ ὑπῆρξε γιὰ μᾶς τὸ φαινόμενο αὐτὸ σημεῖο εὐχάριστο καὶ ἐνθαρρυντικό, γιατὶ διαπιστώσαμε πόσο βαθὺ εἶναι στὸ λαό μας τὸ θρησκευτικὸ συναίσθημα. Στὴ δίνη τῶν ἐπιστημονικῶν, γενικά, κατακτήσεων, στὴν ἐποχὴ ποὺ ἡ ὕλη συναγωνίζετοι τὴν ἰδέα, στὴν ἐποχὴ τῶν καθημερινῶν ἀβεβαιοτήτων, εἶναι ἀρκετὰ παρήγορη ἡ διαπίστωσις ὅτι μέσα μας ὑπάρχει ἀκόμη ἕνα κομμάτι ἀγνότητος, μιὰ καρδιὰ ποὺ συγκινεῖται καὶ δακρύζει, μιὰ γωνιὰ ποὺ θρονιάζει περήφανα ἡ ἀγάπη.

Αὐτὴ τὴ χρονιὰ ἡ Πάτρα γνώρισε μέρες ἀξέχαστες. Ἄνθρωποι κάθε κοινωνικῆς τάξεως, νέοι, γέροι, γυναῖκες καὶ παιδιὰ ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικὸ ἀκόμη, ἐπεσκέφθηκαν τὴν Πάτρα γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὴν Κάρα τοῦ πολιούχου τῆς πόλεως τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Ἡ φερώνυμη τοῦ Ἀποστόλου ἐκκλησία εἶναι ἀνοικτὴ νύκτα μέρα καὶ οἱ λειτουργίες διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλη. Ὁλονυκτίες, παρακλήσεις, καὶ προσευχὲς συγκεντρώνουν ἀμέτρητο πλῆθος πιστῶν, ποὺ μέρα μὲ τὴν μέρα αὐξάνει συνεχῶς.

Μαζὶ ὅμως μὲ τὴν Πάτρα καὶ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων γνώρισε μέρες λαμπρῶν ἐπιτυχιῶν. Δὲν ἔχει σημασία ἂν σᾶν ἀστυνομικοὶ κουρασθήκαμε. Σημασία ἔχει ὅτι μπορέσαμε νὰ φέρουμε σὲ αἴσιο πέρας τὴν ἀποστολή μας, χωρὶς νὰ σημειωθῆ ἡ ἐλαχίστη ἀταξία. Καὶ θὰ πρέπει νὰ ὑπερηφανευώμαστε εἰλικρινὰ γιὰ τοὺς συναδέλφους τῶν Πατρῶν, ὅπως καὶ τῆς Κερκύρας στὶς γιορτὲς τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου, πού, παρὰ τὶς δυσκολίες καὶ τὶς ἀντιξοότητες ποὺ δημιούργησαν καὶ οἱ δυὸ γιὰ τὸν Ἅγιο Ἀνδρέα ἐκδηλώσεις, λόγω τῆς ἰδιομορφίας των καὶ τῆς μεγάλης κοσμοσυρροῆς, μπόρεσαν νὰ σταθοῦν στὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των καὶ νὰ ἀποσπάσουν τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τόσο τοῦ κοινοῦ, ὅσο καὶ τοῦ τύπου. Ἰδιαίτερα ἐμεῖς ποὺ παρακολουθήσαμε ἀπὸ τὴ σκοπιά μας τὴ σφυγμομέτρησι τοῦ κοινοῦ, νοιώθουμε τὴν ἀνάγκη νὰ ἐξάρουμε τὸ γεγονὸς καὶ νὰ σφίξουμε ἐγκάρδια τὰ χέρια τῶν ἀστυνομικῶν τῶν Πατρῶν.

***

ΚΥΡΙΑΚΗ, 29 Νοεμβρίου, ὥρα 1.30΄ μ.μ., μὲ τὴν Φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων βρισκόμασταν στὴ Πάτρα. Ντυμένη στὰ γιορτινά της μᾶς ὑποδέχθηκε καλόκαρδα ἡ πρωτεύουσα τῆς Πελοποννήσου, ἡ ὡραία Πάτρα. Ἕνα ἀμέτρητο πλῆθος ξένων ἐπισκεπτῶν πηγαινοερχόταν στοὺς δρόμους, ἐνῶ οἱ δρόμοι ποὺ ὡδηγοῦσαν πρὸς τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἦσαν κατάμεστοι. Πρόβλημα πραγματικὸ γιὰ πολλοὺς ἡ ἀνεύρεσις ἑνὸς δωματίου καὶ ἂν ὁ καιρὸς ἦταν περισσότερο εὐνοϊκός, ἀσφαλῶς πολλοὶ θὰ διενυκτέρευαν στὸ ὕπαιθρο.

Στὶς 5 τὸ ἀπόγευμα ἡ πλατεῖα Ἁγίου Γεωργίου, ἡ μεγαλύτερη πλατεῖα τῶν

Πατρῶν, ἦταν κατάμεστη ἀπὸ κόσμο ποὺ ἀναγκαστικὰ εἶχε καταλάβει καὶ τὰ καταστρώματα τῶν γύρω δρόμων. Στὸ κέντρο τῆς πλατείας ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς 'Αστυνομίας ἔδινε τὴν πρώτη της συναυλία ποὺ τὸ πρόγραμμά της, χωρισμένο σὲ δυὸ μέρη, περιελάμβανε ἀντιστοίχως τὰ ἑξῆς ἔργα :

Μέρος πρῶτο :

1. «'Αστυνομία Πόλεων», ἐμβατήριον (Δ. Μπουκουβάλα).
2. «Οἱ χιονοδρόμοι», βαλς (Βαλτόϋφελ).
3. «Φαντασία ἀπὸ τὴν ὄπερα Τραβιάτα» (Βέρντι).
4. «Ραψωδία Νο 1» (Φρίεντμαν).

Μέρος δεύτερο :

1. «Βαφτιστικὸς», ἐπιλογὴ (Σακελλαρίδη)
2. «Μιὰ μικρὴ νυκτερινὴ μουσική», τὰ μέρη Ι, ΙΙ, ΙΙΙ καὶ IV (Μόζαρτ)

'Η ἀρτία ἐκτέλεσις τῶν ἔργων καὶ ἡ ἄψογη γενικῶς ἐμφάνισις τῆς Φιλαρμονικῆς, εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὰ παρατεταμένα ζωηρὰ χειροκροτήματα τῶν ἀκροατῶν. Οἱ μαέστροι τῆς Φιλαρμονικῆς μας, ἀρχιμουσικὸς κ. Σωζόπουλος καὶ ὁ 'Υπαστυνόμος Α' καὶ Δ. Μπουκουβάλας, δέχθηκαν τὰ ἰδιαίτερα συγχαρητήρια ἐκλεκτῶν προσωπικοτήτων. Τόσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀκροατῶν, ὅσο καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ξεπέρασε κάθε προσδοκία καὶ πολλοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι ποὺ δήλωναν κατηγορηματικὰ ὅτι γιὰ πρώτη φορὰ ἡ κοινωνία τῶν Πατρῶν τίμησε μ' αὐτὸ τὸ τρόπο μιὰ τέτοια ἐκδήλωσι.

"Ετσι, ὅταν μετὰ τὴ λῆξι τῆς συναυλίας ἀνταμώσαμε ὅλοι στὴν 'Αστυνομικὴ Διεύθυνσι, εἴχαμε τὴν συναίσθησι ὅτι κι' ἐμεῖς, ἀπὸ τὴν πλευρά μας, προσθέσαμε κάτι στὶς προσπάθειες τῶν ἁρμοδίων τῆς πόλεως ποὺ εἶχαν καταρτίσει ἕνα διήμερο πανηγυρικὸ πρόγραμμα. Τόσον ἡ 'Αστυνομία Πατρῶν μὲ τὰ μέτρα τάξεως, ἀσφαλείας, τροχαίας κ.λ.π., ὅσο καὶ ἡ 'Αστυνομία Πόλεων γενικὰ μὲ τὴν Φιλαρμονική της, ἔδωσαν γιὰ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἕνα αἰσθητὸ παρόν, γιὰ τὸ ὁποῖο δίκαια μποροῦσε νὰ ὑπερηφανευώμαστε.

***

ΔΕΥΤΕΡΑ, 30 Νοεμβρίου. 'Η Πάτρα γιορτάζει πανηγυρικὰ τὴν μνήμη τοῦ προστάτου της, τοῦ 'Αποστόλου 'Ανδρέου. Καθὼς χαρμόσυνα κτυποῦν οἱ καμπάνες τῶν ἐκκλησιῶν καὶ οἱ μουσικὲς παιανίζουν στοὺς δρόμους τὸ ἐωθινό, ψηλὰ ἀπὸ τὸ κάστρο τῶν Πατρῶν οἱ κανονιοβολισμοὶ δίνουν τὸ σύνθημα τῆς ἐπισημότητος. Στὸ λιμάνι τὰ ἀραγμένα καράβια καὶ οἱ βάρκες ὕψωσαν τὶς σημαῖες τους, ἐνῶ ἕνα πλῆθος πιστῶν ὥδευε πρὸς τὸν ναὸ τοῦ 'Αγίου 'Ανδρέου. Κάτω ἀπὸ μιὰ ἐκνευριστικὴ βροχὴ τὰ διάφορα στρατιωτικὰ τμήματα εἶχαν καταλάβει τὶς θέσεις τους, ἐνῶ ἀστυνομικὲς δυνάμεις βρίσκονταν ἑκατέρωθεν τῶν δρόμων ἀπ' ὅπου θὰ περνοῦσε ἡ λιτανεία. Προσωπικῶς ὁ Διευθυντὴς Πατρῶν, 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Κ. Τουζένης, παρηκολούθει τὰ πάντα, μὲ ἀποτέλεσμα τελικὰ νὰ μὴ παρατηρηθῆ καμμιὰ ἀταξία.

Στὶς 10.45' ἄρχισε ἡ ἐπίσημη δοξολογία, στὴν ὁποία παρευρέθησαν ὁκτὼ Μητροπολῖτες, ὁ Αὐλάρχης τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, ἀντιστράτηγος κ. Παπαθανασιάδης, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Π. Κανελλόπουλος, οἱ ὑπουργοὶ 'Εσωτερικῶν καὶ 'Υγιεινῆς κ. κ. Τούμπας καὶ Κοκκέβης, ὁ τ. 'Αναπληρωτὴς ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Α. Παπανδρέου, ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς Χωροφυλακῆς-ὑποστράτηγος κ. Ν. Παναγιωτακόπουλος, ὁ στρατιωτικὸς Διοικητὴς Πατρῶν, ὁ Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος καὶ τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο, οἱ βουλευταὶ κ. κ. Γεροκωστόπουλος, Στεφανόπουλος, Παπαγιαβῆς κ.λ., Δήμαρχοι διαφόρων γειτονικῶν πόλεων, ἀντιπροσωπεῖες τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας καὶ ἄλλες προσωπικότητες τῆς πόλεως.

Μετὰ τὴν δοξολογία, καὶ ἀφοῦ ὡς διὰ μαγείας εἶχε σταματήσει ἡ βροχή, ἄρ-

χισε ἡ λιτανεία τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Κάρας αὐτοῦ, τὴν ὁποία καὶ παρηκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐπίσημοι καὶ χιλιάδες λαοῦ. Δύο ὧρες περίπου κράτησε ἡ λιτανεία. Ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας καὶ ὀκτὼ ἄλλες μουσικὲς καθὼς καὶ τὰ στρατιωτικὰ τμήματα, ἔδιδαν στὴν ὅλη τελετὴ ἰδιαίτερη μεγαλοπρέπεια.

Τὸ ἀπόγευμα, στὶς 5 ἀκριβῶς, στὴν αἴθουσα τοῦ κινηματοθεάτρου «Πάνθεον», ποὺ εὐγενῶς παρεχώρησεν ὁ ἰδιοκτήτης του, ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας, ἐνώπιον ἑνὸς πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, ἔδωσε τὴν δεύτερη συναυλία της, μὲ τὰ ἑξῆς ἔργα :

Μέρος πρῶτο :

1. «Ἀλλαγὴ Φρουρᾶς», ἐμβατήριο	(Δ. Μπουκουβάλα)
2. «Οἱ χιονοδρόμοι», βαλς	(Βαλτόϋφελ)
3. «Νύκτα Χριστουγέννων», διασκευὴ	(Β. Σωζοπούλου)
4. «Ἔγκμοντ», εἰσαγωγὴ	(Μπετόβεν)

Μέρος δεύτερο :

1. «Χαρούμενες νότες», διασκευὴ	(Δ. Μπουκουβάλα)
2. «Φαντασία ἀπὸ τὴν ὄπερα Λουτσία»	(Ντονιζέττι)
3. «Ραψωδία Νο 1»	(Φρίεντμαν)

Τὸ τέλος καὶ τῆς δευτέρας αὐτῆς συναυλίας ἐκάλυψαν ζωηρὰ χειροκροτήματα. Πολλοὶ τῶν ἐπισήμων συνεχάρησαν τοὺς κ.κ. Σωζόπουλον καὶ Μπουκουβάλαν, καθὼς καὶ τὸν Διοικητὴν τῆς Φιλαρμονικῆς, Ἀστυνόμον Α′ κ. Ι. Ζυγοκώσταν, γιὰ τὶς ἐνδιαφέρουσες καὶ ἀρκετὰ ἀξιόλογες ἐμφανίσεις τῆς Φιλαρμονικῆς.

Ἐπ' εὐκαιρία θεωροῦμε σκόπιμο νὰ συγχαροῦμε ὅλα τὰ μέλη τῆς Φιλαρμονικῆς γιὰ τὶς λαμπρές τους ἐκδηλώσεις ποὺ ἔγιναν ἀφορμὴ νὰ ἀκουσθοῦν τόσο κολακευτικὰ λόγια γιὰ τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα, καθὼς καὶ γιὰ τὸ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον ποὺ ἐπιδεικνύουν κάθε μέρα γιὰ τὴν ἀρτιωτέρα ἐμφάνισι τῆς Φιλαρμονικῆς μας. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι οἱ περὶ τῶν ζητημάτων των ἁρμόδιοι, ἐκτιμώντας τὶς προσπάθειές τους, θὰ δώσουν σύντομα ἱκανοποιητικὴ λύσι σ' αὐτά, γιατὶ αὐτὸ θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἐπιβράβευσι τῶν μόχθων των. Ἔχουμε ἕνα ἀξιόλογο ἔμψυχο ὑλικὸ ποὺ θὰ πρέπει καταλλήλως νὰ ἐκμεταλλευθοῦμε γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Σώματος ποὺ ὑπηρετοῦμε.

ΗΡΩΩΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ (ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1944—ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1964)

«Ὦ γνήσια τῆς Ἑλλάδος τέκνα,
ψυχαὶ ποὺ ἐπέσατε εἰς τὸν ἀγῶνα ἀνδρείως,
τάγμα ἐκλεκτῶν ἡρώων,
καύχημα νέον».

ΕΙΚΟΣΙ χρόνια πέρασαν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ οἱ κομμουνισταὶ θέλησαν νὰ καταλύσουν κάθε ἔννοια κρατικῆς ἐξουσίας καὶ νὰ γίνουν κυρίαρχοι τῆς Χώρας μας, ὑποδουλώνοντας αὐτὴν στὸ σιδηροῦν παραπέτασμα. Μὲ τὸν «κόκκινο Δεκέμβρη» τους, ποὺ στὸ πέρασμα τῶν χρόνων θὰ παραμείνῃ σὰν φοβερὸ στίγμα στὴν ἱστορία τῆς πατρίδος μας, θέλησαν νὰ ἀφανίσουν μιὰ φυλὴ ποὺ ἐδῶ καὶ τρεῖς χιλιάδες χρόνια καλλιέργησε τὶς τέχνες καὶ τὰ γράμματα, δημιούργησε θρύλους καὶ ἔγραψε σελίδες ἀφθάστου μεγαλείου.

Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶχε ἀρχίσει νὰ καθαρίζῃ καὶ νὰ θεραπεύῃ τὶς πληγές του ἀπὸ τὴν ξενικὴ κατοχὴ καὶ νὰ συμμαζεύῃ τὰ συντρίμματα τῶν ἐρειπίων. Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὲ πρωθυπουργὸ καὶ τότε τὸν σημερινὸ Πρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Παπανδρέου, καλοῦσε τὸν ἑλληνικὸ λαὸ σὲ μιὰ προσπάθεια ἀναδημιουργίας. Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ ἡ Ἑλλάς, βαρειὰ τραυματισμένη, εἶχε ἀνάγκη μιᾶς μακρᾶς ἀναρρώσεως, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ὀρθοποδήσῃ καὶ νὰ συνεχίσῃ τὴ πορεία της, ὅπως ἡ μοῖρα τὴν γράφει κάθε φορά.

Κι' ὅμως αὐτὴ τὴν ἐποχὴ διάλεξαν οἱ κομμουνισταί, σὰν τὴν πιὸ κατάλληλη,

γιὰ νὰ ὑψώσουν βέβηλο χέρι κατὰ παντὸς ἑλληνικοῦ. Ἀδιαφορώντας γιὰ τὰ πάντα κι' ἕνα ἔχοντας μοναδικὸ σκοπό, τὴν μ' ὁποιοδήποτε τρόπο κατάληψι τῆς ἐξουσίας, βύθισαν τὸ δολοφονικό τους μαχαίρι στὸ σκελετωμένο σῶμα τῆς πατρίδος μας καὶ χωρὶς κανένα οἶκτο, χωρὶς ἴχνος ἀνθρωπιᾶς, δημιούργησαν τὸν ἀναθεματισμένο «κόκκινο Δεκέμβρη», ποὺ τόσο ἀκριβὰ τὸν πλήρωσε ἡ Ἑλλάς.

Ἴσως θὰ ἔπρεπε κάποτε νὰ λησμονηθοῦν τὰ ἐγκλήματα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Κανένας δὲν ἔχει ἀντίρρησι, ἀλλὰ γιὰ νὰ γίνῃ αὐτό, θὰ πρέπει πρῶτα αὐτοὶ ποὺ τὰ διέπραξαν νὰ μᾶς πείσουν, μὲ λόγια καὶ μὲ ἔργα, πὼς εἶναι πρόθυμοι νὰ ξεχάσουν τὸν παλιό τους ἑαυτὸ καὶ νὰ ἐργασθοῦν ἑλληνικὰ γιὰ τὸ Ἔθνος μας. Ἂς δημιουργήσουν γύρω τους τὸ κατάλληλο κλῖμα ἐμπιστοσύνης, ἂς ξεχάσουν αὐτοὶ πρῶτα τὸν ὁποιοδήποτε «κόκκινο Δεκέμβρη» καὶ τότε ἐμεῖς θὰ ρίξουμε στὴ λήθη τῆς τραγικὲς ἐκεῖνες στιγμὲς τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

Ἀλλὰ ἐπειδὴ ὡς τώρα τουλάχιστον δὲν μᾶς ἔχουν συνηθίσει σὲ κάτι τέτοια, ἐμεῖς ἔχουμε ἱερὸ καθῆκον νὰ ἐπαγρυπνοῦμε. Στὶς ψυχὲς τῶν ἡρωικὰ ἀγωνισθέντων καὶ πεσόντων συναδέλφων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πατριωτῶν ἔχουμε μιὰ τρανὴ ὑποχρέωσι. Νὰ μὴ κηλιδώσουμε τὴ μνήμη τους. Αὐτή τους τὴ μνήμη, ἐμεῖς οἱ ἐπιζῶντες, ὅσο ἀναπνέουμε, ὁρκιζόμαστε νὰ διαφυλάξουμε ἀμίαντη.

***

ΕΙΚΟΣΙ χρόνια πέρασαν ἀπὸ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1944, κι' ὅμως οἱ πληγὲς εἶναι ἀκόμα νωπές, γιατὶ κάποιος ἄλλος Δεκέμβριος, μὲ τὴν μορφὴ τοῦ συμμοριτοπολέμου, φρόντισε νὰ τὶς ἀνοίξῃ ἀκόμη βαθύτερα, ἀκόμη ὀδυνηρώτερα.

Τὸ ἐπίσημο Κράτος γιόρτασε σεμνά, ἀλλὰ ἐπιβλητικὰ κι' ἐφέτος τὴν ἱστορικὴ αὐτὴ ἐπέτειο. Κι' εἶναι πράγματι καὶ θὰ μείνῃ ἱστορική, γιατὶ ἂν τότε οἱ κομμουνισταὶ γίνονταν κύριοι τῆς ἐξουσίας, δὲν γνωρίζουμε ποιὰ θὰ ἦταν σήμερα ἡ θέσις μας στὴν παγκόσμια κοινωνία. Αὐτὴ τὴν ἐπέτειο γιορτάζουμε κάθε χρόνο, ἀποτίοντας φόρο τιμῆς κι' εὐγνωμοσύνης στὰ ἀναρίθμητα θύματα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, πού, πιστεύοντας στὴν Ἑλλάδα καὶ μόνον, πρόταξαν τὰ στήθη τους στὸν κόκκινο ὀδοστρωτῆρα καὶ πολέμησαν σᾶν ἥρωες, χαρίζοντας σὲ μᾶς τοὺς ἐπιγενομένους τὸ δικαίωμα νὰ ἀναπνέουμε ἐλεύθερα τὴν ζωογόνο αὔρα τῆς ἀληθινῆς Δημοκρατίας.

Ἡρώων μνημόσυνο εὐλαβικὰ ἐτελέσαμε κι' ἐφέτος, τὴν Πέμπτη 3 Δεκεμβρίου, στὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη. Ἐκεῖ, ἀγωνισταὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, συγγενεῖς τῶν θυμάτων, ἐκπρόσωποι τοῦ Κράτους, παρουσία τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως μας Κωνσταντίνου καὶ τῆς Α.Β.Υ. τῆς Διαδόχου Εἰρήνης, ἀναπέμψαμε εὐχὲς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν ἐκείνων ποὺ ἔπεσαν πολεμώντας ἐναντίον τῆς ἐρυθρᾶς τυραννίας. Μέσα σὲ μιὰ γεμάτη κατάνυξι καὶ ἐθνικὸ μεγαλεῖο ἀτμόσφαιρα, τιμώντας ὅπως πρέπει τοὺς νεκρούς μας, δώσαμε καὶ πάλιν ἕνα ὅρκο : Νὰ διαφυλάξουμε μὲ κάθε θυσία τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια τῆς πατρίδος μας ἀπὸ τὸν ὁποιοδήποτε ἐχθρὸ ποὺ θὰ ἐπιβουλευόταν αὐτά. Ἐκεῖ, γιγαντώσαμε ἀκόμη μιὰ φορὰ τὴν τρανή μας ἀπόφασι νὰ φανοῦμε ἀντάξιοι συνεχισταὶ τιμημένων προγόνων. Κι' ὅλα αὐτά, γιὰ νὰ μὴ σβύσῃ ποτὲ τὸ ἑλληνικὸ φῶς ποὺ αἰῶνες αἰώνων τώρα καταυγάζει τὴν ἀνθρωπότητα. Γιὰ νὰ κυματίζῃ ὑπερήφανα στὴν Ἀκρόπολι ἡ κυανόλευκη, γιὰ νὰ συνεχισθῇ τροπαιοῦχος μιὰ τρισχιλιετὴς ἱστορία τῆς φυλῆς μας

Στὸν κατάλληλα διακοσμημένο χῶρο τοῦ Συντάγματος Μακρυγιάννη ἀπὸ νωρὶς πλῆθος κόσμου εἶχε καταλάβει τὶς θέσεις του. Μεταξὺ τῶν ἐπισήμων διακρίναμε τοὺς τ. Πρωθυπουργοὺς κ.κ. Τσαλδάρη, Παρασκευόπουλο καὶ Πιπινέλη, τὸν ἀρχηγὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Π. Κανελλόπουλο, τοὺς ὑπουργοὺς κ.κ. Πολυχρονίδην, Τούμπαν, Μελᾶν, Μπαλιατζῆν, Χούταν, Ἔξαρχον, Κοκκέβην καὶ Βαρδινογιάννην καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς Γ.Ε.Ε.Θ.Α. καὶ Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας, τοὺς Πρυτάνεις τῶν Ἀνωτάτων τοῦ Κράτους Σχολῶν, τὸν Δήμαρχον Ἀθηναίων κ. Πλυτᾶν, Συμβούλους Ἐπικρατείας, Ἀρεοπαγίτας, Νομικοὺς Συμβούλους τοῦ Κρά-

τους, τ. ὑπουργοὺς καὶ ἀρχηγοὺς τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, βουλευτάς, δημοσιογράφους, ἀντιπροσωπεῖες τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἐκπροσώπους Ὀργανώσεων καὶ Ἐθνικῶν Σωματείων κ.ἄ.

Τὸν ἀσθενοῦντα κ. Προωθυπουργὸ ἐξεπροσώπησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Γεώργιος Ἀθανασιάδης-Νόβας. Περὶ ὥραν 10.30′ προσῆλθεν ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεύς, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς Α.Β.Υ. τῆς Διαδόχου καὶ τῆς ἀκολουθίας Του. Τῆς ἐπιμνημο-

Ἀντιπροσωπεῖαι τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, παρακολουθοῦν τὴν τελετὴν τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως.

σύνου δεήσεως ἐχοροστάτησεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσόστομος. Μετὰ τὸ τέλος τῆς δεήσεως, ὁ ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Πολυχρονίδης, ὁμιλῶν ἀπὸ μικροφώνου, εἶπε τὰ ἑξῆς :

«Μεγαλειότατε,

Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔδωσε μόνον τὸν πολιτισμὸν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Παράλληλα, πάντοτε, συνέβαλε μὲ τὴν δύναμιν τοῦ πνεύματος, διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν ἀνθρωπίνων ἰδεωδῶν, ποὺ δίδουν νόημα εἰς τὴν ζωήν. Μὲ τὸν ὁπλισμὸν αὐτὸν τῶν μεγάλων παραδόσεών της, μὲ τὴν καθολικὴν συμμετοχὴν τοῦ λαοῦ της, ἐγιγάντωσε τὴν ἐθνικὴν ἀντίστασίν της καὶ ἀποφασιστικῶς ἔστρεψε τὸν ἀγῶνα της κατὰ τὸν Β′ παγκόσμιον πόλεμον πρὸς τὴν νίκην. Ἦτο ἡ στιγμὴ ποὺ ἡ πολιτισμένη ἀνθρωπότης ἀνεγνώριζε καὶ ἐξύμνει τὴν συμβολήν μας αὐτὴν εἰς τὸ ἐπιτυχὲς τοῦ συμμαχικοῦ ἀγῶνος. Ἦτο ἡ στιγμὴ ποὺ ἡ χώρα μας ἠλευθεροῦτο ἀπὸ τοὺς ξένους ἐπιδρομεῖς καὶ ὁ λαός μας

ἤρχιζε νὰ πανηγυρίζῃ τὴν ἀπελευθέρωσίν του. Ἀλλὰ καὶ ποὺ ἡ Ἑλλὰς ἐξήρχετο ἀπὸ τὸν πολυετῆ καὶ ὑπεράνθρωπον ἀγῶνα της ἐρειπωμένη καὶ κρατικῶς ἀνύπαρκτος.

Ἀκριβῶς κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτήν, πρὸ 20 ὁλοκλήρων ἐτῶν, σὰν σήμερον, ὑπέστη νέαν ὕπουλον ἐπίθεσιν. Τὰ ἔτη τῆς σκληρᾶς κατοχῆς ὁ διεθνὴς κομμουνισμὸς ἐξεμεταλλεύθη, παρεσκεύασε καὶ τέλος ἐξαπέλυσε τὴν ἐπίθεσιν ἐκείνην, εἰς βάρος τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν καὶ τῶν ἰδεωδῶν μας. Οἱ ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὑπὸ τὴν ἱστορικὴν ἐθνικὴν ἡγεσίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς ἀπελευθερώσεως κ. Γεωργίου Παπανδρέου, καίτοι ἀριθμητικῶς ὀλίγοι καὶ στερούμενοι τῶν πλέον στοιχειωδῶν μέσων διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των, μὲ θυσίαν τῆς ζωῆς των, ἐστάθησαν ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐπικράτησίν της. Καὶ ἔδωσαν τὸν χρόνον εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις μας, εἰς τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ μας, νὰ προετοιμασθοῦν διὰ τὴν τελικὴν μάχην. Τὴν νικηφόρον μάχην ποὺ ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα. Ὁ χῶρος αὐτὸς θὰ ὑπενθυμίζῃ εἰς τὸ διηνεκὲς τὴν θυσίαν τῶν ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἡ κομμουνιστικὴ ἐπιβουλὴ συνετρίβη. Καὶ τὸ Ἔθνος θὰ τιμᾷ πάντοτε τὴν ἱερὰν μνήμην των, καθὼς καὶ τοὺς ἐν ζωῇ συνεργάτας των.

Μεγαλειότατε,

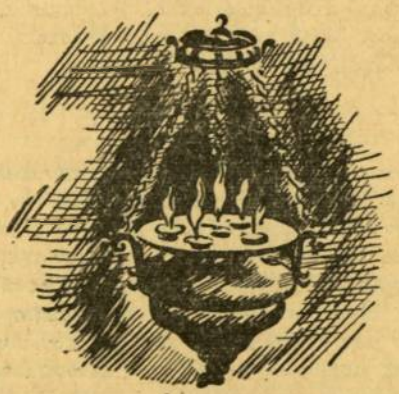
Εὑρίσκεσθε ἐν μέσῳ τῶν ἀνδρῶν τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, ποὺ πιστὰ ἀκολουθοῦν τὰς ὡραίας παραδόσεις τῶν Σωμάτων των. Τῶν ἀγωνιστῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν θυμάτων, οἱ ὁποῖοι προσῆλθον σήμερον, εὐλαβεῖς προσκυνηταί, εἰς τὸν ἱερὸν αὐτὸν χῶρον. Ἡ παρουσία Σας, ἐκφράζει τὴν ὑψίστην ἐθνικὴν τιμὴν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς μαχητὰς ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ μας πολιτισμοῦ. Καὶ δικαίως κάθε χρόνον τοὺς ἀπονέμετε τὴν ὑπερτάτην αὐτὴν τιμήν, διότι εἶναι οἱ ἄξιοι τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος μας. Ἡ μνήμη των θὰ εἶναι αἰωνία».

Μὲ τὸν λόγο τοῦ κ. ὑπουργοῦ καὶ τὴν ἀναχώρησι τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α.Β.Υ. τῆς Διαδόχου καὶ τῶν ἄλλων ἐπισήμων, ἔκλεισεν ἡ ὅλη τελετὴ τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως. Τὰ στενὰ τῆς Πλάκας πλημμύρισαν ξανὰ ἀπὸ κόσμο ποὺ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἀπέτισε εὐλαβικὰ φόρο εὐγνωμοσύνης στοὺς νεκροὺς τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Ἂς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη σας ἀθάνατοι νεκροί μας. Οἱ θυσίες σας δὲν πῆγαν χαμένες. Ἐμεῖς θὰ συνεχίσουμε τὸ παράδειγμά σας, γιὰ νὰ παραδώσουμε στοὺς ἐπιγενομένους τὴν Ἑλλάδα καὶ «πλείω καὶ ἀρείω».

Ψυχὲς ἀθάνατες ποὺ γύρω μας ἐδῶ πλανᾶσθε
εὐλογημένες τρεῖς φορές, εὐλογημένες νᾶσθε.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΟΥΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΠΟΡΡΗΤΟΥ ΤΟΥΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **Ν. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ**,
πτυχιούχου τῆς Ἀνωτάτης Ταχυδρομικῆς Σχολῆς

Λαμβάνων τις μίαν ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ ταχυδρομικοῦ διανομέως, θὰ πρέπει νὰ ἀναλογισθῇ πόθεν αὕτη ἐξεκίνησε, πῶς διεβιβάσθη καὶ πῶς τελικῶς ἦλθεν εἰς χεῖρας του αὐτουσία, ὡς ἀκριβῶς καιετέθη ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ σήμερον μᾶς φαίνεται ἁπλοῦν καὶ εὔκολον, λόγω τῆς τεραστίας ἀναπτύξεως τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων, καί, ὡς ἐκ τούτου, καὶ τῶν ταχυδρομικῶν σχέσεων. Παλαιότερον ὅμως, καὶ δὴ πρὸ τοῦ 18ου αἰῶνος, δὲν ἦτο δυνατὴ οὔτε ἡ ταχεῖα, οὔτε ἡ ἀσφαλὴς διαβίβασις τῆς ἐπιστολῆς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας, πολλῷ δὲ μᾶλλον εἰς διεθνεῖς σχέσεις. Εἰς τοῦτο συνετέλει ἡ ὑποτυπώδης ὀργάνωσις τῶν ταχυδρομείων, ἡ μὴ κατοχύρωσις τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν καὶ τέλος τὰ ὑπάρχοντα ἀτελῆ συγκοινωνιακὰ μέσα. Κατὰ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν εἰς τὴν ταχεῖαν διαβίβασιν τοῦ ταχυδρομείου συνέβαλεν ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἀεροπλάνου, ὡς μεταφορικοῦ μέσου ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ καθιέρωσις τοῦ γραμματοσήμου, ὡς μέσου προπληρωμῆς τῶν τελῶν. Ἐκτὸς τούτου, ἡ ἀσφαλὴς διαβίβασις ἐξασφαλίζεται διὰ τῆς κατοχυρώσεως τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ διὰ νόμων. Τί εἶναι ὅμως ἐπιστολή ; Ταύτην ἀπὸ φιλολογικῆς ἀπόψεως δυνάμεθα νὰ τὴν ὁρίσωμεν ὡς ἔγγραφον ἐπικοινωνίαν τοῦ γράφοντος πρὸς τὸν παραλήπτην, ἐκφράζουσαν σκέψεις, ἀνακοινώσεις, ἰδέας, στοχασμούς, πληροφορίας κ.λ. Εἶναι προϊὸν τοῦ γραπτοῦ λόγου.

Ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως, εἶναι μεγίστη ἡ σημασία ταύτης ὡς μέσου ἐξαπλώσεως ἰδεῶν, ἀναπτύξεως ἐμπορικῶν σχέσεων καὶ κοινωνικῶν συναλλαγῶν, διαβιβάσεως στοχασμῶν κ.λ., κατὰ συνέπειαν δὲ ὑποβοηθεῖ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου καὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἀναπτύξεως μιᾶς χώρας. Ὡς παράδειγμα δυνάμεθα νὰ ἀναφέρωμεν τὴν ἀναλογίαν τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἀντιστοιχουσῶν κατὰ κάτοικον εἰς τὰς διαφόρους χώρας κατὰ τὸ ἔτος 1956 : Εἰς τὰς Η.Π.Α. 176, εἰς τὸ Βέλγιον 51, εἰς τὴν Δανίαν 75, εἰς τὴν Σουηδίαν 74, εἰς τὴν Ἑλβετίαν 106 καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα μόνον 9. Ἐκ τῆς ἀνωτέρω παρατιθεμένης στατιστικῆς τεκμαίρεται ὅτι ὅσον προηγμένη πολιτιστικῶς καὶ οἰκονομικῶς εἶναι μία χώρα, τόσον μεγαλυτέραν κίνησιν ἔχει εἰς τὰς ταχυδρομικὰς ἀνταποκρίσεις. Δηλαδὴ καταφαίνεται ὅτι ἡ πληθὺς τῆς ἀλληλογραφίας εἰς ἑκάστην χώραν εἶναι συνυφασμένη μὲ τὸ ὕψος τῆς ὑλικῆς στάθμης τῆς ζωῆς τῶν κατοίκων.

Ἡ μεταφορὰ τῶν ἐπιστολῶν εἶναι μονοπώλιον τοῦ κράτους. Τὸ ἀποκλειστικὸν αὐτὸ δικαίωμα τοῦ κράτους, τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐπιστολῶν τῶν περιεχουσῶν προσωπικὴν ἀλληλογραφίαν, γεννᾶ ὑποχρέωσιν εἰς αὐτὸ περὶ τῆς ἀσφαλοῦς διαχειρίσεώς των. Ἐπιβάλλεται δὲ ἡ μονοπωλιακὴ ἀνάληψις τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐπιστολῶν ὑπὸ τοῦ κράτους διὰ τοὺς ἑξῆς κυρίως λόγους : 1) Ἡ ὑπὸ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων ἀνάληψις τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐπιστολῶν θὰ εἶχεν ὡς κριτήριον τὸ κέρδος καὶ συνεπῶς θὰ ἀνεπτύσσετο ἡ δραστηριότης μόνον ἐκεῖ ὅπου τὸ κέρδος θὰ ἦτο ἐφικτόν, ἐνῶ ἡ ὑπὸ τοῦ κράτους μονοπωλιακὴ ἐκμετάλλευσις τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, ἐκτείνεται καὶ εἰς τὰ πλέον ἄγονα καὶ ἀραιοκατοκημένα τμήματα τῆς Ἐπικρατείας, ὅπου πολλάκις δὲν καλύπτονται τὰ ἔξοδα καὶ 2) Ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν πελατῶν πρὸς τὸ ταχυδρομεῖον ἐδραιοῦται περισσότερον, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκμετάλλευσις τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας γίνεται ὑπὸ τοῦ κράτους. Ἐξ ἑτέρου ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία, ὡς διεθνὴς τοιαύτη, μόνον ὑπὸ τὸ κῦρος τοῦ κράτους δύναται εὐχερῶς νὰ συνάπτῃ συμφωνίας καὶ συμβάσεις μετὰ τῶν ἄλλων χωρῶν.

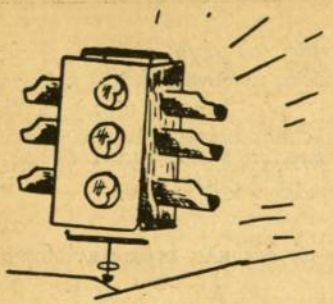
Ἡ βασικωτέρα ἀρχὴ ἥτις ἐνδιαφέρει τόσον τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, ὡς

κοινωφελῆ ἐπιχείρησιν, ὅσον καὶ τὸ κοινόν, εἶναι τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν, τὸ ὁποῖον καθιεροῦται παρ' ἡμῖν εἰς τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Συντάγματος ὡς «ἀπολύτως» ἀπαραβίαστον. Ἐκ παραλλήλου, ὁ Ποινικὸς Κῶδιξ προβλέπει διαφόρους ποινικὰς κυρώσεις ἐναντίον τῶν παραβατῶν τῆς παραβιάσεως τοῦ ἀπορρήτου. Ὡς ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν θεωρεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καθιερωμένη προστασία τῆς ἐπιστολῆς, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον οὐδεμία ἀρχὴ δύναται νὰ παραβιάσῃ, ἐφ' ὅσον εὑρίσκεται αὕτη εἰς χεῖρας τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

Ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν δὲν ἐπροστατεύετο ἀφ' ἧς ὠργανώθησαν τὰ ταχυδρομεῖα. Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι ὁ Λουδοβῖκος ΙΕ', διὰ τῆς παραβιάσεως τῶν ἐπιστολῶν καὶ ἀναγνώσεως τῶν οἰκογενειακῶν μυστικῶν τῶν ὑπηκόων του, διεσκέδαζε τὴν ἀνίαν του. Οὕτως οἱ ἀποστολεῖς, κατὰ καιρούς, ἐπενόουν διαφόρους μεθόδους καὶ τεχνάσματα πρὸς προστασίαν τούτου. Ὁ Θουκυδίδης, ὁ Ξενοφῶν καὶ ὁ Πλούταρχος ἀναφέρουν πλείστας ὅσας περιπτώσεις, ὅπως π.χ. τὴν ἀπόκρυψιν ἐπιστολῶν ἐντὸς ὑποδημάτων, εἰς τὴν σαγὴν ἵππων, ἐντὸς τροφίμων κ.λ. Ἀναφέρομεν χαρακτηριστικῶς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν μετεφέρθη ὑπό τινος εἰς Ἔφεσον ἐπιστολὴ συντεταγμένη ἐπὶ φύλλων, ἅτινα ἐν συνεχείᾳ ἐτέθησαν ὡς ἐπίδεσμοι τραύματος κνήμης τοῦ μεταφέροντος ταχυδρόμου. Ὡσαύτως ὁ Ἡρόδοτος ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἅρπαγος εἰδοποίησε τὸν Κῦρον περὶ τῶν σχεδίων τοῦ Ἀστυάγους δι' ἐπιστολῆς ἐγκλεισθείσης εἰς τὸ σῶμα λαγωοῦ, τοῦ ὁποίου ἐπανέρραψε τὸ δέρμα.

Προσπάθεια πρὸς προστασίαν τοῦ ἀπορρήτου ἐγένετο τὸ πρῶτον εἰς τὴν Γαλλίαν τῷ 1780, ὅτε διὰ διατάγματος τοῦ βασιλέως διετάχθησαν οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι νὰ κλείσουν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸ τῆς ἀλληλογραφίας τῶν πολιτῶν. Κυρίως ὅμως ἡ προσπάθεια αὕτη ἔλαβε σάρκα καὶ ὀστᾶ κατὰ τὴν μετ' ὀλίγον ἐκραγεῖσαν γαλλικὴν ἐπανάστασιν (1789), ἥτις, μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀτομικῶν δικαιωμάτων, ἐθέσπισε καὶ τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν. Εἰς τὴν ἡμετέραν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν ἐθεσπίσθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1844 εἰς τὸ ἄρθρον 14, τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι «τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιοτολῶν εἶναι ἀπαραβίαστον». Εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος τοῦ 1864 προσετέθη ἡ λέξις «ἀπολύτως» ἀπαραβίαστον, ὅπερ ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ ἰσχύον τοῦ 1952.

Εἰς τὸ Σύνταγμα οὐδεμία περιέχεται ἐξαίρεσις, ἄρα δὲν ἐπιτρέπεται ἀποσφράγισις ἐπιστολῆς εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἢ ἀλλαχοῦ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Δικαιοσύνης, διὰ παραβάσεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Ἐπὶ τούτου ἀνεπτύχθησαν διάφοροι γνῶμαι ἐξ ὧν, ἄλλαι μὲν δέχονται τὴν ὑπὸ τῶν ἀνακριτικῶν Ἀρχῶν κατάσχεσιν τῶν ἐπιστολῶν τῶν μεταφερομένων δι' ἄλλων, πλὴν τοῦ ταχυδρομείου, μέσων, ἄλλαι δὲ ὑποστηρίζουν ὅτι εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῆς δικαστικῆς καὶ ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἡ ἀποσφράγισις ἐπιστολῆς, εἰ μή, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀποσφραγισθῇ αὕτη παρὰ τοῦ παραλήπτου καὶ λάβῃ οὗτος γνῶσιν τοῦ περιεχομένου. Ἐπίσης θέμα γεννᾶται, ἐὰν ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ ἐπιστολὰς κατόπιν παραγγελίας δικαστικῆς ἢ ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἥτις ἐκτελεῖ προανακριτικὸν ἔργον. Ἡ ἄποψις ἡ ὁποία ὑπεστηρίχθη ἦτο, ὅτι αἱ Ἀρχαὶ αὗται δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα κατασχέσεως ἐπιστολῆς εὑρισκομένης εἰς χεῖρας τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ ἐν λόγω Ἀρχαὶ θελήσουν νὰ ἐκδηλώσουν τοιοῦτον δικαίωμα, ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία δὲν πρέπει νὰ φέρῃ ἐνεργητικήν, ἀλλὰ παθητικὴν ἀντίστασιν. Δὲν δικαιοῦται δηλαδὴ ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία νὰ μὴ παραδώσῃ ζητηθεῖσαν τυχὸν ὑπὸ ἀστυνομικῶν ἢ δικαστικῶν Ἀρχῶν ἐπιστολήν, ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ ἀφίσῃ ταύτας νὰ ἐκτελέσουν τὸ καθῆκον των. Πρό τινων ἐτῶν τὸ ΝομικὸνΣυμβούλιον τοῦ Κράτους ἀπεφάνθη ὅτι αἱ ἐνέργειαι τῶν δικαστικῶν καὶ ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν δὲν πρέπει νὰ ἀπασχολοῦν τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, δεδομένου ὅτι αὗται ὑπέχουν τὴν εὐθύνην τῶν πράξεών των. Προκειμένου ὅμως νὰ κατασχεθῇ μία ἐπιστολή, πρέπει νὰ ἀξιώσῃ ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία παρὰ τῶν κατασχουσῶν Ἀρ-

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

Η ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ δυστυχημάτων γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα ποὺ δόθηκε στὴ δημοσιότητα ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Συγκοινωνιῶν παρουσιάζει ἀρκετὲς ἐκπλήξεις.

Κατὰ τὸ τρίμηνο Ἀπριλίου - Ἰουνίου 1964 κάθε μέρα σκοτώνονταν 2 ἄτομα καὶ τραυματίζονταν 345.

Σὲ συνολικοὺς ἀριθμοὺς τὰ θύματα τῶν ὁδικῶν συγκοινωνιῶν ἔφθασαν τοὺς 163 νεκροὺς καὶ 3.111 τραυματίες.

Ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν 3.428 δυστυχημάτων, γιὰ τὰ 2.568, δηλαδὴ τὸ 72%, εὐθύνονται οἱ ὁδηγοὶ καὶ γιὰ τὰ 756, δηλαδὴ τὸ 21%, εὐθύνονται οἱ πεζοί. Τὰ ὑπόλοιπα 104, δηλαδὴ ποσοστὸν 0,7%, προεκλήθησαν ἀπὸ ἐλαττώματα καὶ βλάβες τῶν ὀχημάτων.

Σὲ 1.363 περιπτώσεις τὰ δυστυχήματα ὀφείλονται σὲ σύγκρουσι ὀχημάτων μὲ πεζούς. Σὲ 1.296 περιπτώσεις τὰ δυστυχήματα ὀφείλονται σὲ ὀχήματα ποὺ βρίσκονταν σὲ πορεία. Σὲ 200 περιπτώσεις τὰ δυστυχήματα ὀφείλονται σὲ σύγκρουσι κινουμένου ὀχήματος καὶ σταθμεύοντος (παρκαρισμένου). Σὲ 128 περιπτώσεις τὸ ὄχημα ἐξετράπη ἀπὸ τὴν κανονικὴ πορεία καὶ σὲ 95 περιπτώσεις συνέπεια τῆς ἐκτροπῆς ἀπὸ τὴν πορεία τοῦ ὀχήματος ἦτο νὰ κατακρημνισθῇ αὐτό. Τέλος, σὲ 142 περιπτώσεις τὸ ὄχημα ἀνετράπη στὸ δρόμο.

Σχετικὰ μὲ τὴν αἰτία τῶν δυστυχημάτων ἡ στατιστικὴ ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: Στὰ 717 (ποσοστὸν 20%) αἰτία ἦταν ἡ ὑπερβολὴ ταχύτης. Στὰ 470 (ποσοστὸν 13%) αἰτία ἡ μὴ τήρησις τῶν κανόνων προτεραιότητος, στὰ 317 (ποσοστὸν 0,9%) τὸ ἀντικανονικὸ προσπέρασμα, στὸ 30, τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά, στὰ 13 ὁ ὕπνος τοῦ ὁδηγοῦ καὶ στὰ 32 ἡ αἰφνιδία ἀδιαθεσία τοῦ ὁδηγοῦ.

Καὶ κάτι τὸ τραγικό, ἀλλὰ καὶ δίκαιο. Ἀπὸ τὰ θύματα, οἱ 63 νεκροί, οἱ 273 σοβαρῶς τραυματισθέντες καὶ οἱ ἐλαφρῶς, ἦσαν οἱ ὁδηγοὶ τῶν ὀχημάτων. Οἱ ὑλικὲς ζημίες ἀπὸ τὰ ἀτυχήματα αὐτὰ ὑπολογίζονται σὲ 11.000.000 δραχμές.

χῶν, τὴν σύνταξιν καὶ παράδοσιν εἰς αὐτὴν ἐκθέσεως κατασχέσεως, οὕτως ὥστε νὰ κατοχυροῦται ἡ εὐθύνη της ἔναντι τῶν δικαιούχων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ἡ ἀνάγκη τοῦ ἀπολύτου σεβασμοῦ τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν, τὸ ὁποῖον, ὡς ἐλέχθη, εἶναι ἓν ἐκ τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων. Διὰ τῆς κατοχυρώσεως τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων, ἐξασφαλίζεται ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψεως, ἥτις ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν ἀνύψωσιν τοῦ γενικωτέρου πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου ἑνὸς λαοῦ καὶ τὴν ἐπίτευξιν κατακτήσεων εἰς τὸν τομέα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνικῆς. Τὰ δικαιώματα ὅμως ταῦτα ὑποχωροῦν, ὅταν ἐπιδιώκεται ἡ ἐξασφάλισις τῆς Δημοσίας Τάξεως καὶ ἡ ἀπρόσκοπτος λειτουργία τῆς Δικαιοσύνης. Οὕτως ἡ παραβίασις τοῦ ἀπορρήτου εἶναι συγχωρητέα, μόνον ὅταν αὕτη ἐπιβάλλεται ἐκ λόγων δημοσίου συμφέροντος.

Ν. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι ἀπὸ τὸ 1954 ποὺ ἄρχισε καὶ μέχρι τὸ 1957 ὁπότε ἔγινε ἡ σηματοδότησις εἰς τὴν Ἑλλάδα, (3.860 πινακίδες κινδύνου, 9.300 κολωνάκια μὲ ἀνταυγαστῆρες, λωρίδες διαχωρίσεως σὲ ὅλους τοὺς δρόμους κλπ.) τὰ θανατηφόρα ἀτυχήματα ἐλαττώθηκαν στὸ 50%. Πάντως παραμένει πάντοτε φλέγον τὸ πρόβλημα τῆς κυκλοφορίας καὶ θὰ πρέπει ὅλοι νὰ ἀναγάγωμε σὲ δόγμα τὴ συμμόρφωσί μας πρὸς τοὺς κανόνες τῆς κυκλοφορίας ὀχημάτων καὶ πεζῶν.

* ΣΤΟ ΝΑΥΠΛΙΟ ἀπὸ σύγκρουσι τρικύκλου μὲ δίκυκλο ἐτραυματίσθηκαν σοβαρῶς 3 νεαροί.

* Ὁ Σ.Δ., ἄλλος μοτοποδηλάτης, ἐπέμενε νὰ περάσῃ ἀπὸ ἰσόπεδη σιδηροδρομικὴ διάβασι στὸ Λαπίθι, καίτοι ὑπῆρχαν οἱ ἀλυσίδες, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ πέσῃ ἐπάνω στὴν ἀμαξοστοιχία καὶ νὰ συντριβοῦν κυριολεκτικὰ αὐτὸς καὶ τὸ μοτοποδήλατό του.

* Στὸ Ψυχικὸ ἕνας ἄλλος μοτοποδηλάτης, ὁ Γ. Χαϊκάρης ἐτῶν 23, συνεκρούσθη μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 44.262 Ι.Χ. ποὺ τὸν πέταξε στὸ ἀριστερὸ τοῦ δρόμου, ὅπου πλέον τὸν παρέσυρε τὸ ὑπ' ἀριθμ. 6.065 Ι.Χ. αὐτοκίνητο ποὺ κατέβαινε κανονικά. Ὁ Ὁ μοτοποδηλάτης μετεφέρθη στὸ νοσοκομεῖο σὲ κακὴ κατάστασι.

* Στὴ Δράμα (140 χιλιόμετρο), ἀνετράπη τὸ φορτοταξὶ τοῦ Γ. Μαργιορίδη καὶ πῆρε φωτιά. Ὁ Μαργιορίδης κατώρθωσε νὰ βγῆ σὲ κακὴ κατάστασι, ἀλλὰ ἡ γυναίκα του καὶ τὸ δωδεκάχρονο κοριτσάκι του βρῆκαν φρικτὸ θάνατο στὶς φλόγες, χωρὶς ὁ σύζυγος καὶ πατέρας νὰ μπορέσῃ νὰ τὶς βοηθήσῃ. Αἰτία ἡ κακὴ ὁδήγησις καὶ ἡ παράλειψις νὰ ὑπάρχῃ στὸ αὐτοκίνητο πρόχειρος πυροσβεστήρας.

* Ἀπὸ σύγκρουσι δύο λεωφορείων στὴν ὁδὸ Βασιλέως Γεωργίου στὸν Πειραιᾶ ἐτραυματίσθησαν 20 ἄτομα.

* Ἡ οἰνοποσία καὶ τὸ γλέντι μὲ γυναῖκες συνετέλεσε νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν κανονικὴ πορεία της μιὰ «σεβρολὲτ» ξένης ἀποστολῆς στὴν ὁδὸ Φαλήρου (Οὔλεν καὶ νὰ πέσῃ πάνω στὸν ἠλεκτρικὸ στύλο ποὺ τὸν ἔσπασε. Ἀποτέλεσμα νὰ τσακισθοῦν κυριολεκτικὰ 6 Ἀμερικανοὶ σμηνῖτες καὶ δύο Ἑλληνίδες. Τὸ αὐτοκίνητο ἔμεινε στὴ μέση τοῦ δρόμου γεμάτο αἵματα καὶ σπασμένα τζάμια.

* Φθάνοντας τὸ λεωφορεῖο στὶς σιδηροδρομικὲς γραμμὲς τῆς ἰσοπέδου διαβάσεως, οἱ ἐπιβάτες του ἔβαλαν ξαφνικὰ τὶς φωνές. Ἡ ὠτομοτρὶς ἔτρεχε μὲ μεγάλη ταχύτητα καὶ ἡ σύγκρουσις ποὺ ἀκολούθησε ἦταν σφοδροτάτη. Τὸ λεωφορεῖο παρασύρθηκε 135 μέτρα καὶ ἀπὸ τὰ συντρίμματά του ἀνασύρθηκαν 13 τραυματίες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ Γεώργιος Δρίτσας, ὁδηγὸς τοῦ λεωφορείου, πέθανε σὲ λίγη ὥρα. Τὸ τραγικὸ αὐτὸ δυστύχημα ἔγινε κοντὰ στὸ Βέλο τῆς Κορινθίας. Ἡ ὑπάλληλος τοῦ ἐκεῖ φυλακίου εἶχε τοποθετήσει μόνο τὴ μιὰ ἀλυσίδα τῆς διαβάσεως. Μετὰ τὸ δυστύχημα συνελήφθη ὡς ὑπεύθυνος. Οἱ ἐπιβάτες τῆς αὐτοκινηταμάξης μεταφέρθηκαν ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ὧρες σὲ ἄλλη ἁμαξοστοιχία.

* Τὸ ὑπ'ἀριθμ. 74.748 φορτηγὸ μὲ ὁδηγὸ τὸν Α.Ν. Σωτηρόπουλο, ἐτῶν 40, καὶ φορτωμένο τσιμέντο, ἐπέπεσε, κοντὰ στὸ 49 χιλιόμετρο τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ (Κακὴ Σκάλα), ἐπὶ συγκροτήματος κομπρεσὲρ ποὺ τροφοδοτοῦσε μὲ ἀέρα γεωτρύπανα. Τὸ φορτηγὸ παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ κατευθυνόταν πρὸς τὴ χαράδρα. Ὁ ὁδηγός, ἀνοίγοντας τὴν πόρτα πήδησε, τὸ δὲ αὐτοκίνητο κατέπεσε ἀπὸ ὕψος 50 μέτρα στὴν διερχομένη κάτω ἀπὸ τὸ δρόμο σιδηροδρομικὴ γραμμή. Ὕστερα ἀπὸ πέντε λεπτὰ φάνηκε στὴ στροφὴ ἡ αὐτοκινητάμαξα τῆς γραμμῆς Καλαμάτας, ἡ ὁποία παρέσυρε τὰ συντρίμματα τοῦ φορτηγοῦ καὶ τὰ διέλυσε. Θύματα εὐτυχῶς δὲν ὑπῆρξαν.

Ν. Α.

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΝΕΩΝ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ

Τὴν 30/11/1964, εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Σχολῆς 'Αστυλάκων Ν. Φιλαδελφείας, ἐγένετο ἡ ὁρκωμοσία τῶν νέων 'Αστυφυλάκων τοῦ 214ου 'Εκπαιδευτικοῦ Τμήματος. Κατ' αὐτὴν ὡμίλησεν ὁ Διοικητὴς τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν, 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Α. Μουρούσιας, εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

«Νέοι 'Αστυφύλακες,

'Υπάρχουν φράσεις ὡραῖες ποὺ συγκινοῦν βαθύτερα, ὅταν λέγωνται εἰς τὸν κατάλληλον χῶρον καὶ εἰς τὴν κατάλληλον στιγμήν. 'Ο χῶρος αὐτὸς ἐδῶ, ὁ ἱερός, ἡ Σχολή μας, ἡ ὁποία σᾶς ἐδίδαξε τὰ καθήκοντά σας καὶ τὰς ὑποχρεώσεις σας ἐναντι τῆς κοινωνίας καὶ τῆς Πολιτείας καὶ ἡ στιγμὴ ἡ ἱερὰ τῆς ὁρκωμοσίας σας, τῆς ἐνόρκου βεβαιώσεώς σας, ὅτι θὰ τηρήσετε τοὺς Νόμους, μὲ καλοῦν διὰ νὰ ἐπισημάνω τὴν παρουσίαν σας εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς σας.

Οἱ παλαιότεροι συνάδελφοί σας εἶναι πάντοτε προσηλωμένοι εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, αἱ δὲ πράξεις των καὶ ἡ ἐν γένει διαγωγή των διέπονται ἀπὸ πνεῦμα πραγματικῆς ἐθνικῆς ἐξάρσεως. Εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις των ἔχουν ὡς γνώμονα τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καὶ τὸ πνεῦμα τῶν ὑψηλῶν ἰδανικῶν, τὸ ὁποῖον ἔχει δημιουργήσει ἡ 'Αστυνομία Πόλεων διὰ τῶν θυσιῶν της εἰς τὴν προσφορὰν ἐθνικῶν ὑπηρεσιῶν. 'Εβοήθησαν τὴν 'Αστυνομίαν καὶ κατέλαβεν αὕτη σημαντικὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν, τόσον εἰς τὸν δύσκολον ἀγῶνα κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς κοινωνίας, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐν γένει πραγμάτωσιν τοῦ ἀστυνομικοῦ σκοποῦ, τὴν προαγωγὴν τῆς κοινῆς εὐημερίας.

Μὲ τοιαύτην κληρονομίαν καὶ παράδοσιν θυσίας, αἴγλης καὶ μεγαλείου τῶν παλαιοτέρων συναδέλφων σας, καλεῖσθε σήμερον, εἰσερχόμενοι εἰς τὴν ἀστυνομικὴν οἰκογένειαν, νὰ συνεχίσετε τὴν κοπιώδη πορείαν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ καθήκοντος. Δύο εἶναι οἱ τομεῖς εἰς τοὺς ὁποίους καλεῖσθε νὰ ἐπιδείξετε τὰς ἀρετάς σας :

Ὁ εἷς εἶναι ὁ τομεὺς τῶν σχέσεων μὲ τοὺς ἐχθροὺς τῆς κοινωνίας, ὁ ἄλλος εἶναι ὁ τομεὺς τῶν σχέσεων μὲ τοὺς πολίτας. Εἰς τὸν πρῶτον τομέα τιμᾶται καὶ ἀμοίβεται ἡ γενναιότης καὶ τὸ ψυχικὸν σθένος. Εἰς τὸν δεύτερον τομέα, τιμᾶται καὶ ἀμοίβεται ὁ ἀνθρωπισμός, ἡ ὑπερκομματικὴ ἀντικειμενικότης καὶ ἡ μεγαλοφροσύνη.

Πρέπει ἕκαστος ἐξ ὑμῶν νὰ ἀντιληφθῇ, ὅτι ἀπὸ σήμερον ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἀστυνομίαν. Καὶ Ἀστυνομία δὲν σημαίνει ἁπλῆ τυπικὴ ἀστυνομικὴ ἐπίβλεψις, ἀλλ' ἔρευνα, ἐπιτήρησις, γνῶσις, πληροφορίαι καὶ διαρκὴς παράστασις ἀνὰ μέσον τοῦ λαοῦ. Πρὸς τοῦτο ἀ π α ι τ ε ῖ τ α ι : Προσήλωσις εἰς τὸ καθῆκον, αὐστηρὸν πνεῦμα πειθαρχίας, ζῆλος περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, ὑπερηφάνεια διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἔργου, εὐσυνειδησία, εἰλικρίνεια, τιμιότης, δικαιοσύνη, σταθερότης ἐν ταῖς πράξεσι καὶ ταῖς ἰδέαις, φιλαλήθεια, εὐθύτης, ὑψηλοφροσύνη, πρωτοβουλία καὶ ἀνάληψις εὐθυνῶν.

Πρέπει νὰ ἀντιληφθῆτε, ὅτι αἱ ἐνέργειαί σας, αἱ παραλείψεις σας καὶ ἡ συμπεριφορά σας ἀποτελοῦν τὸ μέτρον κρίσεως τοῦ θεσμοῦ μας, ὅστις ἐρείδεται εἰς τὴν ἀμέριστον ἐκτίμησιν, ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ. Ἡ κρίσις τοῦ πολίτου καὶ τῆς κοινωνίας γενικώτερον ἐπὶ πάσης καλῆς ἢ κακῆς πράξεώς σας, δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸ ἄτομόν σας, ἀλλὰ ἀντανακλᾶ ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς Ἀστυνομίας.

Ποτὲ δὲν πρέπει νὰ λησμονῆτε, ὅτι ἔχετε ταχθῆ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς Πολιτείας καὶ τῆς κοινωνίας καὶ ὅτι ἀποστολή σας εἶναι ἡ ἐμπέδωσις τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ Τάξεως, εἶναι ἡ ἐμπέδωσις καὶ διατήρησις ἁρμονικῆς καὶ πολιτισμένης συμβιώσεως. Μέγιστον μέρος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου σας, θὰ προσθέσουν οἱ εὐγενεῖς τρόποι, ἡ καλὴ συμπεριφορὰ καὶ ἡ πάντοτε ἔκδηλος πρόθεσίς σας, ὅτι εἰς ὅλας τὰς ἐνεργείας σας κινεῖσθε ἀπὸ ἀγνὸν καὶ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον διὰ τὸ γενικὸν καλὸν καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον. Διὰ τῆς συμπεριφορᾶς σας, τῆς παραστάσεώς σας, τῆς ἀμεροληψίας σας καὶ τῆς προθυμίας σας, θὰ καλλιεργήσητε τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἀγάπην τῶν πολιτῶν καὶ θὰ ἐξασφαλίσητε τὴν συμπαράστασίν των εἰς τὸ ἔργον σας καὶ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Χώρας μας, τῆς ὁποίας ἀποτελεῖτε τὴν πρώτην ἐκδήλωσιν.

Κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων σας νὰ εἶσθε σοβαροί. Οὕτω θὰ ἐμπνέετε σεβασμὸν καὶ ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς πολίτας καὶ θὰ ἐπισύρετε τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν, ἐξασφαλίζοντες τὸ κῦρος τῆς κρατικῆς ἐξουσίας, τῆς ὁποίας παρίστασθε ἐκπρόσωποι.

Εἰς τὰς ὑπηρεσιακάς σας σχέσεις νὰ εἶσθε ἀξιοπρεπεῖς καὶ θεμελιώδης ἀρχὴ διὰ τὴν ἐξέλιξίν σας, πρέπει νὰ εἶναι αἱ γνώσεις σας, αἱ ἀρεταί σας, αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς σας καὶ ὄχι τὰ πλάγια μέσα. Ὁ χρησιμοποιῶν πλάγια μέσα ὑποβιβάζει τὸν ἑαυτόν του, προσπαθεῖ νὰ ἀδικήσῃ τοὺς συναδέλφους του, ἀποδεικνύει ἔλλειψιν ἤθους καὶ ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Διοίκησιν, παρακωλύει τὸ ἔργον τῆς Διοικήσεως καὶ βλάπτει γενικώτερον τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν Πολιτείαν.

Ἡ προσπάθεια νὰ ἐπιβληθῇ τις χωρὶς ἀρετὰς καὶ χωρὶς ἐπαρκῆ ἐπαγγελματικὸν ἐφοδιασμὸν δὲν διαφέρει ἀπὸ τὰ ἄλλα εἴδη μετσχειρίσεως τοῦ ψεύδους, ἐπὶ ζημίᾳ ἄλλων καὶ πρὸς ἰδίαν ὠφέλειαν. Καὶ εἶναι ἡ ἀναξιωτέρα πρᾶξις διὰ τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐπιδιώκῃ μὲ τὴν ἐξαπάτησιν, ὅ, τι μπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ ὑπερήφανα μὲ τὰς ἀρετὰς του καὶ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν προσόντων του.

Μάθετε λοιπὸν νὰ ἀντλῆτε τὸ κῦρος σας ἀπὸ τὴν ἱκανότητά σας καὶ τὴν ἀξίαν σας. Μάθετε νὰ εἶσθε ἀξιοπρεπεῖς καὶ ὄχι ἀναρριχώμενοι μὲ εὐτελεῖς μεθόδους. Ἐμπνευσθῆτε μὲ ἀτομικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν καὶ μὴ λησμονῆτε, ὅτι εἶσθε οἱ ὑπερασπισταὶ μιᾶς ἰδέας, πλήρεις ἀγάπης διὰ τὴν Ἀστυνομίαν, ἔμπλεοι στοργῆς διὰ τοὺς πολίτας, πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὸ Ἔθνος.

Ζήτω τὸ Ἔ θ ν ο ς. Ζήτω ὁ Β α σ ι λ ε ύ ς».

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΑΜΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ
ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1964

Α) Κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ 1—30 εἰς Ἀθήνας—Πειραιᾶ—Πάτρας καὶ Κέρκυραν :

1) Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἱκοι	1.383	μέλη
2) » εἰς ἰατρεῖα »	2.271	»
3) Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια.....	917	»
4) Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας ἐν Πάτραις καὶ Κερκύρα.	33	»
5) Εἰσήχθησαν εἰς νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	182	»
6) Ἐγεννήθησαν εἰς μαιευτήρια	18 νέα	»
7) Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὰ ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τοῦ Νοσοκομείου Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς.....	3.923	»
8) Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας 4.220 δραχμῶν εἰς	17	»
Ἤτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	8.744	»

9) Ἐξετελέσθησαν εἰς φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 6086 συνταγαί.

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Ὀκτώβριος 1964 ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἔσοδα τακτικὰ	δραχμαὶ	438.570,50
» ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου	»	773.767 —
Σύνολον Ἐσόδων	»	1.212.337,50
Ἔξοδα	»	1.165.147,35
Πλεόνασμα	»	47.190,15

Β) Κατωτέρω κοινοποιοῦμεν ὑμῖν πρὸς γνῶσιν : α) τὴν ὑπ' ἀριθμ. 52/1964 γνωμοδότησιν τοῦ κ. Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως καὶ β) τὴν ὑπ' ἀριθμ. 7074 Φ 1/1 ἀπὸ 23—11—64 ἡμετέραν ἐγκύκλιον διαταγήν :

α) «Εἰς ἀπάντησιν τοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12420/295/5 ἀπὸ 4—11—64 ὑμετέρου ἐγγράφου τεθέντος ἐρωτήματος, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ ἑξῆς :

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 4019/1959 συνέστη παρὰ τῷ Ἐπικουρικῷ Ταμείῳ Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων αὐτοτελὴς Κλάδος Ὑγείας, εἰς ὃν ὑπάγονται οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συνταξιοῦχοι, οἱ τελευταῖοι προαιρετικῶς διὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των, ὡς ταῦτα καθωρίσθησαν ἐν τῷ ἄρθρ. 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου, διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἰδίου νόμου καθωρίσθη ἡ παροχὴ τοῦ Κλάδου Ὑγείας, συνισταμένη εἰς τὴν ἐκ τῶν πόρων καταβολὴν παρὰ τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π. ποσοῦ συμμετοχῆς εἰς τὴν παρεχομένην ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν ἠσφαλισμένων νοσοκομειακὴν καὶ ἰατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν, ἐνῷ ἐξ ἄλλου διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ εἰρημένου νόμου ὡρίσθη ὅτι οἱ πόροι τοῦ Κλάδου Ὑγείας, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν

αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν ἢ τῆς συντάξεως τῶν ἠσφαλισμένων ἐπιβαλλομένη κράτησις κατὰ τὰς ἐξῆς διακρίσεις : Οἱ βαρυνόμενοι μὲ τὴν συντήρησιν μέλους οἰκογενείας ὑποχρεοῦνται εἰς εἰσφορὰν 2%, οἱ δὲ ἄνευ τοιαύτης ἐπιβαρύνσεως εἰς 1%.

'Εκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διατάξεων τούτων σαφῶς ἐξάγεται ὅτι εἰς τὴν εἰσφορὰν τῶν 2% ὑπόκεινται καὶ οἱ ἠσφαλισμένοι τοῦ Κλάδου 'Υγείας, τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν ὁποίων εἶναι παραλλήλως ἠσφαλισμένα καὶ εἰς ἑτέρους ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμούς, διότι ἡ εἰσφορὰ αὕτη ἐθεσπίσθη διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν μόνον τῶν δαπανῶν τοῦ ἀσφαλιστικοῦ τούτου κλάδου ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῦ συμμετοχῆς καθ' ὡρισμένον ποσὸν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου παρεχομένην νοσοκομειακὴν καὶ ἰατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν διὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν ἠσφαλισμένων, ἀσχέτως ἂν ταῦτα εἶναι ἠσφαλισμένα καὶ εἰς ἑτέρους ὀργανισμοὺς διὰ τὸν αὐτὸν ἢ ἄλλον ἀσφαλιστικὸν κίνδυνον, πλέον, ὅτι θεσπίσασα ἡ ὡς ἄνω διάταξις τὴν εἰσφορὰν τῶν 2% πρὸς τὸν διαληφθέντα σκοπὸν ἀδιακρίτως, δὲν ἐπιδέχεται αὕτη διακρίσεις».

Ε. ΣΑΜΑΛΕΑΣ

β) «'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4514Φ 1/1/2—6—61 διαταγὴν ἡμῶν, ὑπομιμνήσκομεν ὑμῖν καὶ αὖθις ὅτι, τινὲς ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων, μετόχων τοῦ Κλάδου 'Υγείας, παρέλειψαν ἅμα τῇ συστάσει τοῦ Κλάδου, νὰ δηλώσωσι τοὺς γονεῖς καὶ ἀγάμους ἀδελφὰς αὐτῶν καὶ οὕτως ἐνεργεῖται ὑπὲρ τοῦ Κλάδου κράτησις μόνον 1% ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν των.

"Ηδη, πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάλληλοι, ἐπειδὴ παρίσταται ἀνάγκη νοσοκομειακῆς ἢ ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως μελῶν οἰκογενείας των, προσέρχονται καὶ δηλοῦσι τὴν ὕπαρξιν τῶν μελῶν τούτων καὶ ἀξιοῦσι συγχρόνως ἄμεσον περίθαλψιν αὐτῶν, δυστροποῦσιν ὅμως διὰ τὴν καταβολὴν ἀναδρομικῆς καὶ συμπληρωματικῆς εἰσφορᾶς ἐξ 1%, ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν των, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως καὶ ἰσχύος τοῦ συστατικοῦ τοῦ Κλάδου 'Υγείας Ν.Δ/τος 4019/59, δεδομένου ὅτι, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 3 παράγρ. 1 τοῦ ρηθέντος Ν.Δ., ἡ ἀσφάλισις τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων εἶναι ὑποχρεωτική.

Διὰ τοῦτο, οἱ κ.κ. Διοικηταὶ Τμημάτων καὶ 'Υπηρεσιῶν, ἐντέλλονται ὅπως ἀνακοινώσωσιν εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπ' αὐτῶν ὑπαλλήλους, ἰδίᾳ δὲ νὰ ἐφιστῶσι τὴν προσοχὴν εἰς τοὺς ἑκάστοτε νεοεξερχομένους ἐκ τῶν Σχολῶν, ὅτι, ἐφ' ὅσον ἔχουσι μέλη τῆς οἰκογενείας των, ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσωσι ταῦτα εἰς τὸν Κλάδον 'Υγείας διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν βιβλιαρίων νοσηλείας ἀφ' ἑνὸς καὶ καταβάλωσιν ἀναδρομικὴν συμπληρωματικὴν εἰσφορὰν ἐξ 1% ἐπὶ πλέον ἐντόκως ἀφ' ἑτέρου, ἤτοι ἀπὸ 1—11—1959 διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης ἐξελθόντας τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς ἢ ἀπὸ τῆς ἐξόδου των ἐκ τῆς Σχολῆς διὰ τοὺς μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην ὑπαλλήλους.

'Επειδὴ ἡ τοιαύτη παράλειψις δημιουργεῖ μεγίστην ὑπηρεσιακὴν ἀνωμαλίαν καὶ ἐν πολλοῖς ἄσκοπον ἀπασχόλησιν τῶν 'Υπηρεσιῶν τῶν Διαχειρίσεων Χρηματικοῦ τῶν 'Αστυνομικῶν Δ/νσεων καὶ Κλάδου 'Υγείας, θὰ χαρακτηρίζηται τοῦ λοιποῦ ὡς πειθαρχικὸν παράπτωμα καὶ θὰ ἐλέγχωνται τόσον οἱ παραλείποντες νὰ δηλώσωσι τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των, ὅσον καὶ οἱ ἀμελοῦντες ἄμεσοι Προϊστάμενοι τούτων, ὅπως ἐφιστῶσι τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καθ' ὅσον τινὲς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων, προβάλλουσι τὸν ἰσχυρισμόν, ὅτι οὐδέποτε ἔλαβον γνῶσιν τῆς ὑποχρεώσεώς των ταύτης ὑπὸ τῶν Προϊσταμένων των».

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
'Ως Πρόεδρος τοῦ Κλάδου 'Υγείας
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Μανωλιάσας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Διοχάρους 37, ὄπισθεν τοῦ νοσοκομείου «Συγγροῦ».

Ἡ Μανωλιάσα, χωριὸ τῆς Ἠπείρου στὴν ἐπαρχία Δωδώνης μὲ 450 περίπου κατοίκους, εἶναι γνωστό, γιατὶ στὰ ὑψώματά του, κατὰ τὸν Α' βαλκανικὸ πόλεμο, (1 Δεκεμβρίου 1912 — 21 Φεβρουαρίου 1913), διεξήχθησαν σκληρότατες μάχες μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, οἱ ὁποῖες εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν πτῶσι τῶν Ἰωαννίνων.

Μάουρερ Γεωργίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σαρκουδίνου, κοντὰ στὴν Ἀρμενικὴ Εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία τοῦ «Δουργουτίου».

Ὁ Γεώργιος Μάουρερ (1790 - 1872), Γερμανὸς νομοθέτης καὶ Ἀκαδημαϊκός, κατὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ Ὄθωνος διωρίσθη μέλος τῆς Ἀντιβασιλείας καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς του στὴν Ἑλλάδα (1833-1834) παρεσκεύασε τὸν Ποινικὸ Νόμο, τὴν Ποινικὴ Δικονομία, τὸν Ὀργανισμὸ τῶν Δικαστηρίων καὶ τὴν Πολιτικὴ Δικονομία, διαφωνήσας ὅμως μὲ τὸν Ἄρμανσμπεργκ, πρόεδρον τῆς Ἀντιβασιλείας, ἀνεκλήθη στὴ Βαυαρία, ὅπου καὶ ἀνέλαβε τὴν προηγουμένη του θέσι, ὡς Συμβούλου τῆς βαυαρικῆς Ἐπικρατείας. Ὁ Μάουρερ, πλὴν τοῦ τριτόμου ἔργου του περὶ τῶν ἐθίμων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ποὺ ἐξεδόθη τὸ 1835 καὶ μετεφράθη στὴν ἑλληνικὴ ἀπὸ τοὺς Χρ. Πράτσικα καὶ Εὐστ. Καρασιάδη καὶ ἐξεδόθη τὸ 1943, ἐδημοσίευσε καὶ δωδεκάτομο ἔργο, περὶ τῆς ὀργανώσεως τῶν κοινοτήτων. Ὁ Πράτσικας χαρακτηρίζει τὸν Μάουρερ ὡς τὸν Ἰουστινιανὸν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Μαραθωνομάχων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Παλαμηδίου 74, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Γεώργιο» τῆς «Ἀκαδημίας Πλάτωνος».

Ἔλαβε τὴν σημασία αὐτή, πρὸς τιμὴν τῶν πολεμιστῶν ποὺ μετέσχον τῆς κατὰ τῶν Περσῶν ἐν Μαραθῶνι μάχης. Σήμερα τὴν ἴδια συνωνυμία ἀποδίδουμε καὶ στοὺς πολεμιστὰς ποὺ δύνανται νὰ παραβληθοῦν πρὸς τοὺς ἀρχαίους συναδέλφους των.

Μαραθῶνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀγησιλάου 58, κοντὰ στὸ Ι.Κ.Α. τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς.

Ὁ Μαραθών, παλαιότατος καὶ μέγιστος δῆμος τῆς Ἀττικῆς, μαζὶ μὲ τοὺς γειτονικοὺς δήμους Οἰνόης, Προβαλίνθου καὶ Τρικορύθου, συναπετέλει ἰωνικὴ τετράπολι, μία τῶν 12 διοικητικῶν διαιρέσεων τῆς Ἀττικῆς, πρὸ τοῦ Θησέως. Ἡ πεδιὰς τοῦ Μαραθῶνος, κατέστη περιώνυμη γιὰ τὸν ἐν αὐτῇ φόνο τοῦ Μαραθωνίου ταύρου ὑπὸ τοῦ Θησέως, περισσότερον ὅμως γιὰ τὴν διεξαχθεῖσα ἐκεῖ περίφημη μάχη τοῦ 490 π.Χ. Στὴ μάχη αὐτὴ 10.000 Ἀθηναῖοι, ὑπὸ τὸν Μιλτιάδην, ὡς καὶ 1.000 περίπου Πλαταιεῖς, ἐνίκησαν καὶ κατεδίωξαν τὸν ὑπὸ τὸν Δᾶτιν πολυαριθμότατο περσικὸ στρατό. Στὸν Μαραθῶνα, ὑπάρχει σήμερα ὁ ἐπώνυμος τύμβος (χωματώδης λοφίσκος 9 μέτρων), ὅπου ἐτάφησαν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων οἱ κατὰ τὴν μάχη πεσόντες συμπολῖτες των. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ συνοικισμοὺς καὶ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Μαρασλῆ Γρηγορίου.

Πάροδος τοῦ τέρματος τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, στὴ Μαράσλειο Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία.

Ὁ Γρηγόριος Μαρασλῆς (1831-1907), ἐθνικὸς εὐεργέτης ἀπὸ τὴν Ὀδησσό, διετέλεσε δήμαρχος αὐτῆς ἐπὶ 18 χρόνια. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ εὐεργέτησε ποικιλοτρόπως τὴν Ὀδησσὸ καὶ ἐπεξέτεινε τὴν εὐεργετική του δρᾶσι στὸν ἀλύτρωτο ἑλληνισμὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα. Μὲ δωρεές του ἀνηγέρθη τὸ φερώνυμο διδασκαλεῖο τῶν Ἀθηνῶν(1905), συνεστήθη ἡ «Μαράσλειος βιβλιοθήκη», καὶ ἱδρύθησαν ἐκπαιδευτήρια στὴν Κωνσταντινούπολι κ.ἄ.

Μάργαρη Διονυσίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γ. Βλάχου (Πραντούνα 72), στὸν συνοικισμὸ «Ἑλληνορώσων».

Ὁ Διονύσιος Μάργαρης (1859-1895), Ἑπτανήσιος ποιητὴς τῆς μετεπαναστατικῆς ἐποχῆς, ἀνήκει στὸ κλῖμα τῆς ποιητικῆς παραδόσεως τοῦ Σολωμοῦ, μὲ λεπτοὺς τόνους αἰσθηματικῆς συγκινήσεως.

Μαργαρίτη Φιλίππου καὶ Γεωργίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θεοφιλοπούλου 13, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Παντελεήμονα» Ἰλισοῦ.

Ὁ Φίλιππος Μαργαρίτης (1810-1892), ζωγράφος ἀπὸ τὴν Σμύρνη, ἱδρυτὴς τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν Ἀθηνῶν καὶ καθηγητὴς αὐτῆς ἐπὶ 25ετία, καὶ ὁ ἀδελφός του Γεώργιος (1814 — 1884), ζωγράφος, ἐκ τῶν πρώτων καθηγητῶν τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, ἐκόσμησαν μὲ τοιχογραφίες τὰ ἀνάκτορα Γεωργίου Α΄ (Παλαιὰ Ἀνάκτορα—Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων).

Μαρίκας Κοτοπούλη. Βλέπε **Κοτοπούλη Μαρίκας.**

Μαριουπόλεως.

Πάροδος τοῦ τέρματος τῆς ὁδοῦ Χρυσουπόλεως, κοντὰ στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Πολύγωνον».

Ἡ Μαριούπολις, πόλις καὶ λιμὴν τῆς ΝΑ Οὐκρανίας στὴν Ἀζοφικὴ θάλασσα, ἀπὸ τὸ 1948 μετωνομάσθη σὲ Ζντάνωφ. Στὴ θέσι της ὑπῆρχε στὴν ἀρχαιότητα ἡ πόλις Ἀδαμάχα. Ἡ Μαριούπολις ἱδρύθη τὸ 1775 ἀπὸ Ἕλληνες ἀποίκους καὶ ἀνεπτύχθη σημαντικὰ μετὰ τὸ 1930. Σήμερα ἔχει περὶ τὶς 285 χιλιάδες κατοίκους.

Μαρκάνδας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γ[illegible]ζης 13, σ[illegible]ὰ «Κουπόνια».

Ἡ Μαρκάνδα, ἀρχαία πόλις τῆς Περσίας, κατεκτήθη ἀπὸ τὸν Μ. Ἀλέξανδρο, κατὰ τὸ διάστημα τῆς θριαμβευτικῆς του πορείας στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Ἀσίας.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν.Α.**

★ ΑΠΕΚΤΗΣΕ καὶ ἡ Πάτρα τὴ συμμορία της ἀπὸ ἀνηλίκους κλέπτες, τοὺς 18ετεῖς Α.Λ., Α.Β., Β.Κ. καὶ Η.Α., ποὺ μέσα σὲ μιὰ νύχτα ἔκλεψαν 8 Ι.Χ. αὐτοκίνητα, μὲ τὰ ὁποῖα ἔκαναν διάφορες διαδρομὲς καὶ κατόπιν τὰ ἐγκατέλειψαν στὰ χωράφια, ἀφοῦ προηγουμένως ἀφήρεσαν διάφορα ἐξαρτήματα. Κατὰ τὴν σύλληψί τους ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας ὡμολόγησαν ἀκόμη ὅτι τὸ ἴδιο βράδυ διέρρηξαν καὶ τρία καταστήματα.

* ΚΑΙ ΑΛΛΗ συμμορία ἀπὸ ἀνηλίκους 12-15 ἐτῶν λεηλατοῦσε τὶς ἀνεγειρόμενες οἰκοδομὲς στὸν Πειραιᾶ, ἀφαιρώντας μολυβδοσωλῆνες ἀξίας 6.000 δραχμῶν. Συνελήφθησαν καὶ ἀπεστάλησαν στὸν εἰσαγγελέα ἀνηλίκων, μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι ἐμηνύθησαν καὶ θὰ δικασθοῦν καὶ οἱ γονεῖς των, μὲ τὴν κατηγορία τῆς ἀνεπαρκοῦς ἐπιτηρήσεως τῶν παιδιῶν. Νὰ κάτι ποὺ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ παραλείπεται σὲ παρόμοιες περιπτώσεις, γιατὶ οἱ γονεῖς ἔχουν πραγματικὰ μεγάλη εὐθύνη γιὰ τὴ διαγωγὴ καὶ τὶς πράξεις γενικῶς τῶν ἀνηλίκων παιδιῶν. Ἔχουν ὑποχρέωσι νὰ τὰ παρακολουθοῦν καὶ νὰ τὰ προστατεύουν.

* ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ ἀνήλικος τῶν Πατρῶν ὁ Ε.Λ. 18 ἐτῶν, ἀκολουθώντας τὴν «ντόλτσε βίτα» εἶχε συλλάβει ἕνα πρωτότυπο σχέδιο γιὰ νὰ διασκεδάζῃ. Κάμνοντας διαρρήξεις στὴν Πάτρα, ἔπαιρνε ἀμέσως τὸ λεωφορεῖο, ὕστερα ἀπὸ κάθε διάρρηξι, καὶ ἐρχόταν στὴν Ἀθήνα, ὅπου καὶ διασκέδαζε στὰ μπουζούκια καὶ σὲ ἄλλα νυκτερινὰ κέντρα. Μὲ τὸν τρόπο αὐτό, ὅπως διαπιστώθηκε ἀπὸ τὴν ἀνάκρισι ὅταν συνελήφθη, εἶχε διαπράξει δώδεκα κλοπὲς σὲ σπίτια καὶ καταστήματα. Δυστυχῶς ὅμως ὅλα τὰ ὡραῖα πράγματα ἔχουν καὶ τὸ τέλος τους, ποὺ εἶναι ὀδυνηρὸν ὅταν ὁδηγῇ στὴ φυλακή.

* ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ δύο νεαροί, πλαισιωμένοι αὐτὴ τὴ φορὰ μὲ δυὸ νεαρές, ἔκλεψαν τὸ ὑπ' ἀριθμ. 109449 Ι.Χ. αὐτοκίνητο καὶ ἄρχισαν νὰ πηγαίνουν στὰ νυκτερινὰ κέντρα καὶ νὰ διασκεδάζουν. Ἡ Ἄμεσος ὅμως Δρᾶσις τοὺς ἀνέτρεψε τὰ σχέδιά τους, γιατὶ βλέποντάς τους ἔξω ἀπὸ ἕνα κέντρο, τοὺς θεώρησε ὑπόπτους, ἔκανε ἔλεγχο καὶ διεπίστωσε τὴ κλοπὴ τοῦ αὐτοκινήτου, μολονότι ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ Ι.Χ. δὲν εἶχε ἀκόμη καταγγείλει τὴ κλοπή. Ἔτσι οἱ νεαροὶ δρᾶστες εἶχαν κι' αὐτοὶ γρήγορα ἄδοξο τέλος στὰ σχέδιά τους. Συνελήφθησαν καὶ παρεπέμφθησαν στὸν εἰσαγγελέα.

* ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟ ὁλόκληρο βάρους 350 κιλῶν ἔκλεψαν ἄγνωστοι ἀπὸ γνωστὴ ἑταιρεία στὴν Βοιωτία. Μὲ χειραμάξιο τὸ μετέφεραν σὲ ἀπόστασι 500 μέτρων, τὸ ἄνοιξαν καὶ πῆραν τὶς 160.000 δραχμὲς ποὺ βρίσκονταν μέσα. Κι' ὅμως κανένας ἀπολύτως δὲν τοὺς ἀντελήφθη.

* ΑΠΕΙΡΑ καὶ ἀπίστευτα πολλὲς φορὲς εἶναι τὰ τεχνάσματα τῶν ἀπατεώνων ποὺ κατορθώνουν νὰ ἔχουν θύματα πάντοτε ὄχι μόνον ἀφελεῖς, ἀλλὰ καὶ σοβαροὺς ἢ καὶ μορφωμένους ἀνθρώπους, ποὺ τοὺς δίνουν πίστι, χάρις στὴ σοβαροφάνεια μὲ τὴν ὁποίαν ἐμφανίζονται. Ἔτσι εἶναι ἀδύνατο νὰ δράσῃ προληπτικὰ ἡ Ἀστυνομία γιὰ νὰ προστατεύῃ τὰ θύματα. Τὸ μόνο ποὺ μπορεῖ νὰ κάνῃ εἶναι νὰ δίνῃ συχνὰ συμβουλὲς στοὺς πολίτες νὰ δυσπιστοῦν, ὅσες φορὲς τοὺς ζητοῦνται χρήματα χωρὶς θετικὲς ἐγγυήσεις ἢ ὅταν τοὺς προσφέρωνται ἐκδουλεύσεις ἀπὸ πρόσωπα δῆθεν ἀνιδιοτελῆ.

Αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο σημειώθηκαν οἱ ἀκόλουθες ἀπάτες, ποὺ ἔφθασαν μέχρι

τὴν Ἀστυνομία, γιατὶ ἀσφαλῶς θὰ ὑπάρχουν καὶ πολλὲς ἄλλες τὶς ὁποῖες τὰ θύματά των διστάζουν ἢ ντρέπονται νὰ καταγγείλουν:

α) Ἕνας ἄγνωστος ἀπατεώνας εἶχε δυὸ πινακίδες φορτηγοῦ αὐτοκινήτου μὲ τὸν ἀριθμὸ κυκλοφορίας Δ.Χ. 145581. Καὶ μὲ αὐτὲς τὶς πινακίδες, χωρὶς κἂν νὰ δείξη τὸ αὐτοκίνητο, ἔπεισε τὸν Μ. Παπαδόπουλο νὰ μεταβοῦν στὸν συμβολαιογράφο καὶ νὰ συντάξουν προσύμφωνο πωλήσεως τοῦ αὐτοκινήτου ἀντὶ δρχ. 270.000, παίρνοντας ὡς προκαταβολὴ 10.000 δραχμές. Ἐννοεῖται ὅτι μαζὶ μὲ τὸ ἀνύπαρκτο αὐτοκίνητο ἐξαφανίσθηκε καὶ ὁ ἄγνωστος ἀπατεώνας.

β) Ὁ ἔμπορος Π. Παρασκευόπουλος δέχθηκε τὴν ἐπίσκεψι ἑνὸς Π. Μανιοῦ ἐτῶν 52, ποὺ παρουσιάσθηκε ὡς ἐκπρόσωπος τῆς «Ἰματιοθήκης τοῦ Παιδιοῦ» καὶ τοῦ πῆρε ἐπὶ πιστώσει ἐμπορεύματα ἀξίας 5.600 δρχ. Ὁ παθὼν μόνον ὅταν ἔφυγε ὁ... πελάτης σκέφθηκε νὰ τηλεφωνήση στὸ Ἵδρυμα καὶ νὰ πληροφορηθῆ κατάπληκτος ὅτι δὲν ἐργαζόταν κανένας ἐκεῖ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πελάτου του. Πόσον διαφορετικὰ θὰ ἦσαν τὰ πράγματα ἂν ὁ ἔμπορός μας εἶχε γιὰ δόγμα τὸ «πώλησις τοῖς μετρητοῖς». Τότε ἀναμφισβήτητα δὲν θὰ ἐπάθαινε καμμιὰ ζημιά.

γ) Γνωστὴ εἶναι ἡ μέθοδος τῆς προσφορᾶς ἐξυπηρετήσεως σὲ ἄτομα ποὺ θέλουν νὰ μεταναστεύσουν. Ἕνας τέτοιος ἀπατεώνας ὁ Α.Σ., συνελήφθη ὕστερα ἀπὸ καταγγελίες ἐνδιαφερομένων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶχε ἀποσπάσει χρήματα.

δ) Μελετημένη καὶ καλὰ ὠργανωμένη ἐπιχείρησις ἀπάτης ἦταν καὶ ἐκείνη ποὺ ἐξεδικάσθη στὸ Πλημμελειοδικεῖο μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταδικασθῆ ὁ Ι.Δ. Ὁ σοβαροφανὴς αὐτὸς κύριος ἵδρυσε «γενικὸ πρακτορεῖο τύπου καὶ βιβλίων», ἐνοικίασε ἕνα πολυτελὲς γραφεῖο καὶ δημοσίευσε στὶς ἀγγελίες τῶν ἐφημερίδων ὅτι «ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι καὶ εἰσπράκτορες». Διάβασε τὴν εἴδησι ὁ καθηγητὴς τῆς φιλολογίας (ἀδιόριστος) Χ. καὶ πῆγε στὸ γραφεῖο. Ὁ ἱδρυτὴς τοῦ ζήτησε 8.000 δραχμὲς ὡς ἐγγύησι, γιὰ νὰ τοῦ ἀναθέση τὴν ἐργασία αὐτή, ἰσχυριζόμενος ὅτι ἡ ἐγγύησις δίδεται γιατὶ θὰ εἰσπράττη καθημερινῶς πολλὰ χρήματα. Δυστυχῶς ἡ περίφημη ἑταιρεία τοῦ Ι.Δ. δὲν ἐξέδωσε παρὰ μόνο, σὲ φύλλο πρῶτο, τὴν «ἀθλητικὴ φλόγα», ὁπότε ὁ ἀτυχὴς καθηγητής, ποὺ ἀντελήφθη πλέον ὅτι οἱ μόνες εἰσπράξεις τοῦ μεγαλοτίτλου γενικοῦ πρακτορείου ἦσαν ἐκεῖνες ποὺ κατεβλήθησαν ἀπὸ διάφορα θύματα ὡς ἐγγυήσεις προσλήψεώς των, ὑπέβαλε μήνυσι στὴν Ἀστυνομία, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταδικασθῆ τελικὰ ὁ μεγαλοσχήμων ἀπατεώνας. Συμπέρασμα ἀπὸ τὴν τελευταία περίπτωσι ἀπάτης εἶναι ὅτι θὰ πρέπει κάθε ἄνθρωπος ποὺ προσφεύγει στὴ στήλη τῶν ἀγγελιῶν, ζητώντας κάτι, νὰ προσέχη ἰδιαίτερα γιὰ νὰ μὴ πέφτη θῦμα ὅπως ὁ καθηγητὴς ποὺ ἀναφέραμε. Καλύτερα νὰ ζητάη αὐτὸς ἐγγύησι καὶ ὄχι νὰ τοῦ ζητοῦν.

* ΜΕΤΑ τὴν οὐζοποσία, ἦλθεν ἡ παρεξήγησις γιὰ τὴ νεαρὴ σερβιτόρα, ἀκολούθησε ἡ συμπλοκὴ μὲ ἀποτέλεσμα νὰ γίνουν ὅλα γυαλιὰ-καρφιὰ μέσα στὸ μπὰρ τῆς ὁδοῦ Δεληγιώργη καὶ νὰ πέση στὴν ἄσφαλτο μὲ ὀκτὼ μαχαιριὲς ὁ Σ. Μαραγκιόλης. Νεκρὸς μεταφέρθηκε στὸ νεκροτομεῖο. Ὁ δράστης, ἕνας νέος ἐργάτης μετανάστης στὴ Γερμανία, ὁ Α. Λουίζος, συνελήφθη τὴν ἄλλη μέρα καὶ κλείσθηκε στὴ φυλακή.

* ΦΡΙΚΗ προκαλεῖ τὸ ἔγκλημα ποὺ ἔγινε στὸ Ἀραισχώρι τῆς Ναούσης, ἕνα χωριὸ μὲ 600 κατοίκους. Μιὰ γυναίκα, 50 χρονῶν, τὴν ἡμέρα ποὺ γιόρταζε ὁ ἄνδρας της, 63 χρονῶν, ὕστερα ἀπὸ τὸ γλέντι τοῦ προσέφερε ἕνα γλυκὸ μὲ παραθεῖο καὶ τὸν ἐδηλητηρίασε. Ὕστερα ἔσυρε τὸ πτῶμα στὴν ἀποθήκη καὶ τὸ βράδυ, ἐνῶ τῆς φώτιζε μ' ἕνα φανάρι ἡ ἀδελφή της, τὸ ἐτεμάχισε καὶ τυλίγοντας τὰ κομμάτια σὲ λινάτσες τὰ ἔθαψε σὲ διάφορα μέρη. 24 ὧρες κράτησε ὁ τεμαχισμός. Τὰ πέντε παιδιά της δὲν ἀντελήφθησαν τίποτα. Τὸ φρικιαστικὸ ἔγκλημα ὅμως σάλεψε τὸ μυαλὸ τῆς φόνισσας ποὺ ὕστερα ἀπὸ ἑπτὰ ἡμέρες πῆρε παραθεῖο καὶ ξεψυχώντας κάλεσε τὴν κόρη της, 16 χρονῶν, καὶ τῆς ἐξωμολογήθηκε τὸ ἔγκλημά της. Ἕνα παρόμοιο ἔγκλημα διεπράχθη στὴν Ἀθήνα πρὶν 30 περίπου χρόνια. *Ν. Α.*

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ-ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ-ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθη τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ὁ 'Αστυφύλαξ κ. Δημ. Γιδιάρης.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος : 1) ὁ 'Αστυφύλαξ κ. Εὐάγγελος Κάσσης, διὰ λόγους πειθαρχίας καὶ 2) οἱ 'Αστυφύλακες κ.κ. 'Αντώνιος Φλουτσάκος καὶ Δημήτριος Καρατζᾶς, διὰ λόγους ὑγείας. Ὡσαύτως ἀπελύθη ὁ μαθητευόμενος 'Αστυφύλαξ κ. Σταμάτιος Μήλας, κριθεὶς ἀκατάλληλος πρὸς μονιμοποίησιν.

—Διεγράφη τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους ὑγείας, ὁ 'Αστυφύλαξ κ. Κωνσταντῖνος Πλακομούρης.

* * *

ΑΝΑΚΛΗΣΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου 'Επικρατείας καὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ 'Εσωτερικῶν Νομικοῦ Συμβούλου, ἀνεκλήθη ἡ ἀπὸ 23/3/63 ἀπόφασις τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας περὶ ἀπολύσεως διὰ λόγους ὑγείας τοῦ 'Αστυφύλακος κ. Παναγιώτου Παπαγεωργίου.

[redacted]

ΠΕΝΘΗ

Παναγιώτης Χριστοφιλέας

Τὴν 3ην τρέχοντος μηνός, ἀπεβίωσεν εἰς νοσοκομεῖον τῶν Μελισσίων, ὁ τ. 'Ανθυπαστυνόμος Παναγιώτης Χριστοφιλέας. Ἡ κηδεία του ἐγένετο τὴν ἐπομένην ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ 'Αγίου 'Αντωνίου Περιστερίου. Ταύτην παρηκολούθησαν ἀστυνομικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συντάξει καὶ ἀντιπροσωπεία τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως 'Αθηνῶν, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Διοικητὴν τοῦ ΙΖ' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος 'Αστυνόμον Β' κ. Μελέτιον Χατζόπουλον, ὅστις καὶ κατέθεσε στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ ἐκλιπόντος.

Ὁ Παναγιώτης Χριστοφιλέας, ἐγεννήθη εἰς τὸ 'Εξωχώριον Καρδαμύλης Λακωνίας τῷ 1909 καὶ κατετάγη εἰς τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα τῷ 1932. Τὸν 'Οκτώβριον τοῦ 1944 προήχθη εἰς 'Αρχιφύλακα καὶ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1960 εἰς 'Ανθυπαστυνόμον. 'Απεχώρησε τῆς Ὑπηρεσίας τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1961, καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀστυνομικῆς του ὑπηρεσίας, εἰργάσθη φιλοτίμως καὶ ἀόκνως καὶ ἐπεδείξατο ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα.

Συλλυπούμεθα βαθύτατα τοὺς οἰκείους του καὶ εὐχόμεθα εἰς αὐτοὺς τὴν ἐξ οὐρανῶν παρηγορίαν, εἰς τὸν ἀποθανόντα δὲ συνάδελφον γαῖαν ἐλαφράν.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀλησμόνητε Πᾶνο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὰ «'Αστυνομικὰ Χρονικὰ» μὲ τὸ ἀνὰ χεῖρας τεῦχος κλείουν τὸ 1964, ἤτοι τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς των. Τὰ 24 ἐκδοθέντα τεύχη τοῦ λήξαντος ἔτους μετὰ τοῦ λεπτομεροῦς εὑρετηρίου δέον νὰ βιβλιοδετηθοῦν εἰς ἕνα τόμον, ὁ ὁποῖος θὰ φέρῃ τὸν τίτλον «ΤΟΜΟΣ ΙΒ, ἔτος 1964».

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΙΒ' ΤΟΜΟΥ 1964

Α' ΓΕΝΙΚΟΝ

Ι. ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ Σελὶς

Ὁ ἀθλητισμὸς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν 333

Ἐπιδείξεις πυγμαχίας — ἑλληνορωμαϊκῆς πάλης καὶ ζίου-ζίτσου, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 563

Ἀθλητικαὶ καὶ καλλιτεχνικαὶ ἀστυνομικαὶ ἐκδηλώσεως εἰς Τρίκαλα Θεσσαλίας 812

Ὁ ἀθλητισμὸς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν 960

Ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων τῶν πανελληνίων σκοπευτικῶν ἀγώνων ... 997

Ἡ ἀστυνομικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς συνεχίζει τὶς λαμπρὲς ἐμφανίσεις της, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 999

Ὁ ἀθλητισμὸς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν 1055

Οἱ Γ' παναστυνομικοὶ σκοπευτικοὶ ἀγῶνες, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 1091

ΙΙ. ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Βλέπε 76, 126, 339, 368, 658

ΙΙΙ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Α' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τακτικὴ χρησιμοποίησις τῶν ἀστυνομικῶν δυνάμεων, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. Γεωργίου Κανελλοπούλου 125

Ἀναδιοργάνωσις τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. Γεωργίου Κανελλοπούλου 419

Ἐπιστημονικαὶ καὶ τεχνικαὶ ἔρευναι τροχαίων ἀτυχημάτων, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ.. 697, 750, 785, 841, 931

Μερικαὶ ἐφαρμογαὶ τῆς φωτογραφίας εἰς τὴν διερεύνησιν τοῦ ἐγκλήματος, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Δ. Κατσιμαγκλῆ .. 985, 1029, 1069, 1117

Β' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

Σελίδες ἀπὸ τὴν ἐθνικὴ ἀντίστασι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κατὰ τὴν κατοχή, ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γεωργίου Δουκάκη 411, 509, 548, 584 685

Γ' ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ εἰκοσιτετράωρα, ὑπὸ Συνεργάτου «Χ» 39, 83, 137, 185, 233, 283, 329, 377, 425, 472, 522, 569, 617, 622, 714, 762, 805, 859, 906, 952, ... 1004

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ κ. Ν. Α. 1053, 1089, 1149

Δεκαπενθήμερο Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 1143

Δ' ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I., ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν

Χουάιτχεντ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ 'Αστυφύλακος κ. 'Αναστασίου Βογιατζῆ 12, 61, 105, 155, 205, 258, 305, 350, 399, 443, 507, 590, 680, 737, 833 883, 928, 976 ..... 1041, 1078, 1129

Ἴντερπολ. Ἡ διεθνὴς ὀργάνωσις ἐγκληματολογικῆς 'Αστυνομίας, ὑπὸ τοῦ 'Αστυνόμου Β' κ. Γ. Κανελλοπούλου 1033, 1072, 1121

IV. ΔΙΑΓΓΕΛΜΑΤΑ - ΜΗΝΥΜΑΤΑ - ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ - ΔΙΑΤΑΓΑΙ

Ἡμερησία διαταγὴ τοῦ 'Αρχηγοῦ 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Θ. Ρακιντζῆ πρὸς ἁπάσας τὰς Ὑπηρεσίας ἐπὶ τῶ νέω ἔτει, βα ἐξωφ. τεύχους 255

Διάγγελμα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τῶ Νέω Ἔτει 49

Μήνυμα τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Ι. Παρασκευοπούλου ἐπὶ τῶ Νέω Ἔτει 51

'Εγκύκλιος τοῦ ἀποχωρήσαντος Ὑφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν κ. Γ. Παναγιωτοπούλου 51

Διαταγὴ τοῦ Ὑφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, Στρατηγοῦ κ. Γ. Ζορμπαλᾶ, πρὸς τὰ Σώματα 'Ασφαλείας καὶ τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα, περὶ τῆς ἀποστολῆς τούτων κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τῆς 16-2-1964 ..... βα ἐξωφ. τεύχους 257

'Εγκύκλιος τοῦ ἀποχωρήσαντος Ὑφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, Στρατηγοῦ κ. Γ. Ζορμπαλᾶ ..... βα ἐξωφ. τεύχους 259

Διάγγελμα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου 244

Μήνυμα τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Γεωργίου Παπανδρέου 246

'Εγκύκλιος τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν κ. Ν. 'Εξάρχου ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐπετείῳ τῆς 25ης Μαρτίου 1821 293

Ἡμερησία διαταγὴ τοῦ ἀναπληρωτοῦ 'Αρχηγοῦ κ. Εὐαγγέλου Καραμπέτσου. 340

Ἡμερησία διαταγὴ τοῦ Διευθυντοῦ 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν κ. Γεωργίου Κανελλάκη 341

Ἡμερησία διαταγὴ τοῦ 'Αρχηγοῦ 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Ε. Καραμπέτσου, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς ἡμέρας τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς 25ης ἐπετείου ἀπὸ τῆς συντριβῆς τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ ..... βα ἐξωφ. τεύχους 271

'Εγκύκλιος τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Πολυχρονίδη ἐπὶ τῇ 28ῃ 'Οκτωβρίου 1940 964

Ἡμερησία διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Πολυχρονίδη 1107

V. ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου 'Ανδρέου στὴ Πάτρα, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Σπύρου Πηλοῦ 29

Ἡ προστασία τοῦ πρασίνου, ὑπὸ τοῦ 'Αστυνόμου Β' κ. Γεωργίου Κανελλοπούλου 221

Ὁ Βασιλεὺς ἀπέθανε-Ζήτω ὁ Βασιλεύς, ὑπὸ τοῦ κ. Νικολάου 'Αρχιμανδρίτου 241

Βασιλεὺς Παῦλος.—Ὁ νέος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη 319

'Απόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, περὶ μονιμοποιήσεως

μαθητευομένων 'Αστυφυλάκων 335
'Οδηγίες 'Υποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως 'Αθηνῶν, 568, 614, ... 656, 711, 756, 800, 855
«Νοσταλγικοὶ ρυθμοί».—Μιὰ ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ 'Αστυνόμου Α' κ. Π. Παπαρρηγοπούλου, ὑπὸ τοῦ 'Υπαστυνόμου Α' κ. Χ. Σταμάτη ..... γ^η ἐξωφ. τεύχους 267
'Εμμανουὴλ 'Αρχοντουλάκης, ὁ νέος Διευθυντὴς τῆς 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν, ὑπὸ τοῦ 'Υπαστυνόμου Α' κ. 'Ιωάννου Ράϊκου 773
'Ο Πρόεδρος τῶν Η.Π.Α. κ. Τζόνσον, τιμᾶ τὸν Διευθυντὴν τοῦ F.B.I., ἐκ τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ τοῦ F.B.I., κατὰ μετάφρασιν τοῦ 'Αστυνόμου Α' κ. Δημ. Κατσιμαγκλῆ 799
Οἱ βασιλικοὶ γάμοι.—"Ενα γεγονὸς παγκοσμίου ἀκτινοβολίας καὶ μεγάλης δοκιμασίας γιὰ τὴν 'Αστυνομία Πόλεων, ὑπὸ τοῦ 'Υπαστυνόμου Α' κ. 'Ιωάννου Ράϊκου 865
'Η ἐπιστροφὴ στὴν Πάτρα τῆς Κάρας τοῦ 'Αγίου 'Ανδρέου.—Σταθμὸς ἱστορικὸς καὶ πνευματικός, ὑπὸ τοῦ 'Υπαστυνόμου Α' κ. 'Ιωάννου Ράϊκου 936
Πολυχρόνης Πολυχρονίδης, ὁ νέος 'Υπουργὸς Δημοσίας Τάξεως, ὑπὸ τοῦ 'Υπαστυνόμου Α' κ. 'Ιωάννου Ράϊκου 963
Πυθαγόρας, ("Ελληνες φιλόσοφοι), ὑπὸ τοῦ κ. 'Ελευθερίου Πρόκου 1014
'Ηράκλειτος—Ξενοφάνης—Παρμενίδης, ("Ελληνες φιλόσοφοι), ὑπὸ τοῦ κ. Ε. Πρόκου 1109
Περὶ τῆς ἀσφαλοῦς διαβιβάσεως τῶν ἐπιστολῶν καὶ τοῦ ἀπορρήτου τούτων, ὑπὸ τοῦ 'Αστυφύλακος κ. Ν. Γεωργακοπούλου 1139

VI. ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ (ΞΕΝΑ ΚΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ)

Τὸ μυστήριο τοῦ τραυματισμοῦ νεαροῦ χρηματομεσίτου στὰ Τουρκοβούνια, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου 5
Μεγάλη κατάχρησις εἰς ἀνώνυμον ἑλληνικὴν ἑταιρείαν, ὑπὸ τοῦ τ. 'Ανθυπαστυνόμου κ. Γεωργίου Δουκάκη 19
Τὸ ἔγκλημα τῶν 'Αμπελοκήπων, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου 55
Τὸ ἔγκλημα τῆς ὁδοῦ 'Αντιοχείας. 'Η σφαγὴ τοῦ σωφὲρ Βασίλη Λαγοῦ, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου 101, 151
'Ανακάλυψις καὶ σύλληψις πολυμελοῦς σπείρας παραχαρακτῶν χαρτονομισμάτων στὴν ἐποχὴ τῆς γερμανοϊταλικῆς κατοχῆς, ὑπὸ τοῦ τ. 'Ανθυπαστυνόμου κ. Γεωργίου Δουκάκη 117, 167
Μυστηριῶδες ἔγκλημα ποὺ ἔγινε ἐπάνω σ' ἕνα βαπόρι, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου 200, 251, 300, 343
'Ανακάλυψις καὶ σύλληψις σπείρας παραχαρακτῶν—"Ενας καλλιτέχνης παραχαράκτης, ὑπὸ τοῦ τέως 'Ανθυπαστυνόμου κ. Γεωργίου Δουκάκη 255, 303, 349
Τὸ ἔγκλημα τοῦ Γηροκομείου, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου 390
Τὸ ἔγκλημα τοῦ γιατροῦ.—'Η ταχεῖα ἐπέμβασις τῆς 'Αστυνομίας σώζει μιὰ ζωή, ὑπὸ τοῦ τ. 'Ανθυπαστυνόμου κ. Γεωργίου Δουκάκη 395
Μονομαχία, ἔγκλημα ἢ αὐτοκτονία, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύ-

ρου Λεωτσάκου 436
Ἀπόπειρα βιασμοῦ καὶ δολοφονία τουριστρίας στὴν Ἑλβετία.—Ἀνακάλυψις καὶ σύλληψις τοῦ δράστου, ἐκ τοῦ ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ «Λάϊν ἀπ Ντετέκτιβ), κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ 447, 511, 543
Ἔγκλημα στὸ Λιόπεσι, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου 493
Δολοφονία στὴν ὁδὸ Κουμουνδούρου, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου 539, 580, 629
Ἡ ἀπαγωγὴ τοῦ μικροῦ Ἐρὶκ Πεζώ.—Τὸ ἔγκλημα ποὺ συνετάραξε τὴν Γαλλία, ἐκ τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἴντερπολ «Internasional Criminal Police Revue», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ 643, 687
Ἔγκλημα στὸ λόφο τοῦ Ἀστεροσκοπείου, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου 677
Ὁ σκοτωμένος στὸ ρεῦμα τῆς «Κουνουπίτσας», ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου 732, 774
Ἔγκλημα μέσα στὴν καταιγίδα, ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. Δουκάκη 741, 791, 837, 887, 921, 979, 1093
Φωνὲς μέσα στὴ νύκτα, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου 821
Ἔγκλημα στὰ Πετράλωνα, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου 879, 915
Ἔγκλημα στὰ Κουπόνια, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου 969, 1016
Ἡ ἐξιχνίασις ἑνὸς θανασίμου τραυματισμοῦ, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου 1062
Ἔγκλημα στὴ Καστέλλα, ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. Δουκάκη.. 1081
Τὸ ἀνεξιχνίαστον ἔγκλημα τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου 1111
Διπλὸ ἔγκλημα στὴ Νίκαια, ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. Δουκάκη 1125

VII. ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ - ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ - ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗ

Ἡ ἔρευνα περὶ τὴν ἀνθρωποκτονίαν, ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως, ἰατροδικαστοῦ καὶ δικηγόρου κ. Lemoyne Snyder, κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ 23, 67, 113, 163, 213, 267, 309, 359
Ἐπιστημονικὴ διερεύνησις τοῦ ψεύδους στὸν ἀμερικανικὸ στρατό, ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Ἀστυνομίας ἐν Εὐρώπῃ, Στρατηγοῦ Carl G. Turner, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Διεθνῆ Ἀστυνομικὰ Χρονικά», τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' κ. Δημ. Μόρου. 121
Ἀποτυπώματα τῆς φωνῆς πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. Γεωργίου Κανελλοπούλου 311
Ἡ κλοπὴ αὐτοκινήτων εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν, ἐκ τοῦ «Νομικοῦ Δελτίου» τοῦ F.B.I., κατὰ μετάφρασιν καὶ διασκευὴν τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. Γεωργίου Κανελλοπούλου 701
Ἡ εὐθανασία καὶ ἡ διερεύνησις ταύτης ἀπὸ ἰατρικῆς ἀπόψεως, ἐξ ἀ-

φορμῆς προσφάτων περιπτώσεων, ὑπὸ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Διευθυντοῦ Β' κ. Γεωργίου Κουτσούρη. 933, 982, 1025, 1066, 1114

VIII. ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Μαφία.—Ὁ μεγαλύτερος ὀργανισμὸς τοῦ ἐγκλήματος εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη 15, 63, 109, 159, 209, 263, 307, 355, 402, 445, 505, 587, 647, ... 691, 746 781, 828, 895, 925, 974, 1036, 1075

Ἡ ἐξιχνίασις τῆς δολοφονίας τῆς Μαρίας Μπαβέα, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη 497

IX. ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Ἀνακοινώσεις 32, 179, 440, 504, 1152

Ἀνάκλησις ἀπολύσεως 1151

Ἀμοιβαὶ 44, 190, 239, 382, 478, 576, 621, 719, 767, 811, 864, 911, 1008, 1055

Ἀστυνομικὰ Συμβούλια 92

Βασιλικαὶ Εὐαρέσκειαι 959

Διορισμοί, ... 190, 575

Δωρεαὶ ..... γ^{η} ἐξωφ. τεύχ. 269 καὶ σ. 240, 576

Ἐθελονταὶ αἱμοδόται 190, 480

Ἐκδρομαὶ ἐξωτερικοῦ Α.Α.Π. 192

Εὐχαί .....β^{α} ἐξωφ. τευχῶν 264, 265 καὶ σ. 11, 44, 95, 243, 245, 480

Παραιτήσεις — Ἀπολύσεις — Διαγραφαὶ 44, 92, 190, 239, 288, 382, 430, 478, 527, 575, 621, 670, 719, 768, 811, 864, 911, 959, 1008, 1055 1102, 1151

Παροράματα 864

Προαγωγαί, 44, 92, 142, 190, 239, 288, 382, 430, 478, 527, 575, 669, ... 810, 864, 911

Τοποθετήσεις - Μεταβολαί, 142, 190, 288, 333, 340, 527, 575, 719, ... γ^{η} ἐξωφ. τεύχους 270 καὶ σ. 864, 911, 1055, 1120

X. ΕΟΡΤΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

1964, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 1

Τὸ μήνυμα τοῦ 1821, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α'κ. Χαρ. Σταμάτη ... 276, 294

25η Μαρτίου 1821, ὑπὸ τοῦ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 289

Πρὸς τὸ Ἀνέσπερο Φῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 385

Τὸ εἰδεχθέστερον ἔγκλημα.—Εἴκοσι ἔτη ἔχουν παρέλθει ἀπὸ τὴν σφαγὴν τοῦ Ψαρροῦ καὶ τῶν ἀνδρῶν του, χωρὶς οἱ ὑπεύθυνοι νὰ ψελλίσουν τὴν παραμικρὰν ἐξήγησιν τῆς πράξεώς των, ὑπὸ τοῦ κ. Θ. Παπακωνσταντίνου (ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Μεσημβρινὴ» τῆς 18-4-1964) 406

Ἥρωες καὶ μάρτυρες ἀστυνομικοί.('Απρίλιος 1944 - 'Απρίλιος 1964), ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 409

Μακρυγιάννης: Ὁ ἀγωνιστής, ὁ ἄνθρωπος, ὁ πεζογράφος. (Μὲ τὴν ἐπέτειον ἑκατονταετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου του), ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη 415, 453, 517

Ἑκατὸ χρόνια ἀπὸ τὴν ἕνωσι τῆς Ἑπτανήσου μὲ τὴν Ἑλλάδα.—21 Μαΐου 1864 - 21 Μαΐου 1964, ὑπὸ τῶν Ὑπαστυνόμων Α' κ.κ. Ἰωάννου Ράϊκου καὶ Χαρ. Σταμάτη 481
Ἡ ἑκατονταετηρὶς τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μὲ τὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν κ. Σπυρίδωνος Καλογεροπούλου - Στρατῆ 529
Θάλεια Φ. Ποταμιάνου - Δέρβου: Ἡ ἐξαιρετικὴ συνεργάτις - ἡ φίλη τῆς Ἀστυνομίας, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου ... 612
Ὑπεραγία Θεοτόκος.—Ἐλπὶς καὶ Σωτηρία τῶν πιστῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη 721
Ἄμεσος Δρᾶσις.—Πέντε χρόνια ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της (14 Αὐγούστου 1959—14 Αὐγούστου 1964), ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 794
28η Ὀκτωβρίου, ὑπὸ τοῦ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 961
Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 988
28η Ὀκτωβρίου, ὁμιλία τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Β. Κρύου γενομένη τὴν 28-10-64 εἰς Α.Α.Π., ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς 1045
Ἡ Ἑλλάδα τῶν Φιλικῶν καὶ ἡ Ἑλλάδα τοῦ Παύλου Μελᾶ.—Συμβολὴ εἰς τὰς δύο ἐπετείους, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χ. Σταμάτη 1047, 1085
Δεκέμβριος 1944, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 1057
Χριστὸς γεννᾶται, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 1105
Ἡρώων μνημόσυνο (Δεκέμβριος 1944 - Δεκέμβριος 1964), ὑπὸ τοῦ Ὑποστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 1135

ΧΙ. ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ Α.Π.

Προϋπολογισμὸς οἰκονομικοῦ ἔτους 1964 88
14ος γενικὸς ἰσολογισμὸς καὶ διαχείρισις οἰκονομικοῦ ἔτους 1963 226

ΧΙΙ. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ—ΚΡΙΣΕΙΣ

Ἐπιστολὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ξάνθης κ. Ἀντωνίου. 142
» **τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Νικολάου Κίννα** 142
» **τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης.** 191
» **τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐδέσσης καὶ Πέλλης κ. Διονυσίου** 239
Ἐπιστολὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Διδυμοτείχου καὶ Ὀρεστειάδος κ. Κωνσταντίνου 240
Ἐπιστολὴ τοῦ Δημάρχου Κρωπίας 240
Ἐπιστολαὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων πρὸς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν 334, 911
Ἐπιστολὴ τῆς κυρίας Εἰρήνης, χήρας Δημοσθένους Χανδρινοῦ 812
» **τοῦ ἐν Ἑλλάδι πρεσβευτοῦ τῆς Δανίας** 959

ΧΙΙΙ. ΙΣΤΟΡΙΚΑ.

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 36, 81, 135, 183, 230, 279, 327, 374, 423, 467, 525, 615, 667, 712, 757, 803, 857, 903, 957 1006, 1051 1100, 1147

XIV. ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

'Απολογισμὸς μηνὸς Δεκεμβρίου 1963 77
Προϋπολογισμὸς οἰκονομικοῦ ἔτους 1964 90
'Απολογισμὸς μηνὸς 'Ιανουαρίου 1964 182
'Ισολογισμὸς καὶ ἀνάλυσις λογαριασμοῦ «ἀποτελέσματα χρήσεως» ἔτους 1963 228
'Απολογισμὸς μηνὸς Φεβρουαρίου 1964 281
» » Μαρτίου 1964 381
» » 'Απριλίου 1964 469
» » Μαΐου 1964 573
» » 'Ιουνίου 1964 657
» » 'Ιουλίου 1964 760
» » Αὐγούστου 1964 856
» » Σεπτεμβρίου 1964 951
» » 'Οκτωβρίου 1964 1050
» » Νοεμβρίου 1964 1145

XV. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Δράματα παιδιῶν εἰσαγομένων ἐντὸς ἱδρυμάτων καὶ ἡ ἀντιμετώπισίς των ὑπὸ τὸ φῶς τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς 'Εγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον 'Ανωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν 'Επιστημῶν κ. 'Ιωάννου Παπαζαχαρίου 3, 52, 97, 145, 193, 247, 297, 337, 387, 433
'Η περιστολὴ τῆς ἐγκληματικότητος, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Δημητρίου Δ. Μυλωνᾶ 149
'Η βραχυχρόνιος κράτησις. — Δύο νέα σωφρονιστικὰ συστήματα, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Δημητρίου Δ. Μυλωνᾶ 695
'Η ἐγκληματικότης καὶ τὰ μέτρα περιστολῆς, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Δημητρίου Δ. Μυλωνᾶ 825
Εἶναι δυνατὸν νὰ μαντεύσωμεν τοὺς ὑποψηφίους δολοφόνους, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Δημητρίου Δ. Μυλωνᾶ 1023

XVI ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Α' ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

Ταξιτζῆδες, ὑπὸ τοῦ 'Αστυφύλακος κ. Μηνᾶ 'Αναστασάκη 654
Βραδυνὴ περίπολος, ὑπὸ τοῦ 'Αστυφύλακος κ. Μηνᾶ 'Αναστασάκη 709
"Αγχος καὶ θόρυβοι, ὑπὸ τοῦ 'Αστυφύλακος κ. Μηνᾶ 'Αναστασάκη 755
Κουλουράδες, ὑπὸ τοῦ 'Αστυφύλακος κ. Μηνᾶ 'Αναστασάκη 801
Γράμμα καὶ ἀπάντησις, ὑπὸ τοῦ 'Αστυφύλακος κ. Μηνᾶ 'Αναστασάκη .. 853
'Εποχές, ὑπὸ τοῦ 'Αστυφύλακος κ. Μηνᾶ 'Αναστασάκη 901
Στὸ λιμάνι τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ 'Αστυφύλακος κ. Μηνᾶ 'Αναστασάκη 943
Παράλληλες ὧρες, ὑπὸ τοῦ 'Αστυφύλακος κ. Μηνᾶ 'Αναστασάκη 1002

Β' ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΙΔΕΩΝ

'Αστυνομία, ἡ βάσις παντὸς εὐνομουμένου κράτους, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. 'Ιωάννου Ράϊκου 223

Γ' ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

«Συνέβη σὲ μιὰ γειτονιά...», ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Σπύρου Πηλοῦ 461

Δ' ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Στὸν μεγάλο νεκρό, ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Βασιλείου Μανιάτη 35
Ἀποστολή, ὑπὸ τῆς κ. Ζαναντρίς 373
Στὸν Βασιλιά μας Κωνσταντῖνο, ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Σωσιπάτρου Πολίτη 414
Ἡ Κύπρος, ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Νούσια 538
Στοὺς ἥρωες τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τῆς κ. Νίτσας Ἀβαταγγέλου 1003
Στοὺς Βασιλικοὺς γάμους, ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Σωσιπάτρου Πολίτη 1046

Ε' ΛΥΡΙΚΑ ΔΟΚΙΜΙΑ

Ποτὲ δὲν εἶναι ἀργά, ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Κ. Ἀντωνοπούλου 613

ΣΤ' ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Θέλω καὶ μπορῶ, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Κ. Ἀντωνοπούλου 1099

Ζ' ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

«Ὁδὸς Ἰακωβίδου», ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Ἀλεξ. Καψοκαβάδη 225

XVII. ΝΕΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ—ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ἁγιασμὸς στὴν «Ἐθνικὴ Ἑστία».—Δυὸ ὧρες μὲ τοὺς «Δέκα μικροὺς Νέγρους» τῆς «Νέας Σκηνῆς» τοῦ Κ. Λειβαδέα, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 33
«Πνευματικὸ δεῖπνο» στὴν «Ἐθνικὴ Ἑστία».—Τὸ κόψιμο τῆς βασιλόπιττας καὶ ἡ διανομὴ τῶν δώρων στὴν Ὑποδιεύθυνσι Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 69
Ἀστυνομικαὶ ἐκδηλώσεις εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πειραιῶς .. 143
Ἡ πρωτοχρονιάτικη ἑορτὴ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως Πατρῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἀναστασίου Συφάντου 175
Ὅμιλος Φίλων Ἀστυνομίας.—Ἕνας δημιουργικώτατος ὀργανισμός, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 177
Ἐκδηλώσεις τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων 191
Ἡ βράβευσις τοῦ καλυτέρου Ἀστυφύλακος τοῦ ἔτους 1963 ὑπὸ τῶν «Λάϊονς» τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χάρ. Σταμάτη 369
Ἡ γιορτὴ τοῦ Πάσχα στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολή, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 457
Ἐπιδείξεις πυγμαχίας, ἑλληνορωμαϊκῆς πάλης καὶ ζίου-ζίτσου στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολή.—Νέα ἀσυρματοφόρα ὀχήματα τῆς Ἀμέσου Δράσεως στὴν ὑπηρεσία τῆς Κοινωνίας, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 563
Σχολὴ Ἐθνικῆς Ἀμύνης-Ἀστυνομικὲς Σχολές.—Συνεστίασις μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Δημοσίων Σχέσεων (Ε.Ε.Δ.Σ.) καὶ ἐκπροσώπων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.—Ἡ σύγχρονος τεχνολογία εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων—Ἐπίδειξις μηχανογραφικῶν ἐφαρμογῶν.—Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας τῆς Ἱερουσαλὴμ στὴν Ἀθήνα, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 593
Ὁρκωμοσία τῶν νέων Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 651

Ἐκδηλώσεις τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων 670
Ὅμιλος Φίλων Ἀστυνομίας—Μία ὀργάνωσις ἀξία κάθε ὑποστηρίξεως, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 704
Ἀθλητικαὶ καὶ καλλιτεχνικαὶ ἀστυνομικαὶ ἐκδηλώσεις εἰς Τρίκαλα Θεσσαλίας 812
Τρεῖς ὧρες μὲ τὶς παιδικὲς κατασκηνώσεις τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα Ἀττικῆς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 846
Ἑορτὴ εἰς τὰς Πάτρας, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς συντριβῆς τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ καὶ τῆς ἡμέρας τοῦ Ἐφέδρου Πολεμιστοῦ... 898
Ὁ Διοικητὴς τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, χαιρετίζει τοὺς ἐπιτυχόντας εἰς τὰς Σχολὰς νέους Δοκίμους Ὑπαστυνόμους καὶ Ἀρχιφύλακας καὶ τοὺς ἐξελθόντας νέους Ἀστυφύλακας.—Τὸ νέον οἴκημα τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 946
Ἡ Ἀθήνα γιορτάζει τὴν ἐπέτειο τῆς ἀπελευθερώσεώς της.—Τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων γιορτάζει τὴν ἐπέτειο τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἀθηνῶν.—Ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων τῶν πανελληνίων σκοπευτικῶν ἀγώνων.—Ἡ ἀστυνομικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς συνεχίζει τὶς λαμπρὲς ἐμφανίσεις της.—Οἱ Ἔνοπλες Δυνάμεις καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας γιορτάζουν τὰ ἑκατὸ χρόνια ἀπὸ τὴν γέννησι τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 993
Οἱ Γ' παναστυνομικοὶ σκοπευτικοὶ ἀγῶνες.— Καλλιτεχνικὲς ἐπιτυχίες ἀστυνομικοῦ, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου .. 1091
Δυὸ μέρες στὴ Πάτρα μὲ τὴν Φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας γιὰ τὴ γιορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.—Ἡρώων μνημόσυνο (Δεκέμβριος 1944—Δεκέμβριος 1964), ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάν. Ράϊκου 1133
Ὁρκωμοσία νέων Ἀστυφυλάκων 1143

XVIII. ΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Περὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν ἐπιβαλλομένων θεραπευτικῶν μέτρων, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου, ...577, 625, 673 725
Ἐπὶ τοῦ νέου Ποινικοῦ Δικαίου ἀνηλίκων, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου 769, 817, 876
Ἀναμορφωτικὴ ἀγωγὴ ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἔτους 1950, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου 913, 966, 1009, 1059

XIX. ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ Α.Π.

Ἀνακοίνωσις 179
Ἰσολογισμὸς καὶ ἀποτελέσματα χρήσεως 1963 180

XX. ΠΕΝΘΗ.

Ἰωάννης Παπαποστόλου ὑπὸ Ὑπαστ. Α' κ. Ι. Ράϊκου 45
Γεώργιος Κορδοπάτης » » » 46

Παναγιώτης Καρακατσάνης » » » 47
Ἠλίας Τσούμπελης » » » 47
Ἀπόστολος Παναγιωτόπουλος » » » 48
Νικόλαος Κίννας » » » 95
Κωνσταντῖνος Παντίρης » » » 3η ἐξωφ. τ. 256
Γεώργιος Νικητόπουλος » » » 144
Χρῖστος Μοσχανδρέας » » » 288
Ἰωάννης Κούκουρας » » κ. Χ. Σταμάτη 335
Γεώργιος Σαμαρᾶς » » » 336
Παναγιώτης Ἀσημάκης » » κ. Ι. Ράϊκου 3η ἐξωφ. τ. 262
Ἀθανάσιος Κιτσοπανίδης » » » 431
Κωνσταντῖνος Ρήγας » » » 432
Χαράλαμπος Καλαϊτζάκης » » » 3η ἐξωφ. τ. 263
Ἰωάννης Ἰμπροχώρης » » » 480
Κωνσταντῖνος Μπλέτας » » » 528
Ἠλίας Τσούμας » » » 576
Δημήτριος Μουτσούλας » » » 671
Εὐγένιος Γεωργιάδης » » » 672
Χρῖστος Καλφάκης » » » 672
Δημοσθένης Χανδρινὸς » » κ. Χ. Σταμάτη 813
Φώτιος Χριστοδουλόπουλος » » » 815
Ἰορδάνης Χατζησάββας » » κ. Ι. Ράϊκου 960
Ἀναστάσιος Ρωμανιώλης ὑπὸ Ὑπαστ. Β' κ. Ἀντωνοπούλου 3η ἐξ. τ. 274
Εὐάγγελος Πέτσης ὑπὸ Ὑπαστ. Α' κ. Ι. Ράϊκου 3η ἐξωφ. τ. 276
Βασίλειος Ζαμποῦκος » » » 1102
Κωνσταντῖνος Μπακοδῆμος » » » 1103
Χρῖστος Γαλανόπουλος » » » 1104
Παναγιώτης Χριστοφιλέας » » » 1152

XXI. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ—ΤΑΞΙΔΙΑ—ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Los Angeles, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 26, 73, 127
Yosemite Park—Modesto, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 171
Τὸ «χάνι τοῦ Σκορδᾶ», ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Κωνσταντίνου Ρήγα 133
Marysville—Oroville Dam—Nevada—Lake Tahoe, ὑπὸ τοῦ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 217
San Frangisco—San Diego, ὑπὸ τοῦ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 271
Cgicago, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 314, 364, 410, 449, 513
Ἐκδρομὴ τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων στοὺς Δελφούς, ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ἀρχιφύλακος κ. Σ. Ἀντωνάκου 421
Δυτικὴ Εὐρώπη—Στιγμιότυπα ἀπὸ Αὐστρία, Μόναχο καὶ Βενετία, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 551
Μιὰ ἡμέρα στὴν Ὕδρα μὲ τὴν Υ.Γ. Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 557
Ἡμερησία ἐκδρομὴ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΚΣΤ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Μιλτιάδου Ἀντωνιάδου 659

Β΄ ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΝ

Α

Ἄγχος : Καὶ Θόρυβοι (Λογοτεχνία), σ. 755.
Ἅγιος Ἀνδρέας : α) Ἑορτὴ στὴ Πάτρα, σ. 29, β) Ἐπιστροφὴ τῆς Κάρας, σ. 936, γ) Μὲ τὴν Φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας στὴ Πάτρα γιὰ τὴ γιορτή του, σ. 1133.
Ἁγίων Ἀναργύρων : Ἀνεξιχνίαστον ἔγκλημα, σ. 1111.
Ἀγωγή : Ἀναμορφωτικὴ ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Π.Κ. ἔτους 1950, σ. 913, 966, 1009, 1059.
Ἀγῶνες : α) Πυγμαχίας, ζίου - ζίτσου, ἑλληνορωμαϊκῆς πάλης, σ. 563, β) Ποδοσφαιρικοί, σ. 960, 999, 1055, γ) Πανελλήνιοι σκοπευτικοί, σ. 997, δ) Γ΄ παναστυνομικοὶ σκοπευτικοί, σ. 1091.
Ἀθήνα : α) Ἱστορικοὶ περίπατοι. Βλ. Κεφαλ. XIII Γεν. Εὐρ., β) Γιορτὲς γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσί της, σ. 993.
Ἀθλητισμός : Βλ. ὁμώνυμον Κεφάλ. I Γεν. Εὑρετηρίου.
Αἱμοδόται : Ἐθελονταὶ. Βλ. Κεφ. IX Γεν. Εὑρετηρίου.
Ἄμεσος : α) Δρᾶσις. Νέα ἀσυρματοφόρα ὀχήματα στὴν ὑπηρεσία τῆς Κοινωνίας, σ. 563, β) Πέντε χρόνια ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της, σ. 794.
Ἀμοιβαί : Ἀστυνομικῶν. Βλ. Κεφ. IX Γεν. Εὑρετηρίου.
Ἀμπελοκήπων : Ἔγκλημα, σ. 55.
Ἀναδιοργάνωσις : Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν, σ. 419.
Ἀνακάλυψις : Καὶ σύλληψις: α) Πολυμελοῦς σπείρας παραχαρακτῶν χαρτονομισμάτων στὴν ἐποχὴ τῆς γερμανοϊταλικῆς κατοχῆς, σ. 117, β) Σπείρας παραχαρακτῶν, σ. 167.
Ἀνακοινώσεις : Βλ. Κεφάλ. IX Γεν. Εὑρετηρίου.
Ἀνάστασις : Χριστοῦ (Πρὸς τὸ Ἀνέσπερο Φῶς), σ. 385
Ἀναμορφωτική : Ἀγωγή, ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν σ. 913, 966, 1009, 1059.
Ἀνέκδοτα : Βλ. ὁμώνυμον Κεφάλ. II Γεν. Εὑρετηρίου.
Ἀνηλίκων : α) Ἐγκληματιῶν ἀναρμορφωτικὴ ἀγωγή, σ. 913, 966, 1009, 1059, β) Ἐγκληματιῶν ἐπιβαλλόμενα θεραπευτικὰ μέτρα, σ. 577, 625, 673, 725, γ) Ποινικὸν Δίκαιον, σ. 769, 817, 876.
Ἀνθρωποκτονίας : Ἔρευνα, σ. 23, 67, 113, 163, 213, 267, 309, 359.
Ἀντιμετώπισις : Δραμάτων παιδίων εἰσαγομένων εἰς Ἱδρύματα, σ. 3, 52, 97, 145, 193, 247, 297, 337, 387, 433.
Ἀντιοχείας : Ὁδοῦ ἔγκλημα, σ. 101, 151.
Ἀντίστασις : Ἐθνική. Βλ. § Β΄ Κεφάλ. III Γεν. Εὑρετηρίου.
Ἀπαγωγή : Ἐρὶκ Πεζώ, σ. 643, 687.
Ἀπάντησις : Καὶ γράμμα (Λογοτεχνία), σ. 853.
Ἀπολύσεις : Ἀστυνομικῶν. Βλ. Κεφ. IX Γεν. Εὑρετηρίου.
Ἀπολογισμοί : Κλάδου ὑγείας. Βλ. ὁμώνυμον Κεφάλ. XIV Γεν. Εὑρετηρίου.
Ἀπονομή : Ἐπάθλων : α) Πανελληνίων σκοπευτικῶν ἀγώνων, σ. 997, β) Γ΄ παναστυνομικῶν σκοπευτικῶν ἀγώνων, σ. 1091.
Ἀπόπειρα : Βιασμοῦ καὶ δολοφονία τουριστρίας στὴν Ἑλβετία, σ. 447, 511, 543.
Ἀποστολή : (Ποίημα), σ. 373.
Ἀπόρρητον : Ἐπιστολῶν καὶ ἀσφαλὴς διαβίβασις τούτων, σ. 1139.
Ἀποτυπώματα : Φωνῆς πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος, σ. 311.
Ἀπόφασις : Συμβουλίου Ἐπικρατείας (περὶ μονιμοποιήσεως μαθητευομένων Ἀστυφυλάκων), σ. 335.
Ἀρχιφυλάκων : Νέων ὁρκωμοσία, σ. 651.
Ἀρχοντουλάκης : Ἐμμανουήλ, ὁ νέος Διευθυντὴς τῆς Ἀστυν. Ἀθηνῶν, σ. 773.
Ἀσημάκης : Παναγιώτης (Πένθη), 3η ἐξωφ. τεύχους 262.

Ἀστεροσκοπείου : Ἔγκλημα, σ. 677.
Ἀστυνομία : Ἡ βάσις παντὸς εὐνομουμένου κράτους (Λογοτεχνία), σ. 223.
Ἀστυνομίας : Ἡμερολόγιον (Λογοτεχνία), σ. 461.
Ἀστυνομικά : α) Θέματα. Βλ. § Α' Κεφάλ. ΙΙΙ Γεν. Εὑρετ., β) Εἰκοσιτετράωρα. Βλ. § Γ' Κεφάλ. ΙΙΙ Γεν. Εὑρετ., γ) Συμβούλια. Βλ. Κεφάλ. ΙΧ Γεν. Εὑρετηρίου, δ) Στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, σ. 1053, 1089, 1149.
Ἀστυνομικαί : α) Ἐπιτυχίαι. Βλ. § Β' Κεφαλ. ΙΙΙ Γεν. Εὑρετ., β) Ἐκδηλώσεις. Βλ. Κεφάλ. ΧΥΙΙ Γεν. Εὑρετηρίου.
Ἀστυνομική : Δεκαπενθήμερος διεθνὴς ἐπισκόπησις. Βλ. § Γ' Κεφ. ΙΙΙ Γεν. Εὑρετηρίου.
Ἀστυνομικῶν : Σχολῶν ἐκδηλώσεις, σ. 457, 563, 593, 651, 946, 1143.
Ἀστυφυλάκων : α) Μαθητευομένων μονιμοποίησις (Ἀπόφασις Σ.τ. Ε.), σ. 335, β) Νέων ὁρκωμοσία, σ. 946, 1143.
Αὐτοκινήτων : Κλοπὴ εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν, σ. 701.
Ἀστυνομικῶν : α) Δυνάμεων τακτικὴ χρησιμοποίησις, σ. 125, β) Ὑπηρεσιῶν ἀναδιοργάνωσις, σ. 419.
Αὐτοκτονία : Ἔγκλημα ἢ μονομαχία, σ. 436.
Αὐστρία : (Ταξίδ. ἐντυπώσεις), σ. 551.

Β

Βασιλεύς : Παῦλος καὶ Κωνσταντῖνος, σ. 241, 319.
Βασιλικαί : Εὐαρέσκειαι, σ. 959.
Βασιλικοί : Γάμοι, σ. 865.
Βενετία : (Ταξιδιωτικὲς ἐντυπώσεις), σ. 551.
Βενιζέλος : α) Ἐλευθέριος, σ. 988, β) Οἱ Ἔνοπλες Δυνάμεις καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας γιορτάζουν τὰ ἑκατὸ χρόνια ἀπὸ τὴν γέννησί του, σ. 1000.
Βιασμοῦ : Ἀπόπειρα καὶ δολοφονία τουριστρίας στὴν Ἑλβετία, σ. 447, 511, 543.
Βραδυνή : Περίπολος (Λογοτεχνία), σ. 709.
Βραχυχρόνιος : Κράτησις, σ. 695.

Γ

Γάμοι : Βασιλικοί, σ. 865.
Γέννησις : Χριστοῦ, σ. 1105.
Γερμανία : Δυτικὴ (Κλοπὴ αὐτοκινήτων), σ. 701.
Γεωργιάδης : Εὐγένιος (Πένθη), σ. 672.
Γοσεμίτε : Πάρκ (Ταξιδιωτικὲς ἐντυπώσεις), σ. 171.
Γράμμα : Καὶ ἀπάντησις (Λογοτεχνία), σ. 853.

Δ

Γαλανόπουλος : Χρῖστος (Πένθη), σ. 1104.
Δεκαπενθήμερος : Διεθνὴς ἀστυνομικὴ ἐπισκόπησις. Βλ. § Γ' Κεφ. ΙΙΙ Γεν. Εὑρετηρίου.
Δεκαπενθήμερο : Τροχαίας, σ. 1141.
Δεκαπενθημέρου : α) Νέα. Βλ. ὁμώνυμον Κεφάλαιον ΧΥΙΙ Γεν. Εὑρετηρίου, β) Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα, σ. 1053, 1089, 1149.
Δεκέμβριος : 1944, σ. 1057, 1135.
Δελφοί : Ἐκδρομὴ Σχολῆς Ἀρχιχυλάκων, σ. 421
Διαγγέλματα : Βλ. ὁμώνυμον Κεφάλ. ΙΥ Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Διαγραφαί : Ἀστυνομικῶν. Βλ. Κεφάλ. ΙΧ Γενικοῦ Εὑρετηρίου.

Διαταγαί : Ἡμερήσιοι. Βλ. Κεφαλ. IV Γενικοῦ Εὐρετηρίου.
Διάφορα : Βλ. ὁμώνυμον Κεφάλ. V Γενικοῦ Εὐρετηρίου.
Διεθνής : α) Δεκαπενθήμερος ἀστυνομικὴ ἐπισκόπησις. Βλ. § Γ' Κεφ. III Γεν. Εὐρετηρίου, β) Ἀστυνομία, σ. 1033, 1072, 1121.
Διερεύνησις : α) Ἐπιστημονικὴ τοῦ ψεύδους στὸν ἀμερικανικὸ στρατό, σ. 121, β) Ἐγκλήματος διὰ τῆς φωτογραφίας, σ. 985, 1029, 1069, 1117, γ) Εὐθανασίας, σ. 993, 982, 1025, 1066, 1114.
Διορισμοί : Ἀστυνομικῶν. Βλ. Κεφάλ. IX Γενικοῦ Εὐρετηρίου.
Δοκίμια : Λυρικὰ (Λογοτεχνία), σ. 613.
Δολοφονία : Στὴν ὁδὸ Κουμουνδούρου, σ. 539, 580, 629.
Δολοφόνοι : Εἶναι δυνατὸν νὰ μαντεύσωμεν τοὺς ὑποψηφίους δολοφόνους, σ. 1023.
Δράματα : Παιδίων εἰσαγομένων εἰς Ἱδρύματα, σ. 3, 52, 97, 145, 193, 247, 297, 337, 387 433.
Δωρεαί : Βλ. Κεφάλ. IX Γενικοῦ Εὐρετηρίου.
Δώρων : Διανομὴ στὴν Ὑποδιεύθυνσι τῆς Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν, σ. 70.

Ε

Ἔγκλημα : α) Τὸ εἰδεχθέστερον (Ψαρροῦ), σ. 406, β) Διερεύνησις τούτου διὰ τῆς φωτογραφίας, σ. 985, 1029, 1069, 1117, γ) Βλ. καὶ γενικῶς Κεφάλ. VI Γενικοῦ Εὐρετηρίου.
Ἐγκλήματα : Ξένα καὶ ἐν Ἑλλάδι. Βλ. ὁμώνυμον Κεφάλ. VI Γεν. Εὐρετηρίου.
Ἐγκληματικότητος : Περιστολή, σ. 149, 825.
Ἐγκύκλιοι : Βλ. Κεφάλ. IV Γενικοῦ Εὐρετηρίου.
Ἐθνικῆς Ἑστίας : α) Ἁγιασμός, σ. 33, β) Πνευματικὸ δεῖπνο, σ. 69.
Εἰδήσεις : Καὶ πληροφορίαι. Βλ. ὁμώνυμον Κεφάλ. IX Γενικοῦ Εὐρετηρίου.
Εἰκοσιτετράωρα : Ἀστυνομικά. Βλ. § Γ', Κεφάλ. III Γενικοῦ Εὐρετηρίου.
Ἑκατονταετηρίς : Ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μὲ τὴν Ἑλλάδα, σ. 481, 529.
Ἐκδηλώσεις : Ἀστυνομικαί. Βλ. Κεφάλ. XVII Γενικοῦ Εὐρετηρίου.
Ἐκδρομαί : α) Ἐξωτερικοῦ ὑπὸ Α.Α.Π., σ. 192, β) Γενικῶς, βλ. Κεφάλ. XXI Γεν. Εὐρετηρίου.
Ἑλβετία : Ἀπόπειρα βιασμοῦ καὶ δολοφονίας τουριστρίας σ. 447, 511, 543.
«Ἐλευθέρια» : Γιορτὲς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας γιὰ τὰ ἑκατὸ χρόνια ἀπὸ τὴν γέννησι τοῦ Ε. Βενιζέλου, σ. 1000.
Ἑλλάδα : α) Καὶ Φιλικοί, σ. 1047, β) Καὶ Παῦλος Μελᾶς, σ. 1047.
Ἑλληνορωμαϊκή : Πάλη. (Ἐπιδείξεις) σ. 563.
Ἕνωσις : Ἑπτανήσου μὲ τὴν Ἑλλάδα, σ. 481, 529.
Ἐξακρίβωσις : Ταυτότητος ἐξ ἀποτυπωμάτων τῆς φωνῆς, σ. 311.
Ἐξιχνίασις : Θανασίμου τραυματισμοῦ, σ. 1062.
Ἐπάθλων : Ἀπονομή : α) Πανελληνίων σκοπευτικῶν ἀγώνων, σ. 997, β) Γ' παναστυνομικῶν σκοπευτικῶν ἀγώνων, σ. 1091.
Ἐπιστημονική : Διερεύνησις τοῦ ψεύδους στὸν ἀμερικανικὸ στρατό, σ. 121
Ἐπιστημονικαί : Καὶ τεχνικαὶ ἔρευναι τροχαίων ἀτυχημάτων, σ. 697, 750, 785, 841, 931.
Ἐπιστολαί : Βλ. ὁμώνυμον Κεφάλ. XII Γενικοῦ Εὐρετηρίου
Ἐπιστολῶν : Ἀπόρρητον καὶ ἀσφαλὴς διαβίβασις τούτων, σ. 1139,
Ἐποχές : (Λογοτεχνία), σ. 901.
Ἑπτανήσου : Ἑκατονταετηρὶς τῆς Ἑνώσεώς της μὲ τὴν Ἑλλάδα σ. 481, 529.
Ἔρευνα : Περὶ τὴν ἀνθρωποκτονίαν, σ. 23, 67, 113, 163, 213, 267, 309, 359,
Ἐρὶκ Πεζώ : Ἀπαγωγή, σ. 643, 687.
Ἔτος : Νέον, 1964, σ. 1.

Εὐαρέσκειαι: Βασιλικαί, σ. 959.
Εὐθανασία: Καὶ διερεύνησις ταύτης ἀπὸ ἰατρικῆς ἀπόψεως, σ. 993, 982, 1025, 1066, 1114.
Ἔφ-Μπὶ-Ἄι: Ἱστορία. Βλ. § Δ' Κεφάλ. ΙΙΙ Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Εὐρώπη: Δυτικὴ (Ταξιδιωτικὲς ἐντυπώσεις), σ. 551.
Εὐχαί: Βλ. Κεφάλ. ΙΧ Γενικοῦ Εὑρετηρίου.

Ζ

Ζαμποῦκος : Βασίλειος (Πένθη), σ. 1102
Ζίου - ζίτσου : Ἐπιδείξεις, σ. 563.

Η

Ἡμερολόγιον : Ἀστυνομίας (Λογοτεχνία), σ. 461.
Ἡράκλειτος : (Ἕλληνες Φιλόσοφοι), σ. 1109.
Ἥρωες : Καὶ μάρτυρες ἀστυνομικοί, σ. 385.
Ἡρώων : Μνημόσυνο, σ. 1135.

Θ

Θέλω : Καὶ μπορῶ (Λογοτεχνία), σ. 1099.
Θόρυβοι : Καὶ ἄγχος (Λογοτεχνία), σ. 755.

Ι

Ἰακωβίδου : Ὁδὸς (Λογοτεχνία), σ. 225.
Ἰμπροχώρης : Ἰωάννης (Πένθη), σ. 480.
Ἴντερπολ : Διεθνὴς ὀργάνωσις ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας, σ. 1033, 1072, 1121.
Ἰσολογισμός : α) Ε.Τ.Υ.Α.Π., σ. 226 β) Ταμείου Ὑγείας, σ. 228.
Ἱστορικοί: Περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν. Βλ. Κεφ. ΧΙΙΙ Γεν. Εὑρ.

Κ

Καλαϊτζάκης : Χαράλαμπος (Πένθη), 3η ἐξωφ. τευχ. 263.
Καλφάκης : Χρῖστος (Πένθη), σ. 672.
Καρακατσάνης : Παναγιώτης (Πένθη), σ. 47.
Κάρας : Ἁγίου Ἀνδρέου ἐπιστροφὴ στὴν Πάτρα, σ. 936.
Καστέλλας : Ἔγκλημα, σ. 1081.
Κατασκηνώσεις : Παιδικὲς τοῦ Α.Α.Π. στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα, σ. 846.
Κατάχρησις : Μεγάλη εἰς ἀνώνυμον ἑλληνικὴν ἑταιρείαν, σ. 19.
Κίννας : Νικόλαος (Πένθη), σ. 95.
Κιτσοπανίδης : Ἀθανάσιος (Πένθη), σ. 431.
Κλάδος : Ὑγείας Α. Π. Βλ. ὁμώνυμον Κεφάλ. ΧΙV Γενικοῦ Εὑρετηρίου
Κλοπή : Αὐτοκινήτων εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν, σ. 701.
Κομμουνιστοσυμμοριτισμός : Ἑορτὴ εἰς Πάτρας ἐπὶ τῇ συντριβῇ του, σ. 898.
Κορδοπάτης : Γεώργιος (Πένθη), σ. 46.
Κούκουρας : Ἰωάννης (Πένθη), σ. 335.
Κουλουράδες : (Λογοτεχνία), 381.
Κουμουνδούρου : Δολοφονία στὴν ὁδό, σ. 539, 580, 629.
Κουνουπίτσας : Ὁ σκοτωμένος στὸ ρεῦμα, σ. 732, 774.
Κουπονίων : Ἔγκλημα, σ. 969, 1016.
Κράτησις : Βραχυχρόνιος, σ. 695.
Κωνσταντῖνος : Βασιλεύς, σ. 241, 319.

Λ

Λαγός : Βασίλειος ('Η σφαγὴ τοῦ σωφέρ), σ. 101, 151.
«Λάϊονς» : 'Η βράβευσις τοῦ καλυτέρου 'Αστυφύλακος τοῦ ἔτους 1963, σ. 369.
Λιμάνι : Πειραιῶς (Λογοτεχνία), σ. 943.
Λιόπεσι : Ἔγκλημα, σ. 493.
Λὸς Ἄντζελες : (Ταξιδιωτικὲς ἐντυπώσεις), σ. 26, 73, 127.
Λυρικά : Δοκίμια (Λογοτεχνία), σ. 613.

Μ

Μακρυγιάννης : 'Ο ἀγωνιστής, ὁ ἄνθρωπος, ὁ πεζογράφος, σ. 415, 453, 517.
Μάρισβιλ : (Ταξιδ. ἐντυπώσεις), σ. 217.
Μαρτίου : 25η, σ. 289.
Μάρτυρες : Καὶ ἥρωες ἀστυνομικοί, σ. 409.
Μαφία : 'Ο μεγαλύτερος ὀργανισμὸς τοῦ ἐγκλήματος. Βλ. κεφάλ. VIII Γεν. Εὐρ.
Μελᾶς : Παῦλος, σ. 1085.
Μεταβολαί : 'Αστυνομικῶν. Βλέπ. Κεφάλ. IX Γενικοῦ Εὐρετηρίου.
Μήνυμα : Τοῦ 1821, σ. 276, 294.
Μηνύματα : Βλέπ. Κεφάλ. IV Γενικοῦ Εὐρετηρίου.
Μνημόσυνο : 'Ηρώων (Δεκέμβριος 1944—Δεκέμβριος 1964), σ. 1135.
Μπακοδῆμος : Κωνσταντῖνος (Πένθη), σ. 1103.
Μπουκουβάλας : Δημήτριος (Καλλιτεχνικὲς ἐπιτυχίες ἀστυνομικοῦ), σ. 1097.
Μόναχο : (Ταξιδιωτικὲς ἐντυπώσεις), σ. 551.
Μονομαχία : Ἔγκλημα ἢ αὐτοκτονία, σ. 436.
Μόντεστο : (Ταξιδιωτικὲς ἐντυπώσεις), σ. 171.
Μοσχανδρέας : Χρῖστος (Πένθη), σ. 288.
Μουτσούλας : Δημήτριος (Πένθη), σ. 671.
Μπαβέα : Μαρία ('Εξιχνίασις δολοφονίας), σ. 497.
Μπλέτας : Κωνσταντῖνος (Πένθη), σ. 528.
Μυστηριῶδες : Ἔγκλημα ποὺ ἔγινε ἐπάνω σ' ἕνα βαπόρι, σ. 200, 251, 300, 343.

Ν

Νέα : Δεκαπενθημέρου. Βλ. ὁμώνυμον Κεφάλ. XVII Γεν. Εὐρετηρίου.
«Νέα Σκηνή» : Κωστῆ Λειβαδέα, σ. 33.
Νεβάδα : (Ταξιδιωτικὲς ἐντυπώσεις), σ. 217.
Νέον Ἔτος : 1964, σ. 1.
Νικαίας : Διπλὸ ἔγκλημα, σ. 1125.
Νικητόπουλος : Γεώργιος (Πένθη), σ. 144.
«Νοσταλγικοὶ Ρυθμοί» : (Βιβλιοκρισία), 3η ἐξωφ. τεύχ. 267.

Ξ

Ξέναι 'Αστυνομίαι : Βλ. § Δ', Κεφάλ. III Γενικοῦ Εὐρετηρίου.
Ξενοφάνης : (Ἕλληνες φιλόσοφοι), σ. 1109.

Ο

'Οδηγίες : α) Τροχαίας 'Αθηνῶν, σ. 568, 614, 656, 711, 756, 800, 855, β) Εἰκονογραφημέναι κυκλοφορίας πεζῶν καὶ ὀχημάτων, σ. 60, 275, 349, 655, 710, 920.
Οἰκοδομικός : Συνεταιρισμὸς 'Υπαλλήλων 'Αστυνομίας Πόλεων σ. 179, 180.
Ὅμιλος : α) Φίλων 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν, σ. 177, 704, β) Κυριῶν Φίλων 'Αστυνομίας Πειραιῶς, σ. 144, 705.

Ὀκτωβρίου : 28η, σ. 961, 1045.
Ὁρκωμοσία : Νέων : α) Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων, σ. 651, β) Ἀστυφυλάκων, σ. 964, 1143.
Ὀροβὶλ Ντάμ : (Ταξιδιωτικὲς ἐντυπώσεις), σ. 217.

Π

Παναγιωτόπουλος : Ἀπόστολος (Πένθη), σ. 48.
Παναστυνομικοί : Γ' Σκοπευτικοὶ ἀγῶνες, σ. 1091.
Παντίρης : Κωνσταντῖνος (Πένθη), 3η ἐξωφ. τεύχ. 256.
Παπαποστόλου : Ἰωάννης (Πένθη), σ. 45.
Πάσχα : Στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολή, σ. 457.
Παραιτήσεις : Ἀστυνομικῶν. Βλ. Κεφάλ. ΙΧ Γενικοῦ Εὑρετηρίου.
Παράλληλες : Ὧρες (Λογοτεχνία), σ. 1002.
Παραχαρακτῶν : Ἀνακάλυψις καὶ σύλληψις, σ. 117, 167, 255, 303, 349.
Παρμενίδης : (Ἕλληνες φιλόσοφοι), σ. 1110.
Παραράματα : Βλ. Κεφάλ. ΙΧ Γενικοῦ Εὑρετηρίου
Πάτρα: α) Ἑορτὴ Ἁγίου Ἀνδρέου, σ. 29, 1133 β) Ἐπιστροφὴ Κάρας Ἁγίου Ἀνδρέου, σ. 936.
Παῦλος : α) Βασιλεύς, σ. 241, 319, β) Μελᾶς, σ. 1085.
Πεζώ: Ἐρὶκ (Ἀπαγωγή), σ. 643, 687.
Πειραιῶς: Λιμάνι (Λογοτεχνία), σ. 943.
Περίπολος: Βραδυνὴ (Λογοτεχνία), σ. 709.
Περιστολή: Ἐγκληματικότητος, σ. 149, 825.
Πέτσης: Εὐάγγελος (Πένθη), 3η ἐξωφ. τεύχ. 276.
Πληροφορίαι: Καὶ Εἰδήσεις. Βλ. ὁμών. Κεφάλ. ΙΧ Γεν. Εὑρετηρίου.
Ποιήματα: Βλ. § Δ', Κεφάλ. XVI Γεν. Εὑρετηρίου
Πολυχρονίδης: Πολυχρόνης, ὁ νέος Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως, σ. 963.
Ποταμιάνου: Θάλεια - Δέρβου, σ. 612.
Προαγωγαί: Ἀστυνομικῶν. Βλ. ΙΧ Γεν. Εὑρετηρίου.
Προστασία: Πρασίνου, σ. 221.
Προϋπολογισμοί: 1964 : α) Ε.Τ.Υ.Α.Π., σ. 88, β) Κλάδου Ὑγείας, σ. 90.
Πυγμαχίας: Ἐπιδείξεις, σ. 563.

Ρ

Ρήγας: Κωνσταντῖνος (Πένθη), σ. 432.
Ρωμανιώλης: Ἀναστάσιος (Πένθη), 3η ἐξωφ. τεύχ. 274.

Σ

Σαμαρᾶς : Γεώργιος (Πένθη), σ. 336.
Σὰν Φραντζίσκο - Σὰν Ντιέγκο : (Ταξιδιωτικὲς ἐντυπώσεις), σ. 271.
Σικάγο : (Ταξιδιωτικὲς ἐντυπώσεις), σ. 314, 364, 410, 499, 513.
Σκοπευτικῶν : Ἀγώνων ἀπονομὴ ἐπάθλων : α) Πανελληνίων, σ. 997, β) Γ' Παναστυνομικῶν σ. 1091.
Σκορδά : Χάνι, σ. 133.
Στιγμιότυπα : Ἀστυνομικὰ δεκαπενθημέρου, σ. 1053, 1089, 1149.
Συμβούλια : Ἀστυνομικά. Βλ. Κεφάλ. ΙΧ Γεν. Εὑρετηρίου.
Συνεταιρισμός : Οἰκοδομικὸς Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων, σ. 179, 180.
Συνεστίασις : Μελῶν Ε.Ε.Δ.Σ. καὶ ἀστυνομικῶν, σ. 593.
Σχολή : Ἐθνικῆς Ἀμύνης - Ἀστυνομική, σ. 593.
Σχολῶν : Ἀστυνομικῶν ἐκδηλώσεις, σ. 457, 563, 593, 651, 946, 1143.

Τ

Ταμεῖον : α) Ὑγείας Ὑπαλλήλων Α. Π. Βλ. Κεφάλ. XIV Γεν. Εὑρετηρίου, β) Ἐπικουρικὸν Ὑπαλλήλων Α.Π. Βλ. Κεφάλ. XI Γεν. Εὑρετηρίου.
Ταξιτζῆδες : (Λογοτεχνία), σ. 654.
Ταχόο : Λίμνη (Ταξιδ. ἐντυπώσεις), σ. 217.
Τεχνολογία : Σύγχρονος εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων.—Ἐπιδείξεις μηχανογραφικῶν ἐφαρμογῶν, σ. 563.
Τζόνσον : Ὁ πρόεδρος τῶν Η.Π.Α. τιμᾶ τὸν Διευθυντὴν τοῦ F.B.I., σ. 799.
Τοποθετήσεις : Ἀστυνομικῶν. Βλ. Κεφ. IX Γεν. Εὑρετηρίου.
Τουρκοβούνια : Τραυματισμὸς νεαροῦ χρησαμομεσίτου, σ. 5.
Τρίκαλα: Θεσσαλίας (Ἀθλητικαὶ καὶ καλλιτεχνικαὶ ἐκδηλώσεις), σ. 812.
Τροχαίων : Ἀτυχημάτων ἐπιστημονικαὶ καὶ τεχνικαὶ ἔρευναι, σ. 697, 750, 785, 841, 931.
Τσούμας : Ἠλίας (Πένθη), σ. 576.
Τσούμπελης : Ἠλίας (Πένθη), σ. 47.

Υ

Ὕδρα : Μιὰ μέρα μὲ τὴν Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν, σ. 557.
Ὑπεραγία Θεοτόκος : Ἐλπὶς καὶ Σωτηρία τῶν πιστῶν, σ. 721.

Φ

Φιλαρμονικῆς : Ἀστυνομίας Πόλεων ἐκδηλώσεις, σ. 191, 670, 1133.
Φιλική : Ἑταιρία, σ. 1047.
Φωνές : Μέσα στὴ νύκτα (Ἔγκλημα), σ. 821.
Φωτογραφίας : Μερικαὶ ἐφαρμογαὶ εἰς τὴν διερεύνησιν τοῦ ἐγκλήματος, σ. 985, 1029, 1069, 1117.
Φῶς : Ἀνέσπερο, σ. 385.

Χ

Χατζάλεϊ: Ἀμποῦ - Καζέμ, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας τῆς Ἱερουσαλὴμ στὴν Ἀθήνα, σ. 610.
Χανδρινός : Δημοσθένης (Πένθη), σ. 813.
Χατζησάββας : Ἰορδάνης (Πένθη), σ. 960.
Χριστός : Γεννᾶται, σ. 1105,
Χριστοδουλόπουλος : Φώτιος (Πένθη), σ. 815.
Χρονογραφήματα : Βλ. § Κεφάλ. Γενικοῦ Εὑρετηρίου.

Ψ

Ψεύδους : Ἐπιστημονικὴ διερεύνησις στὸν ἀμερικανικὸ στρατό, σ. 121.

Ω

Ὧρες : Παράλληλες (Λογοτεχνία), σ. 1002.